

DVANÁSTA KAPITOLA

Pojem života vo všeobecnosti a ľudského života zvlášť

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 262-331, Kapitola 12.

28. februára 1988 zavčas rána prišlo ku mne slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„Aby sa pojem života mohol náležite pochopiť, je nutné si uvedomiť, že máme v podstate päť prejavov života. V skutočnosti, ak máme byť presnejší, jestvuje Absolútny Stav Života a jeho Absolútny Proces a päť derivácií a prejavov toho Jediného Života.“

„Jediný Absolútny Stav Života a jeho Absolútny Proces môže byť vo všeobecnom zmysle definovaný ako Absolútny Život Sám v Sebe a Sám Sebou bez akéhokoľvek pôvodu, počiatku či konca.“

„Obsah slov ‚pôvod‘ a ‚počiatok‘ predpokladá nejaký iný zdroj života, ktorý má život sám v sebe a sám sebou. Musí sa teda – aby sa život mohol náležite postulovať – logicky predpokladať, že jestvuje trvalý stav života, ktorý vždy je, a trvalý proces života, ktorý vždy pokračuje. Slovo ‚život‘ znamená byť a existovať. Bytie je stavom života a existencia je procesom života. Byť a existovať znamená žiť. Žiť znamená byť a existovať.“

„Absolútny Stav a Proces Života postuluje Absolútne Uvedomenie si Svojho Vlastného Absolútneho Bytia a Existencie. Tomuto Absolútnemu Stavovi a Procesu Života je vlastné a imanentné Absolútne Uvedomenie si Života. V tomto ohľade možno Absolútny Život tiež považovať za rovný stavu a procesu jeho vlastného uvedomovania si. Bez svojho vlastného uvedomovania si nemá život žiadny význam, účel ani zmysel. Toto je zvlášť pravdou ohľadne Absolútneho Života.“

„Možno tu povedať, že pravá konotácia života korení v uvedomení si seba samého. Uvedomovanie si života tvorí jeho sentientnosť v absolútnom zmysle. To znamená, že Absolútny Život je Absolútnou Sentientnosťou.“

„Keďže taký život jestvuje vo svojej absolútnej sentientnosti, všetko, čo je a existuje, je a existuje vo sfére Absolútneho Uvedomovania si, čiže Absolútnej Sentientnosti. Bez tejto konotácie nie je možné nijaké bytie a existencia. Bytie a existencia úplne závisí od tohto Absolútneho Stavov a Procesu Sentientnosti, ktorá počína a vytvára bytie a existenciu. Všetok život – vo všetkých svojich formách, kondíciách a prejavoch – sa teda odvodzuje z tejto Jedinéj Absolútnej Sentientnosti, ktorá je Životom Sama v Sebe a Sama Sebou.“

„Vo všeobecnosti, ako už bolo uvedené vyššie, možno rozoznať päť derivácií a prejavov tohto Života:“

„1. Pravý sentientný život.

2. Pravý nesentientný život.

3. Zmes sentientného a nesentientného života – ľudský život.

4. Mŕtvy život – negatívny stav.

5. Formy prejavu života.“

„Derivácia tretia, štvrtá a niektoré formy prejavu života (5.) nie sú priamymi odvodeninami Absolútneho Života. Sú odvodeninami sentientného a nesentientného života, ktoré sú, na rozdiel od nich, priamymi odvodeninami Absolútneho Života. Derivácia tretia, štvrtá a niektoré formy prejavu života sú nepriamymi odvodeninami v tom zmysle, že dar života a jeho princípy boli niektorými sentientnými bytosťami použité na vytvorenie niečoho, čo pôvodne nebolo počaté v Absolútnom Stave a Procese Života.“

„Pravý sentientný život je najpriamejším prijímačom Absolútneho Sentientného Života v jeho nekonečnej rozmanitosti prvkov. Každý taký prvok je pripojený k tomu prijímaču či nádobe, oživuje ho, robíac ho živým a sebauvedomelým. Prijímač sa takto stáva nositeľom a prejavovateľom špecifického života prvku, ktorý vznikol v Absolútnom Stave Života a bol od neho oddelený jeho Absolútnym Procesom.“

„Pravý nesentientný život je najmenej priamym prijímačom Absolútneho Života. Je odrazom konečného produktu vyžarujúcich životných energií, ktorým chýba plná miera sebauvedomenia. Jeho účelom je dopravovať tieto energie k ich konečnému prejavu sa a využitiu a udržiavať prúd týchto energií v trvalej dynamickej kondícii.“

„Zmes sentientného a nesentientného života je vedľajším produktom aktivít sentientného života, ktorý vzniká v záujme vytvárania celkom iného životného štýlu, účelom čoho je počatie negatívneho stavu.“

„Mŕtvy život je negatívny stav, ktorý pozostáva zo svojho vlastného sentientného a nesentientného života. Mŕtvym životom sa nazýva preto, lebo v sebe neobsahuje nič, čo by pochádzalo priamo z Absolútneho Života. Ak niečomu chýba priama prítomnosť toho Života, nemožno to považovať za skutočne živé. No keďže nesie v sebe sebauvedomenie, využívajúc ukradnuté princípy sentientnosti, musí sa nazývať mŕtvym životom. Koniec koncov žije, snaží sa a produkuje.“

„Formy prejavu akéhokoľvek života sú kondíciou, cez ktorú a v ktorej sa ich príslušný život prejavuje, realizuje a aktualizuje. Odvodzujú sa z vyžarujúcich energií Absolútnej Formy Absolútneho Života. Tieto energie produkujú prvky, atómy, molekuly, častice atď. duchovnej, mentálnej a fyzickej povahy, z ktorých sú vytvárané rozličné prostredia a formy života. Kvôli svojej najexternejšej, vonkajšej povahe neobsahujú sebauvedomenie samy v sebe a samy osebe. Sú formami sebauvedomenia. Môžu vytvoriť akúkoľvek mysliteľnú štruktúru – v súlade s ideami sentientného života, pre jeho špecifickú manifestáciu. Keďže sentientný život vytvára nekonečné množstvo rozmanitých ideí pre svoju manifestáciu, existuje nekonečná rozmanitosť životných foriem.“

„Formy života a obsah života sú dve celkom odlišné veci. Obsahom života je sebauvedomenie jedinečného bytia a existencie života v sebe samom. Formy života sú vonkajšími vyjadreniami rozmanitosti jedinečných sentientných životov.“

„Absolútny Sentientný Život svojím Absolútnym Sebauvedomením a cez svoje Absolútne Sebauvedomenie tvorí Absolútnu Sentientnú Myseľ. Všetky ostatné sentientné životy z Neho odvodené, tvoria svoje vlastné sentientné mysle. Už predtým bolo demonštrované, že táto Absolútna Sentientná Myseľ sa teraz nazýva Pán Ježiš Kristus. A z Jeho/Jej Života sú odvodzované sentientné entity v rozmanitých formách svojich prejavov.“

„Pán Ježiš Kristus, vo Svojej súčasne existujúcej prirodzenosti, obsahuje v Sebe všetky prvky života vrátane prvkov vzatých z mŕtveho života a ľudského života. Zvláštnym procesom

zbožštenia udržiava v tých mŕtvych prvkoch a ľudských prvkoch pravý život. V Nej/Ňom sú živé.“

„Touto a prostredníctvom tejto Novej Prirodzenosti môže byť Pán Ježiš Kristus prítomný aj vo všetkých aspektoch negatívneho stavu bez toho, žeby negatívny stav bol prítomný v Ňom/Nej. Toto je nutná požiadavka v záujme možnosti ovládať, riadiť a udržiavať pod kontrolou mŕtvy život a ľudský život negatívneho stavu.“

„Negatívny stav sa musí udržiavať pod neustálou kontrolou, pretože je rakovinou pravého života, ktorá, nebyť tej kontroly, by sa enormne rozšírila a pohltila by všetok pravý život, obrátiac všetkých a všetko na mŕtvy život. Jeho rozširovanie sa je dovolené len do určitej miery. Hranice jeho rozširovania sa sú určené potrebami jeho najplnšieho a najdokonalejšieho prejavu sa, ku ktorému má dôjsť v záujme jeho porovnania s pravým životom.“

„Plné ocenenie pravého života nie je možné bez jeho porovnania s falošným či mŕtvym životom.“

„Ako už bolo spomenuté vyššie, zatiaľ čo Pán Ježiš Kristus je vo všetkých aspektoch negatívneho stavu, nič z negatívneho stavu nie je v Pánovi Ježišovi Kristovi.“

„Ako si pamätáte, jedným z mnohých zámerov toho, prečo Pán Ježiš Kristus získal Novú Prirodzenosť, bolo umožniť Mu/Jej byť prítomným vo všetkých aspektoch negatívneho stavu bez zničenia kohokoľvek v mŕtvom živote. Pravý život pôsobí na mŕtvy život ako najsmrteľnejší jed. Nemajúc prvky negatívneho stavu na zaštieňenie a zmiernenie, mŕtvy život by sa okamžite obrátil v ničotu. Ako viete, to by anulovalo akýkoľvek pokus o spasenie kohokoľvek z mŕtveho života.“

„Tie prvky však zároveň pôsobia aj ako ochranný štít proti negatívne mu stavu mŕtveho života, aby nič z neho nemohlo vstúpiť do Pána Ježiša Krista. Keby sa taký vstup odohral, došlo by k najneobyčajnejšej a najmocnejšej explózií, ktorá by zničila celé bytie a existenciu vrátane Absolútneho Stav a Procesu Života.“

„Dôvodom toho, prečo by bol zničený aj Absolútny Stav a Proces Života je to, že zničenie multivesmíru by anulovalo samotný princíp života – zachovanie života naveky. V ňom sa uskutočňuje nekonečná rozmanitosť unikátnych prejavov toho Absolútneho Života. Ak zničíte cestu a spôsob tejto manifestácie, zničíte princíp zachovania. Tento princíp je aplikovateľný na akýkoľvek stav a kondíciu pravého života vrátane Absolútneho Pravého Života.“

„**Princíp zachovania** hovorí, že sebauvedomujúci sa pravý život v akejkoľvek forme, stave či kondícii musí byť naveky zachovaný. Rozhodujúcim slovom je tu „sebauvedomenie“. Zastavenie sebauvedomovania je zastavením života. Ak niet sebauvedomenia, neexistuje žiadne uvedomenie si života. Ak nejestvuje uvedomovanie si života, nejestvuje spätná väzba života. Ak nejestvuje spätná väzba života, nejestvuje život.“

„Akákoľvek forma sebauvedomenia – od jeho Absolútneho Stav a Procesu, ktorý vždy je, až po jeho relatívnych nositeľov – sentientné entity – musí byť teda zachovaná pre bytie a existenciu navždy, naveky.“

„Vstúpenie čohokoľvek negatívneho do Pána Ježiša Krista by spôsobilo zničenie tohto najdôležitejšieho faktora – sebauvedomenia. Výsledkom by bolo nebytie a neexistencia. Pán Ježiš Kristus je našťastie vybavený prostriedkami na vyhnutie sa akejkoľvek udalosti tejto povahy. Ako už bolo uvedené vyššie – a tu sa to opakuje kvôli zdôrazneniu – Pán Ježiš

Kristus je teda prítomný vo všetkých aspektoch negatívneho stavu, nič z negatívneho stavu však nie je prítomné v Pánovi Ježišovi Kristovi. Tento fakt treba mať neustále na mysli.“

„Prečo však život v akejkol'vek forme, kondícii, tvare a prejave vôbec existuje? Prečo jestvuje potreba bytia a existencie tohto života?“

„Odpoveď na túto otázku obsahuje **tajomstvo najväčšie** zo všetkých.“

„Predovšetkým – Absolútny Život v Pánovi Ježišovi Kristovi – práve vďaka svojej Absolútnej Povahe – jednoducho vždy je. Nemá žiadny začiatok ani žiadny koniec. Toto sa dá len veľmi ťažko pochopiť niekým, kto je obmedzený lineárnym spôsobom myslenia.“

„Jednoducho povedané, kondícia či stav nebytia a neexistencie, čiže neživota neexistuje. Nemôže byť postulovaný. Nikdy nebol a nikdy nebude. Jediným stavom, ktorý kedy existoval, existuje a bude existovať je bytie a existencia, čiže život. Život teda bol, je a bude bez ohľadu na to v akej kondícii, tvare, forme či stave. Okolnosti, tvary, formy, stavy a rozličné prejavy tohto života sú meniteľné, modifikovateľné, odstrániteľné a navrátiliteľné do svojho pôvodného základného neuvedomelého stavu. Môžu prestať byť a existovať. Život sám v sebe a sám osebe však nikdy nemôže prestať. Nič nemožno na tejto jeho zvláštnej charakteristickej vlastnosti meniť. Nezáleží na tom, nakoľko zničíte formu či spôsob prejavu toho života, život zničiť nemôžete.“

„Mnoho ľudských tvorov na vašej planéte bláznivo verí tomu, že zničením ich fyzického tela sa ničí aj život. Ľudské tvory tohto druhu a takej viery sa ostro stavajú proti potratu. Tvrdia, že zničením plodu – vonkajšej formy života – sa ničí život. Neuvedomujú si, že potratom nemôže byť život ako taký, nachádzajúci sa, ak vôbec, v tom plode, nijako zničený.“

„Ak zničíte budúcu nádobu jeho prejavu sa na vašej planéte, ten život pôjde jednoducho niekde inde, kde si nájde inú formu, inú nádobu, inú kondíciu, iný stav, iné miesto. Aktom potratu ste urobili len to, že ste tomu konkrétnemu životu zabránili vstúpiť na vašu planétu. Samému životu ako takému nebola v skutočnosti spôsobená žiadna škoda. Nehovoriac už o skutočnosti, že nositeľ toho života bol zachránený pred vstupom do biedy a utrpenia negatívneho stavu, čiže do mŕtveho stavu života, ktorý existuje na vašej planéte.“

„V istom zmysle by sa perspektívnej ľudskej bytosti, ktorej bolo zabránené vstúpiť do mŕtveho života negatívneho stavu a do ľudského života na vašu planétu, malo k takej veľkej vymoženosti blahoželať! Nehovoriac už o tom, že duch toho života, ktorý je pravým životom, rozhodne nevstupuje do toho plodu skôr než koncom piateho mesiaca jeho vývoja (približne). Akékoľvek pohyby, existujúce v takom plode dovtedy, nie sú spôsobené prítomnosťou ducha toho života, ale formovaním rozličných orgánov toho plodu. Je teda nutné akceptovať fakt, že ten život je nezničiteľný.“

„Najťažší aspekt náležitého chápania pravej prirodzenosti života spočíva v tom fakte, že život je duch. Duch života je tým pravým životom. Absolútny Duch Pána Ježiša Krista je Absolútnym Pravým Životom. Tieto dva termíny nemožno separovať. V skutočnosti duch je producentom, vyžarovateľom, udržiavateľom a zachovávatelom svojho života či akéhokoľvek iného života. Stav sebauvedomenia je výrobcom životnej energie.“

„Musíte chápať, že proces nepretržitého sebauvedomovania ducha je aktívny neustály proces, ktorý produkuje ohromné množstvo veľmi zvláštnej duchovnej energie. Táto energia je ponímaná ako životná energia. Ustanovuje fakt života spätnou väzbou svojho sebauvedomovania. **Uvedomenie si sebauvedomenia je to, čo ustanovuje fakt života.**“

„Nuž, na samom začiatku (to jest bez akéhokoľvek začiatku) máte nestvorený Absolútny Stav a Proces Života – Pána Ježiša Krista (vtedy Najvyššieho) –, Ktorý Vždy Je. On/Ona je Absolútnym Uvedomením Svojho Absolútneho Ducha. Absolútny Duch je Absolútnym Uvedomením Svojho Absolútneho Sebauvedomenia. Tým procesom ustanovuje Absolútny Fakt Absolútneho Života. Absolútna Životná Energia, produkovaná procesom tohto Absolútneho Sebauvedomenia, je takej veľkosti, že dáva zrod všetkým bytiam a existenciám v celom multivesmíre, ako aj samotnému multivesmíru, relatívnemu k Jeho Absolútnej Kondícii. Takto možno ponímať pôvod všetkého života.“

„Na zopakovanie: Jestvuje Absolútny Duch, ktorý je v stave a procese Absolútneho Sebauvedomenia. Tento Absolútny Duch si je absolútne vedomý Svojho Absolútneho Sebauvedomenia. Procesom tohto Absolútneho Uvedomenia je ustanovený fakt Absolútneho Života. Samotný tento proces produkuje ohromné životné energie (faktom ustanovenia tohto Života). Z týchto špecifických Životných Energií sú vytvorené všetky bytia a existencie.“

„Tieto životné energie, neustále vyžarujúce v absolútnom zmysle z Pána Ježiša Krista, tvoria základné bloky a zložky pravého života Stvorenia a jeho multivesmíru. Žiadny iný zdroj a pôvod pravého života nikdy neexistoval ani nikdy existovať nebude.“

„Toto je najrozhodujúcejšie a fundamentálne pravidlo života – jeho samotný duchovný princíp. Keďže Pán Ježiš Kristus (BOH) je Absolútny Duch a jeho Absolútny Život, všetok život má čisto duchovný obsah. Život je vždy duchovným fenoménom – na forme jeho prejavu nezáleží. Dokonca aj mŕtvy život negatívneho stavu je duchovným fenoménom svojej mŕtvej duchovnosti. Bol koniec koncov vytvorený podľa ukradnutých duchovných princípov života. Prekrútením, sfalšovaním a deformovaním týchto princípov vstúpil do svojho bytia a existencie mŕtvy život mŕtvej duchovnosti. No jedinou vecou, ktorú môžete prekrúcať, falšovať a deformovať, sú pravé duchovné princípy. Keby neexistovali, nebolo by čo prekrúcať, deformovať a falšovať. Mŕtvy život negatívneho stavu je teda tiež len čisto duchovným fenoménom. Keby pseudotvorcovia neboli schopní použiť pravé duchovné princípy, nemohli by absolútne nič sfabrikovať.“

„Ako vidíte, dokonca aj mŕtvy život negatívneho stavu je udržiavaný týmito základnými duchovnými princípmi a je umožnený ich existenciou.“

„Ak Absolútny Duch je producentom Absolútneho Uvedomovania Svojho Absolútneho Sebauvedomenia, ako by ste potom definovali slovo ‚duch‘ ? Čo je duch ?“

„V absolútnom zmysle je Duch čistým Absolútnym Vedomím Absolútneho ‚JA SOM‘. Toto Absolútne Vedomie si je Absolútne Vedomé Absolútneho Sebauvedomenia Svojho Absolútneho ‚JA SOM‘. Týmto Absolútnym Procesom je ustanovený Absolútny Fakt Absolútneho Života, z ktorého všetko vzniká.“

„Z tohto základného duchovného princípu vyviera nepopierateľný fakt, že zdrojom života každého je jeho/jej duch. Jedinečný duch každej sentientnej entity je v skutočnosti samotným životom jej totality. Duch je životom svojej duše, ako aj svojho tela či akejkoliž inej vonkajšej formy svojho prejavu.“

„Keďže je to duch, kto je nositeľom jedinečného života z Absolútneho Ducha, jedinec žije a je nažive len vďaka svojmu duchu. Duša ducha je procesom duševnej činnosti toho ducha; zatiaľ čo fyzická forma prejavu ducha je jeho konkrétnym prejavom vo vonkajšom prostredí.“

„Ako vidíte z tohto ponímania, duch je stav, duša je proces a telo je prejavenie. Stav a proces, sú skutočnými nositeľmi jedinečných prvkov Absolútneho Stav a Absolútneho

Procesu Pána Ježiša Krista, musia žiť navždy, naveky. Sú pravým životom, ktorý nemôže byť zničený, o čom sa zmieňuje vyššie formulovaný princíp zachovania života.“

„Forma či telo ich prejavu nemá toto privilégium, pretože je viazané svojím vlastným obmedzeným prostredím, z ktorého je vytvorené to telo. Keď poslúži svojmu účelu – svojmu duchu a duši, musí sa vrátiť do svojho prostredia. Ako už bolo uvedené inde, to prostredie nie je prenosné do žiadneho iného stavu, dimenzie či kondície. Musí sa zanechať.“

„Ďalšou otázkou je otázka, prečo Absolútny Duch vo Svojom Absolútnom Živote potrebuje vytvárať akýchkoľvek iných duchov v ich vlastnom jedinečnom živote, relatívnom k Jeho Absolútnemu Životu ? Prečo Absolútny Duch nie je spokojný s tým, že je Sám Sebou a Sám v Sebe bez prenikania dovonku ? Odpoveď na túto otázku možno nájsť práve v Prirodzenosti toho Absolútného Ducha.“

„Jedným z Absolútnych Aspektov tej Absolútnej Prirodzenosti je jej účelnosť. Absolútny Život Absolútného Ducha má Absolútny Účel. Absolútny Účel dáva tomu Životu Absolútny Význam.“

„V predchádzajúcom opise Prirodzenosti tohto Absolútného Ducha – Pána Ježiša Krista – bolo potvrdené, že základnými princípmi tejto Prirodzenosti sú Absolútna Božská Láska a Absolútna Božská Múdrosť. Účelom Absolútnej Lásky je deliť sa o všetko, čo v Sebe má s niekým iným. Absolútna Múdrosť tej Lásky dáva tomu účelu význam. Ak účel nesmeruje k nejakému konečnému cieľu, nemá žiadny význam. Konečným cieľom takého účelu je ustanoviť stav či situáciu, ktorá by umožnila uskutočniť také rozdelenie sa.“

„Ako si pamätáte z predošlého, výsledkom zjednotenia Absolútnej Lásky a Absolútnej Múdrosti je proces Absolútnej Tvorivosti. Majúc na mysli účel, ktorého cieľom je dať význam a naplnenie Lásky a Múdrosti prostredníctvom rozdelenia sa, Absolútna Tvorivosť je motivovaná konať. Tvorivý princíp Absolútného Ducha nemôže konať bez náležitej motivácie. Preto je motivovaný účelnosťou tohto cieľa – mať význam, ktorý je pojatý v princípe rozdelenia sa. Ak sa nedelíte o to, čo máte; ak nemáte spätnú väzbu toho rozdelenia sa, váš stav, vaša láska, vaša múdrosť či čokoľvek, čo máte, nemá absolútne žiadny zmysel ani žiadny význam.“

„Pravá láska nemôže byť celkom zameraná na svoje vlastné vnútro, na svoje vlastné ja, pretože v tom smere nie je schopná poskytnúť spätnú väzbu výsledkov rozdelenia sa. Milovať výlučne seba znamená slepú uličku, čiže mŕtvý život, lebo pôvodca tej lásky je aj jej príjemcom. V takej láske nemožno rozoznať žiadne následky, dôsledky a výsledky, je zrejmé len to, že je mŕtva. Taká láska nemá žiadnu múdrosť, žiadny účel, žiadny cieľ ani žiadny význam.“

„Múdrosť pravej lásky však od svojej lásky vyžaduje, aby sa zdieľala aj vo vonkajšom smere, ak sa má nazývať láskou či ak sa má ponímať ako láska. Láska nemôže byť ponímaná ako láska, ak neprodukuje následky, výsledky a dôsledky svojho stavu a procesu.“

„Aby tak mohla činiť, musí – pomocou svojho princípu tvorivosti vo svojej múdrosti – tvoriť duchov, porovnateľných so sebou, ktorí sa stanú objektami a príjemcami tejto lásky. Títo duchovia musia byť počatí mimo Absolútného Ducha, aby sa tak ustanovil vzájomný vzťah, prostredníctvom ktorého a za pomoci ktorého sa môžu všetky následky, výsledky a dôsledky lásky a jej múdrosti plne prejať, aktualizovať a realizovať.“

„Všetci stvorení duchovia sa teda musia objaviť mimo Absolútného Ducha, oddelene od Absolútného Ducha a musia byť od Neho/Nej odlišní, zároveň však musia byť s Absolútnym

Duchom porovnateľní, aby akýkoľvek význam ich života, ako aj výsledky ich vlastnej lásky mohli dospieť k svojej plodnej zrelosti.“

„Keby boli vnútri Absolútneho Ducha, keby boli Jeho/Jej súčasťou a keby boli takí istí ako On/Ona, nedošlo by k žiadnemu pravému rozdeleniu sa o tú lásku, pretože by zostala sama v sebe. To by vylúčilo vzájomnosť, ktorou sa potvrdzuje platnosť všetkých výsledkov, dôsledkov a následkov tej lásky. Zároveň však musia títo duchovia niesť v sebe všetky atribúty svojho Stvoriteľa, ak majú odplácať akýmkoľvek zmysluplným a vzájomným spôsobom tú lásku a náležite prejavovať všetky jej dôsledky, výsledky a následky.“

„Všetci stvorení duchovia sú preto nadelení tým istým životom, akým je aj Život Absolútneho Ducha až na to, že v Pánovi Ježišovi Kristovi je tento Život Absolútny a Nestvorený, zatiaľ čo život vo stvorených duchoch je k tomu Absolútnemu Stavu relatívny. Ten istý život je však teraz vnímaný mimo Absolútneho Života Pána Ježiša Krista, oddelene od Absolútneho Života Pána Ježiša Krista a vo formách svojho prejavu sa nekonečne odlišuje od Absolútneho Života Pána Ježiša Krista. V tejto situácii sa môže ustanoviť plný vzájomný a obojstranný vzťah.“

„Hlavný cieľ tu predstavuje nadviazanie vzťahu s úmyslom zdieľania všetkých princípov lásky a múdrosti. Účelom toho zdieľania je ustanoviť zmysluplný život mimo stavu a procesu Samotného Absolútneho Života. Takou účelnosťou sa ustanovuje Absolútny Význam Absolútneho Života. Toto je dôvodom toho, prečo tento Absolútny Duch, teraz nazývaný Pán Ježiš Kristus, potrebuje vytvárať iných duchov – v ich jedinečnom živote, a prečo sa nikdy nemôže uspokojiť s tým, aby zostal Sám/Sama Sebou a Sám/Sama v Sebe. Takýto stav by nemal žiadny význam ani účel. Protirečilo by to Jeho/Jej pravej Prirodzenosti.“

„Otázkou, prirodzene, je, prečo Život a zvlášť jeho Absolútny Stav a Proces vôbec existuje. Prečo Život vždy je a existuje? Prečo nie je mysliteľný žiadny iný stav a proces? Na túto otázku niet jednoduchej odpovede. Je to veľmi zložitá situácia, nesmierne ťažko vyjadriteľná slovami vášho typu, čo by poskytli zmysluplnú a pochopiteľnú odpoveď. Je to veľké tajomstvo, týkajúce sa samotnej podstaty Života.“

„Čo musíte chápať, ak môžete, je to, že bytie a existencia života je bytím a existenciou samou osebe. Bytie a existencia sama osebe je Absolútnym Duchom Pána Ježiša Krista. Absolútny Duch Pána Ježiša Krista je Absolútnym Životom sám v sebe a sám od seba. Z titulu jeho Absolútnej Kondície nie je mysliteľné žiadne iné bytie a existencia než to, ktoré je a existuje. Je a existuje, aby dalo zmysel, účel a cieľ bytiu a existencii. Keďže taký zmysel, účel a cieľ možno nájsť len v živote, život je a existuje. Absolútny Duch Absolútneho Života vždy je a existuje, aby dával tento zmysel, účel a cieľ bytiu a existencii. Bez neho nie je vôbec nič mysliteľné.“

„Takže, ako si pamätáte, aby sa ustanovil zmysluplný vzťah medzi Absolútnym Duchom Života a stvorenými duchmi mnohých foriem toho Života, bolo nutné vybaviť stvorených duchov podobnými atribútmi, aké sú obsiahnuté v Absolútnom Živote. Akékoľvek iné atribúty by boli nevyhovujúce, pretože bez nich by nemohlo byť ustanovené žiadne uvedomovanie sebauvedomenia stvorených duchov.“

„Jednoducho povedané, bez týchto atribútov by stvorení duchovia nemali v sebe žiadny život. Žiadny vzťah sa nemôže vyvinúť bez uvedomovania si sebauvedomenia ,ja som‘. Všetci stvorení duchovia musia teda mať predovšetkým plné vnímanie svojho vlastného ,ja som‘ práve tak, ako Absolútny Duch má Absolútne Uvedomenie Svojho Absolútneho ,JA SOM‘. Jediný možný zmysluplný vzťah, ktorý môže byť ustanovený, je od jedného ,ja som‘ k druhému ,ja som‘ a od toho druhého ,ja som‘ zas k tomu prvému ,ja som‘. Toto je vzájomnosť akéhokoľvek vzťahu.“

„Ďalším závažným, rozhodujícím a životně důležitým aspektem, na kterom musí být taký vztah budovaný – ak má byť zmysluplný, naplňajúci a uspokojujúci –, je stav Absolútnej Slobody Absolútneho Ducha. Princíp zdieľania Lásky stanoví, že láska nemôže byť ustanovená za žiadnych iných okolností, než je vzájomná sloboda voľby. Ako viete, nútiť niekoho, aby prijal vašu lásku, ak si to vôbec neželá, by sa skončilo otroctvom, a nie vzájomnou láskou.“

„Z toho dôvodu sú všetci stvorení duchovia vybavení duchovnými princípmi a atribútmi slobody voľby. Táto sloboda voľby dáva ich životu zmysel, účel, cieľ a pocit životnej nezávislosti. Slobodné a nezávislé zdieľanie a láska sa môžu prežívať a môžu dávať pocit potvrdenia platnosti jedincovho života len z pozície nezávislosti.“

„Pamätajte si, prosím, že platnosť života akéhokoľvek ducha môže byť potvrdená len z pozície slobody a nezávislosti (Duchovný zákon č. 1). Ak niekoho postavíte do pozície totálnej závislosti od niekoho iného bez akéhokoľvek uvedomenia si možnosti voľby byť či nebyť, existovať či neexistovať týmto spôsobom, nemôže dôjsť k žiadnemu potvrdeniu platnosti toho života. Porušujete duchovný zákon potvrdenia platnosti a úmyslu, formulovaný v piatom bode desiatej kapitoly tejto knihy.“

„Ak neexistuje žiadne potvrdenie platnosti, nemôžu sa prejavovať žiadne dôsledky, následky a výsledky života. Ak ich niet, neexistuje žiadny pravý život a nemôže byť ustanovený žiadny pravý vzťah. Účel takého života, čo nemá žiaden význam ani cieľ, je zmarený. Taká situácia by bola v rozpore so samou Prirodzenosťou Absolútneho Ducha Absolútneho Života Pána Ježiša Krista.“

„Stvorenie všetkých duchov je preto možné len na základe princípu slobody voľby a nezávislosti, kvôli princípu ako takému, účelom čoho je ustanovenie zmysluplného, naplňujúceho a uspokojujúceho vzťahu, ktorý môže prinášať trvalé plody a dať Absolútnej Láске a jej Absolútnej Múdrosti pozitívnu spätnú väzbu všetkých následkov, dôsledkov a výsledkov Jej Absolútneho Tvorivého Úsilia.“

„Keď už raz takých duchov stvoríte, musíte im poskytnúť všemožné príležitosti na ich skutočné sebaujavenie a sebarealizáciu – do ich najplnších potenciálov. Zaopatrite ich rozličnými špecifickými nadaniami a prostrediami, v ktorých sa tie nadania môžu rozvíjať a prejavovať. Z tej pozície, v stave úplnej slobody a nezávislosti, sa môžu rozhodnúť, či si želajú, alebo neželajú prijať a opätovať lásku svojho Stvoriteľa – Pána Ježiša Krista. Ak majú byť – podľa Zákona potvrdenia platnosti – obe voľby platné, musia niesť svoje následky, dôsledky a výsledky, ustanovujú životný štýl v súlade s tou voľbou.“

„Potvrdenie toho a voľba slobodne prijať a opätovať Život Pána Ježiša Krista ako jediný zdroj života, lásky a múdrosti, ustanovuje fakt pravého sentientného života.“

„Poprenie a voľba neprijať a neopätovať slobodne tento Život ustanovuje fakt mŕtveho života, čiže života negatívneho stavu.“

„Obidve voľby musia byť k dispozícii a musí im byť daná príležitosť potvrdiť svoju platnosť prostredníctvom a za pomoci svojich následkov, výsledkov a dôsledkov. Mať len jednu voľbu znamenalo by nemať žiadnu slobodu voľby. To by znamenalo nemať žiadny život.“

„Ako vidíte, pravý význam a účel mŕtveho života negatívneho stavu tkvie v jeho prispení k ustanoveniu faktu života, ktorý nemá žiadny význam, účel a cieľ v porovnaní s účelom, cieľom a významom pravého života.“

„Len čo sa tento fakt ustanoví a dôjde k plnému porovnaniu, negatívny stav mŕtveho života nebude mať už žiadne oprávnenie na svoje bytie a existenciu.“

„Základňa pre náležitú voľbu bude natrvalo vybudovaná a každý bude vedieť, čo si nemá voľiť. Ako si pamätáte už z predošlého, pravá voľba je možná len vtedy, ak jedinec, vie, čo nevoľiť. Účelom negatívneho stavu je ilustrovanie faktu, čo sa nemá voľiť. V tomto spočíva jeho dočasná hodnota, ktorú predstavuje pre pravý život pozitívneho stavu.“

„Pravým životom pozitívneho stavu je predovšetkým sentientná myseľ. Požiadavkou potvrdenia platnosti života je existencia uvedomovania si sebauvedomenia, ktoré tvorí bytie a existenciu sentientnej mysle. Ako je už z vyššie uvedeného zrejmé, život nemôže byť a existovať bez toho, že by nebol uvedomovaný. Takže prvým krokom v procese stvorenia tohto života z Absolútneho Života Absolútneho Ducha bolo stvorenie sentientnej mysle, porovnateľnej s Absolútnou Sentientnou Mysľou.“

„Absolútny Duch obsahuje v Sebe Absolútnu Sentientnú Mysle v jej troch základných aspektoch – Absolútnu Najvnútornejšiu Duchovnú Mysle, čiže pravého Absolútneho Ducha; Absolútnu Prostrednú Mysle, čiže jeho Absolútnu Dušu či Mentalitu; a Absolútnu Vonkajšiu Mysle, čiže Absolútnu Duchovnú Formu či Duchovné Telo.“

„Pravá sentientná myseľ je štruktúrovaná rovnakým spôsobom. Najvnútornejšia Duchovná Mysle z Absolútnej Najvnútornejšej Duchovnej Mysle je receptorom, producentom a formulátorom všetkých rýdzich ideí života. Toto je pravý duch života každého. Prostredná myseľ je príjemcom, transformovateľom a ustanovovateľom spôsobu a štýlu života každého v súlade s ideami ducha takého života. Je to pravá duša či mentalita života. Vonkajšia myseľ je prejavovateľom, uskutočňovateľom, konkretizátorom a realizátorom života každého.“

„Vo svojich troch základných funkciách je celá sentientná myseľ zjednotením, jednotou a harmóniou svojho pravého života. Skrz takú funkciu pravý život je a existuje. To vlastne je pravý život. Tým, že tieto funkcie sú produkované, prijímané, transformované, prejavované a realizované, vytvárajú a vyžarujú v tomto procese ohromnú sféru životnej energie. Táto životná energia odráža všetky myšlienky, pojmy, idey, stavy, procesy, pocity, emócie, záľuby, postoje, správania a všetko ostatné sentientnej mysle. Toto všetko má svoj vlastný život, závislý od života sentientnej mysle, tak ako život sentientnej mysle absolútne závisí od Absolútneho Života Absolútnej Sentientnej Mysle Absolútneho Ducha – Pána Ježiša Krista.“

„Z týchto odrazov životnej energie funkcií sentientnej mysle sú vytvárané iné nesentientné životné formy, napríklad zvieratá, vtáci, ryby, hmyz a rôzne rastliny, ako aj neživotné formy bytia a existencie, napríklad hmota, vzduch, voda, oheň a všetky ostatné prvky a častice.“

„Tieto zvláštne životné a neživotné formy nemôžu mať priamu sentientnosť, čiže stav sebauvedomenia a jeho uvedomenia, lebo sú len súvzťažiacimi faktormi stavov a procesov sentientnej mysle. Zatiaľ čo stavy a procesy tejto mysle sú sentientné, ich súvzťažiace odrazy nie sú.“

„Čím vyššia je úroveň duševnej činnosti a produkovaných myšlienok, ideí, pojmov, pocitov, záľub atď., tým viac sa im korešpondujúce faktory podobajú. Na najvyššej úrovni tejto produkcie sa teda objavujú nesentientné životné formy, akými sú napríklad vyššie živočíchy, ktoré sa budú sentientnej mysli značne podobáť, bez toho, žeby niekedy dosiahli sentientnosť.“

„Čím sú idey, pojmy, myšlienky, pocity, emócie, záľuby či čokoľvek iné menej duchovné a rýdze, tým menej podobnosti sa vyskytuje. A všetky idey, myšlienky, pojmy, záľuby atď.,

súvisiace s inými než s duchovnými či mentálnymi záležitosťami, budú vytvárať rastlinné životné formy a na svojej najnižšej úrovni – neživotné formy bytia a existencie.“

„Takže kvalita a obsah sentientnej mysle určí kvalitu a obsah nesentientných životných foriem a neživotných foriem bytia a existencie. Pravý pozitívny život sentientnej mysle bude vytvárať len pozitívne, prospešné a užitočné nesentientné životné a neživotné formy.“

„Naproti tomu mŕtvy život pseudosentientnej mysle, to jest negatívny stav, bude produkovať opak – negatívne, deštruktívne, jedovaté, nebezpečné a odporné nesentientné životné a neživotné formy.“

„Toto je proces, prostredníctvom ktorého je vytváraný a udržiavaný život celého vesmíru a Zóny Vymiestnenia.“

„Jestvuje však ešte jedna podivná životná forma, ktorá nikdy predtým neexistovala a ktorá sa pôvodne vyskytovala ako izolovaný jav, obmedzený na jedno miesto a stav. Táto podivná životná forma je výsledkom kombinácie a fúzie dvoch protichodných stavov – pravého života pozitívneho stavu a mŕtveho života negatívneho stavu. Výsledkom tejto kombinácie a fúzie bola fabrikácia zvláštnej a nezvyčajnej životnej formy, zvanej ľudské tvory, plnej rozporov a protikladov.“

„Ľudský život sa v skutočnosti celkom nehodí ani do jednej z predtým preberaných kategórií života. Je abnormálnym javom v bytí a existencii, ktorému je dovolené prosperovať, prekvitať a fungovať len s jediným cieľom – ilustrovať sentientnú životnú formu, ktorá sa neodvodzuje priamo z Absolútneho Života Absolútneho Ducha Pána Ježiša Krista.“

„Táto životná forma nie je ani živá, ani mŕtva. Ako viete, v pozitívnom stave Stvorenia je každý plne živý. V negatívnom stave Zóny Vymiestnenia je každý plne mŕtvy – so zachovaním sebauvedomenia, ktoré dovoľuje týmto mŕtvym entitám vnímať a považovať svoju smrť za život.“

„Naproti tomu v ľudskom živote nie je plne ustanovená ani jedna z týchto kondícií.“

„Ako už bolo uvedené vyššie, táto podivná kondícia existuje iba na vašej planéte. Ako si pamätáte, vaša planéta sa nazýva planétou Nula. Nie náhodou. Jej meno odráža podivnú a nezvyčajnú situáciu, v ktorej sa nachádzajú ľudské tvory. Je to neutrálny stav, ktorý sa môže uberať oboma smermi – pozitívnym alebo negatívnym. Toto je dôvod, prečo len na planéte Nula môže, bok po boku, koexistovať taká zmes pozitívneho a negatívneho. Dáva to ľudským tvorom možnosť urobiť slobodné rozhodnutie ohľadne toho, ku ktorému prejavu života sa pripojiť.“

„S ľudskými tvormi je ten problém, že na rozdiel od pozitívnych entít a všetkých ostatných entít v negatívnom stave dospeli k svojmu sebauvedomeniu procesom postupného učenia sa z vonkajška. Vo svojom pôvodnom stave sú nevedomé, s veľmi malým sebauvedomením a so značným množstvom nevedomých procesov. To im už od samého začiatku nedáva žiadnu platnú schopnosť urobiť takú voľbu. Aby proces slobodného vykonávania volieb bol platný, musí sa diať v stave plného uvedomovania si sebauvedomenia, s dokonalým poznaním všetkých volieb.“

„Ľudské tvory boli sfabrikované bez tejto schopnosti alebo, aby sme boli presní, táto schopnosť bola od okamihu ich fyzického narodenia vložená do nevedomého modu, chytaná do pasce podivnej kondície, ktorá jej nedovoľuje plne sa prejavovať.“

„Všetky iné sentientné životné formy sú naproti tomu stvorené s plným poznaním a schopnosťou slobodného vykonávania volieb, pretože sa rodia plne sebauvedomelé. To isté je pravdou o tých, ktorí sfablikovali ľudské tvory a iné tvory Pekiel. Do svojho bytia a existencie vstúpili taktiež s plným poznaním a uvedomovaním si sebauvedomenia.“

„Aby sa teda ľudským tvorom dala príležitosť vyvinúť túto schopnosť a aby sa im poskytla možnosť slobodnej voľby, boli umiestnené do tohto neutrálneho položenía na planéte Nula a v priebehu svojho života sú vystavené obom alternatívam. Tieto alternatívy uvádzajú do chodu ich pôvodné nadanie (či už pozitívne, alebo negatívne), umožňujúc im plniť ich životnú úlohu, založenú na ich vlastnej slobodnej voľbe. V súčasnosti a za súčasne existujúcich okolností na planéte Nula, niet žiadnej inej cesty k umiestneniu ľudských tvorov do pozície, ktorá by uviedla do chodu ich vrodene nadanie.“

„Ako viete, k inkarnácii Ježiša Krista došlo na planéte Nula. Podniknúť tento krok bolo pre Neho/Ňu nevyhnutné. Jedným z dôvodov tohto kroku bola plná aktivácia pozitívnej alternatívy. Táto alternatíva bola skôr nevedomá a v stave potenciálnosti než v aktívnej podobe. No najdôležitejším dôvodom toho, prečo sa táto inkarnácia udiala na planéte Nula, bolo to, že nezvyčajná kondícia vašej planéty pôsobila ako dočasný stav prípravy Ježiša Krista na vstup do plnosti negatívneho stavu – Pekiel. Vaša planéta Mu/Jej dala prostriedky, za pomoci ktorých mohol bezpečne vstúpiť do Pekiel a splniť tam Svoje skutočné poslanie.“

„Ľudské tvory nesprávne veria, že primárnym poslaním Ježiša Krista bolo narodiť sa na vašej planéte a z tej pozície zachrániť ľudské tvory na planéte Nula. No, hoci toto mal Ježiš Kristus tiež na mysli, nebolo to Jeho/Jej hlavným cieľom. Hlavným cieľom bolo získať tieto špeciálne prostriedky, pomocou ktorých by mohol vstúpiť do negatívneho stavu – v jeho čisto zlom a sfalšovanom položení – a splniť tam Svoje dobre naplánované poslanie. Toto poslanie vyvrcholí, až nastane ten správny čas, úplnou elimináciou mŕtveho života negatívneho stavu, ktorý je zhubným nádorom celého bytia a existencie.“

„Aby ľudské tvory boli schopné potvrdiť platnosť svojich životov a osudov, bolo potrebné, aby boli uvedené do položenía, v ktorom by boli prítomné konkrétne príklady oboch životných štýlov. Tieto životné štýly sú schopné u ľudských tvorov vyvolať sklony, tendencie, črty a vzory správania, zhodné s ich pôvodnou voľbou, o ktorej nemajú vedomé uvedomenie ani poznanie. Ináč by nikdy nemohli znovu získať poznanie zmyslu, účelu a cieľa svojho narodenia na planéte Nula. Nemohli by potvrdiť platnosť svojich životov, pretože by boli úplne neznalí týchto faktov.“

„Koľko ľudských tvorov skutočne vie, kto sú a prečo sú na planéte Nula ? Také poznanie celkom chýba. Tento fakt je namiesto toho nahradený konkrétnymi vonkajšími príkladmi toho, ako ľudské tvory svoje životy žijú, či už pozitívnym, alebo negatívnym spôsobom. Tieto príklady v nich evokujú túžbu nasledovať ten či onen životný štýl, dávajúc prednosť tomu, ktorý je v najväčšom súlade s ich pravou prirodzenosťou.“

„Ako si pamätáte, pravá ľudská prirodzenosť je určená niekoľkými faktormi: 1. Narodením sa z pozitívneho stavu – ako agenti pozitívneho stavu, aby sa zobrazili príklady pozitívneho života lásky a múdrosti. V súčasnosti sa rodí stále menej a menej ľudských tvorov tohto pôvodu. 2. Narodením sa z negatívneho stavu – ako agenti negatívneho stavu, aby ilustrovali a zvečnili príklady negatívneho života zlé a neprávdy. Rodí sa stále viac a viac ľudských tvorov tohto pôvodu. 3. Narodením sa z rozličných ideí oboch strán s jediným cieľom: byť inkarnovaný na planéte Nula. Stále viac a viac ľudských tvorov sa rodí z negatívnych ideí a čoraz menej a menej sa ich rodí z ideí pozitívnych. Toto opatrenie je nutné, ak negatívny stav má celkom zvíťaziť aj na planéte Nula.“

„Prítomnosť týchto faktorov je v ľudských tvoroch schopná vyvolať prirodzenosť, súvzťažiacu s každým zvláštnym stavom, ktorý plne prejavujú; vo väčšine prípadov dokonca ani vedome nevedia, prečo sú takí, akí sú. Takto kompenzujú nedostatok náležitého poznania a úplnú nevedomosť ohľadne tejto situácie.“

„Aby sa lepšie rozumelo ľudským životným formám, je tu nutné stručne zhrnúť proces, ktorým sa ľudské tvory stali takými, akými sú.“

„Možno jasne ustanoviť niekoľko fáz histórie sentientného života na vašej planéte.“

„Celkom prvou fázou bola fáza androgýnna. V tejto fáze vašu planétu, na pomerne krátke časové obdobie – približne na dvadsať storočí, osídlili sentientné entity v androgýnnej forme. Boli priamym nadelením Najvyššieho, stvorené v záujme pripravenia vašej planéty na to, čo malo prísť.“

„Ako si pamätáte, v tom čase bola vaša planéta situovaná v inej časti vašej galaxie. Keď androgýnni ľudia plne vykonali svoje poslanie, opustili vašu planétu a usadili sa inde – v pozitívnom stave Stvorenia.“

„Medzi tými ľuďmi a súčasne existujúcimi ľudskými tvormi na vašej planéte je len veľmi málo fyzickej, mentálnej a/alebo duchovnej podobnosti. V ľudských tvoroch boli ponechané len niektoré krajne obmedzené prvky ich sentientnosti. Tieto prvky sa však v ľudských tvoroch neprejavujú žiadnym iným spôsobom než tým, že majú určitý obmedzený stupeň schopnosti byť si vedomí svojho sebauvedomenia.“

„Potreba ponechať určitý stupeň tejto rozhodujúcej schopnosti vyviera zo skutočnosti, že potvrdenie platnosti akejkoľvek životnej formy a jej životného štýlu závisí od tejto schopnosti. Ak taká schopnosť chýba, nedá sa nič zobrazit' ani naučiť.“

„Účel sentientnej androgýnnej životnej formy na vašej planéte bol zjavený v knihe *„Základy ľudskej duchovnosti“*.“

„Druhá fáza tejto histórie sa začala separáciou mužskej a ženskej formy sentientných bytostí. Z genetického materiálu pôvodných androgýnných ľudí stvoril Najvyšší dve oddelené formy a nadelil im ducha života. Všetko poznanie a schopnosti, ktoré prví ľudia mali a nazhromaždili, bolo plne obsiahnuté v tom zvláštnom materiáli a plne sprostredkované druhým ľudom. Rodili sa s plným vedomím toho poznania, ako aj všetkého iného vrátane uvedomovania si svojho sebauvedomenia. Keďže Najvyšší bol tým, kto tento proces vykonal, môžu sa títo ľudia ešte stále považovať za priame nadelenie Najvyššieho. V skutočnosti jediným rozdielom medzi prvým a druhým typom ľudí bola ich fyzická forma a absencia priamej skúsenosti úplnej jednoty feminínných a maskulínných princípov.“

„Ako si pamätáte z predošlého, separácia feminínných a maskulínných princípov je prvým vzdialeným nevyhnutným predpokladom aktivácie negatívneho stavu.“

„Je tu však ďalšia vec, ktorá bola doposiaľ utajená a ktorá sa teraz zjavuje po prvýkrát. Všimnite si, prosím, že v procese stvorenia druhého typu ľudí na vašej planéte bol použitý celkom odlišný prístup než v procese stvorenia prvých androgýnných ľudí.“

„V procese stvorenia prvých ľudí boli použité častice z vyžarujúcej energie najexternejšieho stupňa Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho (nie ako v prípade narodenia Ježiša Krista, počas ktorého bol priamo použitý prvok z Absolútnej Vonkajšej Mysle – z jej samotného stredu !). Tieto častice boli fuzionované s prvkami svojho príslušného fyzického prostredia. Táto fúzia zrodila prvých ľudí.“

„Tento proces dovoľuje prítomnosti Najvyššieho, aby sa prejavila v najexternejšej pozícii najexternšieho stupňa Stvorenia do svojho najplnšieho možného rozsahu. Tento región Stvorenia nedokáže zniesť viac než to, čo je obsiahnuté v časticiach vyžarujúcej energie z najexternšieho stupňa Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho. Ale pretože tie častice boli odvodené priamo z vyžarujúcej energie Absolútneho Života Absolútneho Ducha, ktorý sa teraz nazýva Pán Ježiš Kristus (vtedy sa nazýval Najvyšší – preto je tu použitý termín ‚Najvyšší‘), prví ľudia na vašej planéte boli za vtedy existujúcich okolností, súvisiacich s povahou a pozíciou tej planéty, najväčším možným priamym nadelením Najvyššieho.“

„V dôsledku tejto skutočnosti mali nepredstaviteľne vysoký stupeň poznania, múdrosti, lásky, schopností, talentov, darov, vedy a všetkých iných vybavení, stupeň, ktorý si nemôžete predstaviť ani pochopiť. Boli pánmi svojho vnútorného a vonkajšieho vesmíru v najplnšej možnej miere.“

„Tieto hojné schopnosti a poznania, ako aj všetko, čo získali v procese svojho života na planéte Zem (v tom čase ešte stále takto nazývanou), postúpili ďalším ľuďom, ktorí prišli po nich.“

„Táto ďalšia generácia, v separovanej mužskej a ženskej forme, bola potom stvorená fúziou troch prvkov. Najvyšší použil – z genetického materiálu, zanechaného prvými ľuďmi – jeden maskulínny a jeden feminínny gén plus jeden prvok z fyzického prostredia na vytvorenie ich fyzického tela. V procese kombinovania týchto prvkov a v procese ich fúzie bola uskutočnená separácia – metódou potlačenia vonkajších genetických charakteristík tak feminínnych, ako aj maskulínných génov.“

„Ako ste si všimli, základným rozdielom medzi prvými a druhými ľuďmi bolo to, že zatiaľ čo v procese stvorenia prvých ľudí boli použité častice vyžarujúcej životnej energie z najexternšieho stupňa Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho, v procese stvorenia druhých ľudí to už tak nebolo. Namiesto toho – druhí ľudia boli odvodení z génov prvých ľudí.“

„Jeden z mnohých významov príbehu o Adamovi opisuje tento proces ako čin Pána Boha, ktorý vzal z Adama jedno z jeho rebier a urobil z neho ženu. V tejto konotácii slovo ‚žena‘ neznamena len ženské pohlavie. Označuje aj akúkoľvek sentientnú entitu, odvodenú skôr z nejakej inej prvotnej sentientnej entity než priamo z Pána Boha.“

„V prípade Adama – prvých ľudí – bol použitý priamy prístup. V prípade druhých ľudí, zvaných Adam a Eva, bol použitý nepriamy prístup. Tento rozdiel má veľký duchovný význam.“

„Jedinou okolnosťou, ktorá nemohla byť u prvých ľudí zmenená bolo to, že boli stvorení ako jednota feminínnych a maskulínných princípov. *To, čo pochádza z Pána Boha Najvyššieho priamo, nemôže byť v žiadnej inej kondícii.*“

„Ako si však pamätáte, v záujme aktivácie negatívneho stavu bolo nutné použiť iný prístup. Negatívny stav nemôže byť z pozície zjednotenia týchto princípov aktivovaný. Produkcia procesu pravého života sa vykonáva procesom tohto neustáleho zjednotenia. Toto je pravá prirodzenosť Pána Ježiša Krista, ktorý sa vtedy nazýval Pánom Bohom Najvyšším. Takže čokoľvek, čo sa odvodzuje priamo z akéhokoľvek aspektu Najvyššieho, v tomto prípade z vyžarujúcich životných energií, čo je opísané vyššie, sa nemôže objaviť v žiadnej inej kondícii.“

„V predvídaní aktivácie negatívneho stavu – aby sa mu dala príležitosť dospieť k jeho plodnej zrelosti – bolo nutné ustanoviť životnú formu, ktorá by nebola odvodzovaná priamo zo žiadneho aspektu Pána Boha – dokonca ani z vyžarujúcich životných energií z najexternejšieho aspektu Jeho/Jej Absolútnej Vonkajšej Mysle. Tie energie sú priamymi emanáciami a vyžarovaniami Najvyššieho. Nemôžu byť použité na túto separáciu.“

„Ďalším dôvodom rozdielov medzi prvými a druhými ľuďmi bolo, ako si pamätáte, to, že Najvyšší sa nemohol zúčastniť v procese aktivácie negatívneho stavu. Jeho/Jej priama prítomnosť by túto aktiváciu celkom znemožnila. Keď stvoríte niekoho práve z tých častíc, ktoré z vás vyžarujú, ste v tých časticiach v plnej miere prítomný.“

„Keď však používate tie isté častice, teraz skombinované a fuzionované s prvkami vonkajšieho fyzického prostredia a z ich vlastnej fúzie stvoríte niečo či niekoho iného, do svojho bytia a existencie vstúpi nový hybrid, ktorý nebude mať vašu plnú priamu prítomnosť. Tak sa, ako vidíte, začal proces vzdalovania sa Najvyššieho od budúceho aktu iniciovania mŕtveho života negatívneho stavu.“

„Keď sa na planéte Zem plne usídlili druhí ľudia, začala sa tretia fáza histórie vašej planéty. Život druhých ľudí prekvital po mnoho miliónov rokov. Počas tejto doby sa dosiahlo mnoho veľkých duchovných, mentálnych, fyzických a vedeckých vymožeností.“

„Títo ľudia nielenže mali priamy prístup ku všetkým vedomostiam a schopnostiam, ktoré zanechali prví ľudia, a nielenže ich využívali, ale aj tvorivo rozvíjali tieto vedomosti ďalej a vynasli a objavili mnohé iné poňatia a tajomstvá života, ktoré plne využívali na všeobecné zlepšenie svojho životného štýlu.“

„Zatiaľ čo experimentovali s genetickým materiálom, zanechaným prvými ľuďmi, ako aj so svojím vlastným genetickým nadelením, prišli na myšlienku stvorenia životnej formy, ktorá by bola presne ako oni až na to, že by nebola priamym aktom Pána Boha Najvyššieho, ktorý ich stvoril vyššie opísaným procesom. Týmto ľuďom bolo dovolené počať tieto idey vo svojich mysliach – v záujme privedenia negatívneho stavu bližšie k jeho aktivácii.“

„Táto idea mohla byť počatá druhými ľuďmi tak ľahko preto, lebo mali poznanie a skúsenosť svojho vlastného počatia ako derivácie z genetických materiálov niekoho iného namiesto z Pána Boha. A tak došli k tomuto záveru: Ak ich Pán Boh vytvoril cez sprostredkujúce prostriedky, a nie priamo, použijúc už existujúci vonkajší materiál vo forme prvých ľudí, prečo nepoužiť svoj vlastný materiál a nestvoriť životnú formu na svoju vlastnú podobu a obraz. Z tohto procesu logicky vyplýva taký záver.“

„Po dlhom experimentovaní tí druhí ľudia v tomto úsilí uspeli. Ako si pamätáte, použili jeden gén zo svojho ženského druhu a jeden gén zo svojho mužského druhu a fuzionovali ich takým spôsobom, aby spôsobili nekonečné variácie a rozmanitosti v produkcii životných foriem.“

„Od toho okamihu bol ustanovený nový spôsob privádzania ľudí na tento svet. Ľudia neboli tvorení Najvyšším, ale inými ľuďmi, používajúc metodológiu Najvyššieho, ktorou boli stворení druhí ľudia.“

„V tomto novom plemene ľudí priama prítomnosť Najvyššieho, vo forme akýchkoľvek Jeho/Jej priamych prvkov či častíc, takmer neexistuje.“

„Pôvodný zámer a úmysel stvoriť tento tretí typ ľudí nebol negatívny. Bol v skutočnosti pozitívny, vyvierajúci z tvorivého úsilia životných foriem, prítomného v nich z Najvyššieho. To

jednoducho znamená, že keď máte určité schopnosti, stávajú sa motivujúcim faktorom iniciácie aktivít v súlade s povahou a obsahom tých schopností.“

„Ak máte poznanie a schopnosť produkovania životných foriem, budete motivovaní použiť to poznanie a tie schopnosti práve na to, čo vám dávajú. Toto je životne dôležitý duchovný princíp. Koniec koncov, prečo by ste také nadelenie mali ? Len na ozdobu ? Ste vybavení poznaním, darom a schopnosťami všetkého druhu, aby ste ich používali, rozvíjali, ovládali a neustále zdokonaľovali. Nemôžete to robiť, ak to nepraktizujete.“

„U druhých ľudí neexistoval na vykonávanie čohokoľvek žiadny iný dôvod, úmysel či motivácia, než plne aktualizovať, realizovať a prejať svoje schopnosti, poznanie a dary. Ich výdobytky však boli použité na to, aby negatívne mu stavu umožnili dospieť k jeho plodnej zrelosti – z dôvodov, ktoré boli v plnej miere opísané niekde inde.“

„Tretia fáza histórie vašej planéty sa vlastne začína v dobe, keď všetci ľudia z druhej fázy odišli z vášho sveta a usadili sa inde. Tretí ľudia boli výsledkom vyššie opísaného genetického inžinierstva.“

„V procese toho genetického inžinierstva boli na tretích ľudí geneticky prenesené všetky schopnosti, talenty, dary a vedomosti, teraz nazhromaždené v obrovskom, vám nepredstaviteľnom rozsahu. Títo ľudia sa teda narodili – prostredníctvom procesu niečoho, čo vzdialene pripomína biklonovanie – do plného poznania a chápania všetkého, čo bolo na nich prenesené, a do plného poznania a chápania toho, ako to používať.“

„História tretieho typu ľudí trvala najdlhší čas – mnoho miliónov rokov. S každou novou generáciou, stvorenou za pomoci tohto špeciálneho procesu, došlo k určitému duchovnému úpadku. Nemajúc žiadnu bezprostrednú skúsenosť byť stvorenými priamo Najvyšším a súc vytvorení takzvanými vedeckými vonkajšími prostriedkami, v priebehu mnohých miliónov rokov dospeli títo ľudia postupne k záveru, že by mohli byť celkom nezávislí a sebestační vo všetkých svojich snahách bez akejkoľvek potreby zainteresovania nejakej Vyššej Moci či Zdroja.“

„Nuž, táto úvaha je celkom prvým krokom v aktivácii mŕtveho života negatívneho stavu. Avšak tretí ľudia, alebo aby sme boli presní, štyristotisíc generácia tretích ľudí, ktorí počali túto ideu, ešte stále to robila skôr kvôli využitiu a aplikácii svojich samotných schopností a poznania než so zlým úmyslom. V záujme overenia si tejto teórie (že môžu vytvoriť životnú formu, ktorá by nemala žiadnu potrebu považovať nejakú vyššiu duchovnú moc za pravý Zdroj Života, ale by bola úplne nezávislá od akéhokoľvek zdroja s výnimkou svojej vlastnej sebestačnosti), vytvorila táto zvláštna generácia štvrtý typ ľudí, ktorí sa nakoniec stali pôvodnými pseudotvorcami.“

„Hoci tento nový typ ľudí bol vytvorený v podstate rovnakými metodologickými procedúrami, v genetickom materiáli bol použitý iný súbor a kombinácia znakov. Bolo úspešne docielené potlačenie genetických znakov, ktoré sú nositeľmi spomienok a faktov závislosti od duchovných princípov a dôraz bol daný na genetické znaky, ktoré sú nositeľmi mentálnych a fyzických dispozícií sebestačnosti, nezávislosti a snaženia sa o seberealizáciu svojimi vlastnými snahami a silami, ako aj všetkých ostatných dispozícií, súvisiacich s týmto trendom.“

„A tak – objavením sa štvrtého typu ľudí – sa začala štvrtá fáza v histórii vašej planéty. A opäť, v procese tohto genetického inžinierstva, ktoré viedlo k vytvoreniu štvrtých ľudí, bolo týmto ľuďom postúpené všetko poznanie, všetky schopnosti a výdobytky v celom ich obrovskom nahromadení. Nechýbalo nič okrem potlačenej potreby závisieť od pravých

duchovných princípov Absolútneho Života Absolútnej Sentientnej Mysle Najvyššieho Boha a všetko z nich odvodzovať.“

„Štvrtý typ ľudí sa teda tiež narodil do plného poznania všetkého a do uvedomovania si sebauvedomenia s pridaným komponentom novej voľby – nebyť závislým od čohokoľvek duchovného.“

„Aj títo ľudia mali dlhú históriu, tiahnucu sa cez mnoho miliónov rokov.“

„V priebehu svojej histórie, ďalej rozvíjajúc svoj dar úplnej nezávislosti a sebestačnosti, počali ideu úplnej separácie od ostatného Stvorenia, aby overili teóriu toho, čo by sa stalo, ak by boli celkom odlišní. Inými slovami – konečne bola položená otázka, predvídaná Stvoriteľom, Absolútnym Zdrojom Života, ako by vyzeral život, ak by bol celkom separovaný od ostatného Stvorenia a Stvoriteľa a nezávislý od nich.“

„Ako vidíte, formulácia tejto otázky sa trochu líši od formulácie jej konečnej verzie. Nehovorí sa v nej, ako by vyzeral život bez Stvoriteľa alebo ako by vyzeral život, ak by bol odvodný z nejakého iného zdroja než z Najvyššieho a z Jeho/Jej duchovných princípov alebo z falošných duchovných princípov. V tejto formulácii sú namiesto toho použité slová ‚separovaný‘ a ‚nezávislý‘ alebo ‚celkom odlišný‘.“

„Nie je to náhoda. Kým nie je najprv ustanovený separovaný životný štýl, odlišný od ostatného Stvorenia a nezávislý od neho, konečná verzia tejto otázky nemôže dospieť k svojej plodnej zrelosti. Takú konečnú verziu tejto otázky možno vôbec počítať len v stave separácie. Zrodením sa idey úplnej separácie od ostatného Stvorenia bol vykonaný a ukončený druhý rozhodujúci krok k plnej aktivácii mŕtveho života negatívneho stavu.“

„Táto idea bola teda podrobená testovaniu. Tentokrát sa však títo ľudia rozhodli aplikovať úspešné výsledky svojho experimentovania na sebe. Najprv použili obrovský genetický fond, ktorý mali k dispozícii z rôznych životných foriem, na vytvorenie nového života, ešte stále na ich podobu a obraz, ale s iným náhľadom na život, multivesmír a Najvyššieho. Išlo tu o to, že ak sa chcete stať odlišným od kohokoľvek iného vo Stvorení, musíte vyjsť s niečím, čo sa im vôbec nepodobá. Táto nepodobnosť vo svojom počiatočnom štádiu nie je natoľko vonkajšej povahy či stupňa poznania, inteligencie a toho, ako ich aplikovať a využívať, ako skôr vnútornej a prostrednej povahy.“

„Ako ustanovíte niečo celkom odlišné v tomto ohľade ? Ustanovením fundamentálne odlišného životného štýlu. Vtedy však neexistoval alebo nikdy nebol prežívaný žiadny iný životný štýl než pozitívny. Ako teda budete postupovať pri definovaní životného štýlu, ktorý je celkom odlišný od známeho, pozitívneho ? Dôkladnou klasifikáciou, analýzou a definíciou všetkých aspektov pozitívneho stavu a navrhnutím presného opaku všetkého, čo je obsiahnuté v prirodzenosti pozitívneho stavu. Opačné princípy môžu ustanoviť celkom odlišný životný štýl.“

„V procese tejto fázy genetického inžinierstva boli teda potlačené všetky pozitívne črty a podľa veľmi špeciálneho genetického projektu boli do všetkých ďalších génov, použitých na fabrikáciu piateho typu ľudí, vstúpené celkom nové idey. Ľudia tohto typu boli tak produkovaní s črtami, ktoré boli úplným protikladom črt stavu pozitívneho, no s plne zachovanou všetkou inteligenciou, všetkými znalosťami, schopnosťami, talentami, nadaniami atď., ktoré mali tí, čo ich sfablikovali. “

„Po úspešnom završení tohto experimentu, experimentátori pozmenili svoje vlastné genetické zloženie a fúziou sa spojili s piatym typom ľudí, stanúc sa riadiacou časťou ich sily.“

„Vtedy bol vo Stvorení prvýkrát ustanovený nový životný štýl, akého nikdy predtým nebolo a akého už ani nikdy viac nebude, potom čo splní účel svojho mŕtveho bytia a existencie.“

„Piata fáza histórie vašej planéty súvisí s piatym typom ľudí. Aj táto fáza trvala niekoľko miliónov rokov. V priebehu tejto fázy ľudia piateho typu postupne ‚zdokonaľovali‘ stav úplnej separácie, izolácie a nezávislosti od ostatného Stvorenia, privedúc svoje protikladné črty do najextrémnejšieho stavu.“

„V tomto procese bola vyvinutá a do všetkých aspektov ich života zavedená úmyselná, extrémna nenávisť ku všetkému z pozitívneho stavu a zvlášť k Pánu Bohu. Týmto krokom dospel mŕtvy život negatívneho stavu k svojej plnej aktivácii. V tejto fáze bola formulovaná konečná verzia vyššie uvedenej otázky.“

„Majúc úplne zachované a plne k dispozícii všetko poznanie a všetky schopnosti, sú najvyvinutejšími vedcami všetkých čias, počali ľudia piateho typu, teraz právom nazývaní pseudotvorcovia, ideu fabrikácie ľudských a iných početných tvorov, ako sentientných, tak i nesentientných, a neživotných foriem, ako aj ideu zaľudnenia Zóny Vymiestnenia.“

„Na tento účel vyvinuli v duchovnej dimenzii Zóny Vymiestnenia niekoľko svetov, ktoré sú vám známe pod menom ‚Peklá‘. Takto boli ustanovené Peklá. Z tej pozície pokračovali tým, čo je opísané v šiestej kapitole tejto knihy.“

„Ako vidíte z tohto krátkeho opisu, negatívny stav bol jasne iniciovaný na úrovni najextrémnejšieho vonkajšieho stupňa fyzickej dimenzie Stvorenia a nikde inde. Nikdy nemal žiadnu rovnocennú pozíciu s pozitívnym stavom, pretože sa odvodzoval zo života pozitívneho stavu – počatím idey oponovania prirodzenosti pozitívneho stavu. Nemá vôbec žiadne korene v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý sa vtedy nazýval Najvyšší alebo Pán Boh.“

„Oponujúc prirodzenosti pozitívneho stavu – nositeľovi pravého života – sa negatívny stav stal nositeľom mŕtveho života.“

„Sfabrikovanie ľudských tvorov a ich životného štýlu, čo sa prejavuje na vašej planéte od jaskynného ľudského tvora až do súčasnosti, malo jediný cieľ – dokázať, že môže byť vytvorená životná forma, ktorá je celkom odlišná od čohokoľvek a kohokoľvek iného, ktorá nemá žiadne poznanie, žiadnu predstavu, žiadne poňatie a žiadne uvedomenie čohokoľvek duchovného alebo vôbec čohokoľvek, ktorá sa rodí v úplnej nevedomosti a zároveň je napriek tomu schopná vyvinúť všetky tieto faktory svojím vlastným úsilím a snažením.“

„Ľudské tvory sú tu teda v záujme dokázania toho, že na stvorenie života nie je potrebný žiadny Boh ani duchovné princípy, pretože život sa môže objaviť bez akéhokoľvek inteligentného tvorivého úsilia. Účelom tu bolo sfabrikovať dôkaz, poukazujúci na to, že ľudské tvory vznikli zo zvierat evolučným – nie tvorivým – spôsobom. Všetko bolo zariadené s týmto zámerom.“

„Fakty, ktoré sú tu zjavené, dokladajú tvrdenie, že ľudské tvory nie sú priamym nadelením Najvyššieho, hoci materiál, ktorý bol použitý na ich fabrikáciu, vo svojom skutočne pôvodnom stave, pochádzal z Najvyššieho. No v dobe, keď bol ten materiál použitý na fabrikáciu ľudských tvorov, bola už jeho pôvodná kondícia a obsah tak mnohokrát pozmenený a mutovaný, že z hľadiska všetkých praktických cieľov ho nebolo možné považovať za materiál, pochádzajúci z Najvyššieho.“

„Ľudské tvory sú napríšernejšou úmyselnou mutáciou genetického materiálu, mnohokrát úmyselne mutovaného, kombinovaného a fúziou spojeného

s najpríšernejšími, úmyselne mutovanými zvieracími génmi, odvodenými zo živočíchov, vytvorených z ešte príšernejšie mutovaných živočíchov, sfabrikovaných pseudotvorcami.“

„Kvôli tejto nezvyčajnej kondícii sa len v prípade ľudských tvorov môže uskutočňovať extrémna manifestácia mŕtveho života negatívneho stavu a jeho snáh –na porovnanie s pravým životom pozitívneho stavu. Samotní pôvodcovia a aktivátori negatívneho stavu nemohli túto funkciu plniť, pretože v plnej miere vedeli, čo robia. Vlastnili stav plného uvedomovania si sebauvedomenia, ktorý v nich pôvodne vytváral pravý život. Len keď sa rozhodli geneticky zmeniť – v súlade s vyššie uvedenou procedúrou – zmenili svoj život na mŕtvy život.“

„Z pozície mŕtveho života, produkujúc životnú formu, ktorá nie je ani mŕtva, ani živá, sa môže a smie začať náležité ilustrovanie pravej povahy negatívneho stavu a jej objasňovanie na príkladoch.“

„Princípom, ktorého si treba byť vedomý, je tu to, že pravá povaha negatívneho stavu sa môže plne poznať len z pozície nevedomosti a nevedomých procesov, vlastných kondícii ľudského života, ktorý nie je ani mŕtvy, ani živý, v ktorom jedinec nemá žiadnu predstavu o tom, ako negatívny stav vznikol a aký je jeho účel.“

„Pseudotvorcovia nikdy nestratili plné poznanie jeho pôvodu a účelu, pretože boli tými, ktorí ho vytvorili a stanovili jeho účel. Preto nemôžu predstavovať jeho exemplifikáciu.“

„Ako si pamätáte z predošlého, objasňovať na príkladoch sa musí vždy následkami, dôsledkami a výsledkami tejto aktivácie, a nie samotným aktom aktivácie. Ľudské tvory a ich skazený, nenásytný, lakomý, pokrytecký životný štýl dvojitého štandardu sú najvyšším bodom tohto objasňovania na príkladoch. Tvory v Peklách nemôžu tomuto účelu slúžiť, pretože sa v plnej miere nachádzajú v stave mŕtveho života ako takého.“

„Z tohto chápania pôvodu ľudského rodu môže byť osobitne odvodená definícia ľudského života:“

„Ľudský život je obzvlášť procesom stavu, čo existuje medzi pravým životom a neživotom, účelom ktorého je plná exemplifikácia všetkých následkov, dôsledkov a výsledkov aktivácie negatívneho stavu, v záujme poskytnutia dôležitého duchovného poučenia pre celé Stvorenie a jeho multivesmír o pravej povahe niečoho, čo je celkom odlišné od pozitívneho stavu, aby každý presne vedel, čo si nevoliť.“

„Podľa pravého zmyslu a obsahu tejto definície nemôže byť ľudský život považovaný za život pravý. Nemôže však byť považovaný ani za celkom mŕtvy život. Je to podivný stav, ktorý predtým nikde nikdy neexistoval – a keď splní svoj účel, ktorý odráža vyššie uvedená definícia, ani nikdy nikde existovať nebude. Žiadny iný účel a zmysel ľudského života vlastne nikdy neexistoval ani nikdy existovať nebude.“

„Pokúšať sa nájsť nejaký iný účel a zmysel tohto nezvyčajného stavu, nazývaného ľudským životom, je márnym podnikaním, ktoré môže v mnohých prípadoch viesť k samovražde.“

„Keď si uvedomíte pravý zmysel a účel takzvaného ľudského života, všetko sa dostáva do celkom inej perspektívy.“

„Ako si pamätáte, v predošlej kapitole bolo uvedené, že na vašej planéte niet ničoho normálneho. Abnormálnosť vašej kondície sa odvodzuje z tejto podivnej pozície. Len pravý

život je normálny. Mŕtvy život Pekiel je normálnym životom pre nich, no žiadnym životom z pozície pozitívneho stavu. Vaša kondícia nepredstavuje však ani jeden z nich. Preto nezodpovedá žiadnej známej kategórii života či neživota.“

„Toto je šialený patologický stav, ktorý umožňuje najväčšie možné prejavenie všetkých následkov, dôsledkov a výsledkov aktivácie negatívneho stavu.“

„Nachádzajúc sa v položení, v ktorom ste, je z vašej pozície nesmierne ťažké náležite ponímať pojem života vo všeobecnosti a obzvlášť pojem ľudského života. Keď sa nachádzate v stave abnormálnosti, chýbajú vám náležité orientačné body, na základe ktorých by ste boli schopní poznať, aký vlastne pravý život je. Normálny život z abnormálnej kondície vyzerá fakticky ako abnormálny. Ak nevíete, čo je normálnosť a nemáte žiadny skúsenostný príklad normálneho života, máte sklon odmietat' všetko, čo nie je v súlade s čímkoľvek, čo máte a čo prežívate vo svojom každodennom živote, či všetko čo sa od čohokoľvek, čo máte a čo vo svojom každodennom živote prežívate, odlišuje. V skutočnosti vám to naháňa strach. Keďže vám to naháňa strach, považuje sa to – ako neznámy faktor – za abnormálne.“

„Ľudským tvorom je teda už ich samotnou štruktúrou úmyselne zabránené v tom, aby získali náležité poznanie a skúsenosti pravého života. Nie sú fakticky ani tak, v žiadnom aspekte svojej štruktúry, stavané, aby boli schopné čohosi takeého.“

„Z tohto dôvodu, ak by ľudské tvory na vašej planéte čítali túto knihu, väčšina z nich by ju považovala za produkt šialenstva a duševnej poruchy.“

„Aby sa vnieslo viac svetla do pojmu života vo všeobecnosti a obzvlášť do pojmu ľudského života, je potrebné vziať do úvahy nasledujúce body:“

„1. Ako si pamätáte, život je procesom stavu, v ktorom si duch uvedomuje svoje sebauvedomenie, čiže ‚ja som‘. Musí sa teda vždy rozlišovať proces niečoho od stavu niečoho. V tomto ohľade môže byť život považovaný za účelový produkt nepretržitého procesu uvedomovania si sebauvedomenia ‚ja som‘ ducha. Slovo ‚proces‘ naznačuje niečo dynamické, neustále pokračujúce. Jestvuje tu určitá diskrétna postupnosť, vyskytujúca sa súčasne a simultánne, no napriek tomu v postupnosti. Postupnosť je tu postulovaná so zámerom lepšieho chápania toho, o čo tu vlastne ide.“

„Po prvé, jestvuje duch. V tomto prípade Absolútny Duch. Po druhé, jestvuje stav ducha. Duch je – to je stav. Po tretie, jestvuje proces ducha – uvedomovanie. Duch si uvedomuje, že existuje. Po štvrté, jestvuje uvedomovanie si sebauvedomenia. Duch si uvedomuje to, že si uvedomuje svoj stav. Po piate, jestvuje ‚ja som‘, ktoré je procesom sebauvedomenia z tohto uvedomovania si. Je to proces ducha. Duch si uvedomuje nielen to, že je, ale aj to, že je ‚Tým‘, ktorý si uvedomuje – teda ‚ja som‘. Po šieste, jestvuje energia procesu stavu ducha – jeho ‚ja som‘. Po siedme, jestvuje uvedomovanie si produkovanej energie z tohto nepretržitého procesu.“

„Kombinácia tejto energie a jej uvedomovania si tvorí pravý život ducha. V tomto zmysle je život nutným produktom týchto siedmych krokov. Všetky sa vyskytujú synchronne, súčasne a simultánne. Z ich zjednotenej totality sa odvodzuje život. Alebo – aby sme boli presní – **život je a existuje z procesu zjednotenej totality všetkých stavov ducha**. Život je teda imanentný stavu ducha a jeho procesu.“

„Nemôže byť či existovať žiadna iná kondícia ducha. Život je teda tou pravou prirodzenosťou ducha. Alebo ešte presnejšie – duch je pravým životom života ako takeého.“

„V diskkrétnej podobe duch predchádza život a život je prejavom bytia a existencie ducha. Život je modus, ktorým a prostredníctvom ktorého duch pôsobí. Žiadny iný spôsob pôsobenia nie je dostupný. Tak to je. Je to čosi trvalé, nezmeniteľné.“

„Keď ľudské tvory ponímajú prirodzenosť Boha, domnievajú sa, že je totálne nezmeniteľná a večne rovnaká. Faktom však je, že nie je to Boh, ktorého prirodzenosť je stála a naveky nezmeniteľná, no je to práve modus pôsobenia – život –, ktorý je trvalý a ktorý vždy bol, je a bude od večnosti do večnosti. Ohľadne tohto spôsobu pôsobenia sa nemôže nič zmeniť. Je vždy rovnaký.“

„Pán Ježiš Kristus, súc Absolútnym Duchom Absolútneho Života, má trvalý, nezmeniteľný spôsob pôsobenia. Môže pôsobiť len Svojím životom, prostredníctvom Svojho života, so Svojím životom a zo Svojho života. Toto je jediný možný spôsob Jeho/Jej pôsobenia.“

„V tomto ohľade **a iba v tomto ohľade** je skutočne nezmeniteľný a vždy ten istý. Nevzťahuje sa to však na Jeho/Jej Prirodzenosť, ktorá je trvalým procesom svojho dynamického prejavu, v nekonečných rozmanitostiach ciest a spôsobov.“

„Je mysliteľný nejaký iný spôsob pôsobenia než život ? Žiadny. Toto je pravda v absolútnom zmysle, týkajúca sa Absolútneho Života Absolútneho Ducha Pána Ježiša Krista.“

„Pravý sentientný život sa vo svojom položení, relatívnom k Absolútnemu položeniu, riadi rovnakým vzorom.“

„Rovnakým vzorom sa riadi aj mŕtvy život, lenže v opačnom zmysle.“

„Situácia ľudského života je obzvlášť odlišná. Ľudský život predstavuje úplné zdeformovanie všetkých vzorov. Je to paradoxne stav žiadneho stavu a proces žiadneho procesu. Je to nemožnosť, ktorá sa stala dočasne možnou. Nedáva žiadny zmysel a nemá žiadny význam.“

„A opäť paradox – to, že nedáva žiadny zmysel a nemá žiadny význam, je pravým zmyslom a pravým významom ľudského života. Zopakujme si: V ilustrovaní tohto nezmyslu a nevýznamu je dočasná hodnota ľudského života.“

„2. Pojem života vo všeobecnosti možno lepšie chápať z toho, ako funguje a ako sa prejavuje. Jeho štruktúra môže byť ponímaná v troch aspektoch.“

„Prvý aspekt vyviera zo stavu života, ktorý je duchom života. Keďže sa tu zaoberáme duchom, tento aspekt sa nazýva **duchovným aspektom**. Je počiatočným bodom života ako takého a všetkých jeho funkcií a manifestácií. Keďže je pôvodcom všetkého ostatného, všetko ostatné sa na základe tohto faktu javí ako niečo, čo je akoby v určitej vzdialenosti od ducha či od tohto duchovného aspektu života, či – ináč povedané – v určitej blízkosti k duchu či k tomuto duchovnému aspektu života. Také zdanie pôsobí dojmom, že duchovný aspekt je v stave **najvnútornejšieho**.“

„Duchovný aspekt života je teda najvnútornejším stavom života. Najvnútornejšie z tohto najvnútornejšieho je, samozrejme, duch ako taký a jeho ‚ja som‘. Keďže ‚ja som‘ je aktívnym stavom, nachádza sa v neustálom procese produkcie duchovných energií. Tieto duchovné energie vyžarujú z duchovného aspektu života a formujú jeho druhý aspekt.“

„Druhý aspekt života je teda procesom sebauvedomenia ‚ja som‘. Produkuje svoj vlastný proces myslenia, cítenia, chcenia atď., ktorý sa súhrnne nazýva **mentácia**. Je to proces mentácie ‚ja som‘, ktorý sám o sebe uvažuje, sám seba cíti, sám seba chce, sám seba riadi a pohybuje sa sám od seba. Inými slovami je to to, čo sa zvyklo nazývať dušou života.“

„Sebamentácia je základom, na ktorom sú založené všetky ostatné formy mentálnych aktivít. Je nemožné napríklad myslieť na iných, ak nie ste si vedomý faktu, že ste to vy, kto myslí. Musíte to robiť zo svojho vlastného sebauvedomenia. Ak nie ste si vedomý svojho vlastného stavu a procesu, nemôžete si uvedomovať ani niekoho iného.“

„Ako už bolo dávno pripomenuté v knihe *„Posolstvá z vnútra“*, vzťah môžete nadväzovať len zo seba samého. Žiadna iná pozícia na spájanie sa nie je dostupná.“

„Majte na pamäti, že jestvuje iba jedna dostupná pozícia, z ktorej duch môže pôsobiť – život. Život je procesom duchovho sebauvedomelého „ja som“, ktoré vytvára mentálne procesy. Keďže je to koniec koncov život toho „ja som“, ktokoľvek môže mať vzťah s kýmkoľvek iným či k čomukoľvek inému iba z pozície „ja som“. Toto sú fakty života.“

„Keďže druhý aspekt života je procesom prvého aspektu, zdá sa byť tak trochu vzdialeným od stavu najvnútornejšieho. Pre svoju blízkosť, súc medzi prvým duchovným aspektom a tretím – ďalším aspektom, môže byť nazvaný **prostredným aspektom alebo sprostredkujúcou dušou, alebo mentálnym aspektom života**.“

„Proces neustálej mentácie „ja som“, čiže prostredný aspekt života, vytvára svoje vlastné životné energie. Tieto energie stále vyžarujú smerom von a formujú tretí významný aspekt života – **externé čiže vonkajšie prejavie života**.“

„Proces mentácie si vyžaduje potvrdenie svojej platnosti prostredníctvom následkov, dôsledkov a výsledkov svojich aktivít a ideí duchovných aspektov. Tieto stavy vytvárajú činy, správanie, postoje a pozície života, smerujúce k jeho „ja som“ a ku všetkým a všetkému ostatnému. Je to tiež forma prejavu života v jeho vonkajšom prostredí.“

„Kvôli svojej vzdialenejšej blízkosti k duchovným a mentálnym aspektom života sa tento aspekt nazýva externým alebo vonkajším aspektom života. Jeho forma sa nazýva telom života.“

„Tieto tri fundamentálne aspekty života sú vždy navzájom diskkrétne. Sú vytvárané synchronným, súbežným a simultánnym spôsobom ich bytia a existencie. Samy v sebe fungujú kontinuálnym a postupným spôsobom. Medzi nimi však neexistuje žiadna kontinuita kvôli ich diskkrétnej povahe. Navzájom súvzťahia: Najvnútornejší s prostredným, prostredný s vonkajším, vonkajší s prostredným a prostredný s najvnútornejším. Súhrnne sú zjednotením, jednotou a harmóniou života.“

„V úplnosti svojej funkcie a prejavu tvoria to, čo sa nazýva **sentientnou mysl'ou**.“

„Sentientná myseľ môže byť teda ponímaná v tých troch zjednotených aspektoch života, zvaných najvnútornejšia alebo Duchovná Myseľ, prostredná alebo mentálna myseľ a externá alebo vonkajšia myseľ. V tomto ohľade môže byť sentientná myseľ považovaná za nositeľa pravého života. Pravý život sa prostredníctvom nej aktualizuje, realizuje a prejavuje.“

„Nesentientný život, súc externalizovanými súvzťahiacimi vonkajšími faktormi ideí, mentácií a citových rozpoložení sentientných myslí, nemôže mať túto štruktúru. Je utvorený z najexternejších životných energií, vyžarujúcich z najexternejšieho aspektu života. Keďže jeho formovanie je založené na tomto vonkajšom aspekte, nesentientný život odráža iba štruktúru vonkajšej mysle. Vonkajší aspekt života sám osebe a sám sebou nemá sebauvedomosť. Tá prichádza z najvnútornejšieho aspektu života – „ja som“. „Ja som“ si uvedomuje svoj vonkajší aspekt. Vonkajší aspekt si uvedomuje seba samého z uvedomenia si „ja som“. Kvôli tomuto usporiadaniu je nesentientný život obmedzený na vonkajšie aspekty života, v ktorých

má svoj vlastný – relatívny vnútorný, relatívny prostredný a relatívny vonkajší stupeň. Nemajúc žiadne pravé vnútro či pravú dušu, nesentientný život nikdy nemôže ustanoviť poňatie ,ja som‘.“

„Funkcia nesentientného života je v skutočnosti celkom odlišná. Účelom tu je ustanovenie životných foriem, ktoré by charakterizovali správanie najexternejšieho aspektu života vo forme vonkajších, konkretizovaných ilustrácií, využívajúc prvky prostredia, z ktorého sú vytvorené nesentientné životné formy, v kombinácii s ideami sentientnej mysle.“

„Nesentientný život nemá teda svoj vlastný nezávislý život. Namiesto toho je deriváciou životných energií, vyžarujúcich z aktivít najexternejších aspektov pravého sentientného života.“

„Štruktúra mŕtveho života je podobná štruktúre pravého života až na to, že je v pozícii hore nohami. Najvnútornejšie mŕtveho života je to najexternejšie a to najexternejšie je jeho najvnútornejším. Prostredný aspekt mŕtveho života má svoj pôvod v najexternejšom, ktoré je považované za najvnútornejšie. Toto usporiadanie produkuje zlá a nepravdy mŕtveho života, ktoré sú dychom negatívneho stavu.“

„Obzvlášť ľudský život je totálne zdeformovanou štruktúrou pravého života. Obsahuje značné množstvo charakteristík nesentientného života, aby udržiaval ľudské tvory vo vonkajších aspektoch života. Zároveň v sebe obsahuje najvnútornejší duchovný aspekt, prostredný aspekt, čiže dušu, a vonkajší aspekt. Tieto aspekty sú však v ľudskej štruktúre izolované, separované, uzatvorené a dané do modu nevedomia.“

„Ďalšou odchýlkou v ľudskej štruktúre života je infúzia mŕtveho života – vo forme jeho falošného vnútorného aspektu, falošného prostredného a falošného vonkajšieho aspektu.“

„Ľudský život môže byť teda považovaný za monštruóznou kombináciu izolovaných, separovaných a zdeformovaných prvkov pravého života, mŕtveho života a nesentientného života. Toto je veľmi nezvyčajná a unikátna kombinácia, ktorá, ako už bolo uvedené vyššie, robí nemožné možným.“

„Táto štruktúra ľudského života produkuje životný štýl, opísaný v predošlej kapitole a ilustrovaný históriou ľudstva na vašej planéte. V tejto kapitole nebudú predložené žiadne komentáre ohľadne tejto záležitosti. Táto kapitola má iný účel.“

„3. Tri aspekty života a sentientnej mysle, opísané vyššie, majú veľmi špecifickú funkciu a spôsob svojho prejavu, alebo ak chcete použiť slovo ,žitie‘, spôsob žitia. Sú riadené svojimi vlastnými princípmi, formulovanými v každom aspekte z prvotných duchovných ideí, zrodených v najvnútornejšom stave ,ja som‘.“

„Špecifická funkcia a spôsob žitia života z pozície jeho troch aspektov, udeľujú životu jeho kvalitu. Toto je kvalita žitia.“

„Stav života – to najvnútornejšie, proces života – prostredný aspekt a prejav života – vonkajší aspekt, majú svoju kvalitu. Kvalita tohto života je určená prirodzenosťou toho ducha a jeho duše.“

„Čo je prirodzenosťou tohto ducha? Vyviera samozrejme z Absolútnej Prirodzenosti Absolútneho Ducha Absolútneho Života Pána Ježiša Krista. Jej ústrednou témou a princípom je dávať, zdieľať, prijímať a odplácať to, čím je a to, čo má, kvôli samotnému princípu. Keďže – čo je najdôležitejšie – tým, že má život ako imanentný faktor svojej prirodzenosti, dáva, zdieľa, prijíma a odpláca život. Takže kvalita života je určená tým, do akej miery a plnosti sa uskutočňuje toto dávanie, zdieľanie, prijímanie a odplácanie. Čím je toho viac, tým väčšia je

kvalita; čím je toho menej, tým je kvalita menšia. Ak z toho niet ničoho, niet vôbec žiadnej kvality. V poslednom prípade životu chýba akákoľvek pozitívna kvalita.“

„V prípade nesentientného života je jeho kvalita určená funkciou, akú zohráva pri udržiavaní vonkajšieho prostredia v ekologickej rovnováhe – v záujme toho, aby tento sentientný život mohol mať zdravé prostredie pre svoje prejavenie sa. A tiež tým, do akej miery je schopný odrážať súvzťažiace faktory aktivít vonkajšieho aspektu života a sentientnej mysle.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu je kvalita života určená opačnými princípmi. Je to nezdieľanie, nedávanie, neprijímanie a neodplácanie, kým sa to nedeje pod nátlakom. Kvalita mŕtveho života je ilustráciou nedostatku akejkoľvek kvality.“

„Kvalita ľudského života obzvlášť vyviera z jeho podivnej štruktúry. Sú vnútenou, neprirodzenou zmesou a deformovaním všetkého vyššie uvedeného, produkuje niečo celkom negatívne nové – postrannú motiváciu pre akékoľvek konanie.“

„Môžete teda vidieť ľudské tvory, ktoré dávajú, zdieľajú, prijímajú a odplácajú, no úmysel, s ktorým to robia, má, vo väčšine prípadov, postranné dôvody. Veľmi zriedka sa to robí kvôli samotnému princípu. A hoci niektorí agenti pozitívneho stavu, žijúci na vašej planéte, sa dokonca snažia takto konať kvôli samotnému princípu, štruktúra ich života v nich, spôsob jej usporiadania je taký, že im nedovoľuje celkom sa zbaviť takých postranných úvah. Sú si vedomí tohto faktu, agenti pozitívneho stavu sa nestotožňujú s týmto postojom, a preto im nie je pripisovaný.“

„Kvalita ľudského života spočíva teda v ilustrovaní a prejavení celkom odlišného spôsobu života, ktorý nie je ani pravým životom čistoty samotných princípov, ani mŕtvym životom vôbec žiadnych princípov, no úplným zdeformovaním, zvrátením a zmrzačením všetkých princípov akéhokoľvek života a neživota.“

„4. Povaha ducha života určuje okolnosti, za akých sa môže konať pravé dávanie, zdieľanie, prijímanie a odplácanie tohto života. Tieto okolnosti sa zas odvodzujú z povahy samotného ducha. Ako si už z vyššie uvedeného pamätáte, jedným imanentným faktorom života ducha je jeho sloboda a nezávislosť. Toto je najvnútornejší faktor života ducha. Na prechodnej úrovni sa prejavuje stavom slobodnej a nezávislej mentácie. Na vonkajšej úrovni sa prejavuje stavom slobodnej a nezávislej voľby správať sa, konať a nadväzovať vzťahy v súlade s tou voľbou.“

„Kvôli tejto dôležitej povahe sa akékoľvek pravé dávanie, zdieľanie, prijímanie a odplácanie môže konať len na základe slobody a nezávislosti. Musí sa to robiť slobodne, na základe nezávislej voľby. Máte slobodu zvoliť si robiť to nezávisle, kvôli samotnému princípu. Pravá kvalita života môže byť skutočne ponímaná a prejavovaná len v tejto situácii. Sloboda ducha je jeho prostriedkom, pomocou ktorého sa duch vyjadruje a vníma. Nezávislosť ducha je procesom, ktorým jeho život pôsobí. Tieto dva spôsoby života ducha sú základom všetkých jeho aktivít. Bez nich by žiadna činnosť nebola možná.“

„V nesentientnom živote sa princíp slobody a nezávislosti nemôže aktualizovať, pretože mu chýba sebauvedomenie. Život slobody a nezávislosti závisí od uvedomenia si sebauvedomenia ,ja som‘, ktoré poníma svoju slobodu a nezávislosť. Žiadne také ponímanie nie je dostupné nesentientnému životu, pretože je ovládaný slepými pudmi, v ňom zakorenenými. Tieto pudy sú odrazmi životných energií, vyžarujúcich z najexternejšej úrovne vonkajšieho aspektu života, ktoré slúžia na orientáciu vo vonkajšom prostredí. Niet žiadnej potreby vyvinúť pojem ,ja som‘. V tomto prípade by preto sloboda a nezávislosť boli zbytočné.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu sú všetky podmienky nevyhnutné a vnútené. Sloboda a nezávislosť je preto pre všetkých v negatívnom stave jedovatým ovzduším. Ich sloboda a nezávislosť je vyjadrená ich voľbou nemať žiadnu slobodu a nezávislosť. Táto voľba je zdrojom ich mŕtveho života. Bez nej by nemohli byť a existovať.“

„Konotáciou ľudského života je obzvlášť príšerná kombinácia všetkého vyššie uvedeného. Fúzia vedomia slobody a nezávislosti so stavom žiadnej slobody a nezávislosti a so slepými pudmi nesentientných životných foriem, vytvára v ľudskom živote podivné rozpoloženie. Týmto rozpoložením ľudské tvory získali zmes potrieb: byť súčasne závislým i nezávislým; slobodným i neslobodným; chcieť, aby sa všetko robilo pre nich a zároveň chcieť, aby úplne všetko robili sami; riadiť a byť riadený; kontrolovať a byť kontrolovaný; prispôbovať sa a búriť sa atď. ***Ľudský život je mimoriadnym ilustrovaním všetkých možných protikladov, umiestnených v jednej nádobe.***

„Na takých protikladoch sa môže pravá povaha aktivovaného a dominantného negatívneho stavu najlepšie ilustrovať. V ľudskom živote neexistuje žiadna dôslednosť. Ľudským tvorom nie je dostupný žiadny zjednocujúci princíp. Ak ľudský život je životom protikladov a nedôsledností, nikdy nemôže zakúsiť stav zjednotenia. V ľudskom živote sa nemôže prejavíť pravý život, pretože pravý život je založený na princípe zjednotenia slobodnej voľby v duchu nezávislosti.“

„Jedinou slobodnou a nezávislou voľbou, ktorú ľudský život vo svojej súčasnej štruktúre má, je byť javiskom, na ktorom sa všetky tieto protiklady a nedôslednosti môžu odohrávať – kvôli poučeniu všetkých v pravom živote.“

„5. Prirodzenosti pravého života a jeho duchu je vlastný pocit zodpovednosti za ten život. Keďže duch je producentom života (v tom zmysle, že Absolútny Duch je Absolútnym Producentom Absolútneho Života), je to duch či duchovné aspekty života, kto preberá plnú zodpovednosť za svoj život.“

„Pojem života a pojem zodpovednosti za život sa nemôžu oddelovať. Keď je život vytvorený, keď je a existuje, nemôže byť ponechaný, takpovediac, bez dozoru. Život je medziiným procesom a predĺžením svojho ducha. Nech by sa životu stalo čokoľvek, nesie za to zodpovednosť jeho duch. Duša ducha, čiže intermediálny aspekt života, je zodpovedná za náležité formy mentácie toho života. Zodpovednosť tu spočíva v tom, že poskytuje životu náležité nástroje na jeho vyjadrovanie a vnímanie. Ak duch nemá žiadne prostriedky na vyjadrovanie a vnímanie, nemá žiadny život. Za poskytovanie neustálych spôsobov týchto vyjadrovaní a vnímaní je zodpovedná duša každého ducha.“

„Telo ducha a duše, čiže vonkajší aspekt života, je zodpovedný za aktualizáciu a realizáciu života v jeho najplnšej kondícii a forme. Je zodpovedný za dávanie životu pocitu konkrétnosti a hmatateľnosti.“

„Sentientná myseľ, súc nositeľom a prejavovateľom tohto života, je vo všeobecnom zmysle zodpovedná za to, ako sa jej život nosí a prejavuje. Len sentientná myseľ, vo svojom ‚ja som‘, si môže uvedomovať svoj život. Ten, kto si svoj život uvedomuje, nesie zaň plnú zodpovednosť.“

„Toto je jeden z najdôležitejších duchovných princípov života ako takého. Život by nikdy nebol vytvorený zo svojho ducha, ak by nebolo plného záväzku ducha – byť zodpovedný za svoj život. Ináč by život nemal žiadny zmysel. Len z pozície tejto zodpovednosti za život môže život dospieť k svojej plodnej zrelosti.“

„Pocit zodpovednosti za život sa odvodzuje zo stavu uvedomenia a sebauvedomenia. Odvodzuje sa aj z vedomia slobodnej a nezávislej voľby vytvárať život a byť zaň zodpovedný.“

„Zodpovednosť za nesentientný život spočíva v tom zmysle na tých, ktorí taký život vytvárajú. Keďže nesentientný život sa plne odvodzuje z aktivít sentientnej mysle, sentientná myseľ je plne zodpovedná aj za nesentientný život. Nesentientný život nemá žiadne sebauvedomenie, a preto ani žiadny pocit zodpovednosti. Sentientná myseľ je zodpovedná za jeho vybavenie súborom špeciálnych princípov a inštinktov, ktoré zaisťujú pokračovanie nesentientného života a jeho náležitú funkciu.“

„V podmienkach mŕtveho života negatívneho stavu je v platnosti úplné, dobrovoľné zrieknutie sa akejkolvek zodpovednosti za život. Jestvuje tam tendencia preniesť všetku zodpovednosť na niekoho alebo na niečo iné. Keďže toto je dobrovoľná kondícia, všetci účastníci mŕtveho života sú za svoj mŕtvý život plne zodpovední.“

„V prípade ľudského života vyviera zodpovednosť zaň zo skutočnosti, že účastníci ľudského života súhlasili s účasťou v ňom svojou slobodnou voľbou – s tým, že si zvolili nepamätať si, že taká voľba bola urobená.“

„Podivnosť ľudského života spočíva v tom, že mu chýba akákoľvek vedomá spomienka na čokoľvek, čo bolo zvolené pred prijatím tohto zvláštneho a nezvyčajného života. Takže vo väčšine prípadov ľudské tvory nemajú žiadne vedomé uvedomenie ani priamu skúsenosť či už pravého, alebo mŕtveho života. Všetko, čo ľudské tvory vedia, je to, čo bezprostredne prežívajú. Nesú plnú zodpovednosť za toto veľké obmedzenie v dôsledku toho faktu, že si to takto zvolili. Takže – nech už jedinec má akýkoľvek typ života, tým že je nositeľom toho slobodne zvoleného života, musí zaň prevziať plnú zodpovednosť.“

„6. Ako už bolo poukázané vyššie (v bode 3 a 5), jeden z najzákladnejších aspektov Prirodzenosti Ducha je dávať a zdieľať to, čím je, a to, čo má, a prevziať zodpovednosť za svoj vlastný život.“

„Táto prirodzenosť a princíp určuje povinnosti ducha, ktoré má voči svojmu životu. V prípade Absolútneho Života Absolútneho Ducha Absolútnou Povinnosťou je neustále tvoriť nové jedinečné životné formy, aby sa aktualizoval princíp dávania a zdieľania, ako aj prijímania a odplácania. Sám sa nemôžete zdieľať ani odplácať s ničím.“

„Povinnosť dávať život s cieľom tohto zdieľania a odplácania je v tomto ohľade vrodenu črtou prirodzenosti Ducha. Na úrovni najnútornejšieho aspektu života je povinnosťou neustále vytvárať idey nových sentientných životných foriem, do ktorých možno vštepiť jedinečný a špecifický život, účelom čoho je poskytnutie priaznivých podmienok a okolností, za ktorých sa môže toto zdieľanie a odplácanie v duchu slobody a nezávislosti odohrávať.“

„Na úrovni prostredného aspektu života je povinnosťou poskytnúť proces veľmi špecifickej a jedinečnej mentácie, prostredníctvom ktorej a ktorou sa toto zdieľanie a odplácanie môže aktualizovať a realizovať.“

„Na úrovni vonkajšieho aspektu života je povinnosťou poskytnúť najpriaznivejšie prostredie a spôsoby správania, postojov, snažení, túžob, želaní, chcení a sklonov, ktoré robia také zdieľanie a odplácanie konkrétnou a hmatateľnou skúsenosťou veľmi želateľnej povahy.“

„Jestvujú dva základné aspekty tejto povinnosti. Jeden smeruje k jedincovmu vlastnému životu. Druhý smeruje k zdieľaniu a odplácaniu toho života. V prvom prípade je povinnosťou ducha udržiavať svoj život v najoptimálnejšej kondícii a funkcii kvôli samotnému princípu.“

Takto to má byť. V druhom prípade je povinnosťou ustanoviť toľko vzťahov s inými duchmi života, koľko je len možné, s cieľom zdieľať a odplácať jedincov vlastný jedinečný život.“

„V najvyššom duchovnom zmysle je povinnosťou ducha zdieľať a odplácať svoj jedinečný život s Absolútnym Zdrojom a Darcom Života – Pánom Ježišom Kristom. Len vtedy, keď jedinec takto koná, prijíma od Pána Ježiša Krista vzájomné zdieľanie Jeho/Jej Absolútneho Života – v relatívnych krokoch. Musí to byť v relatívnych krokoch, pretože, súc na prijímajúcom konci, duch kohokoľvek nemôže pojať Absolútny Obsah Absolútneho Života Pána Ježiša Krista. Duch je relatívny k tomuto Absolútnemu Stav, a preto prijíma toto zdieľanie v krokoch, odpovedajúcich jeho špecifickej relatívnej povahe.“

„U nesentientných životných foriem sa táto povinnosť odráža v ich prvotnom pudovom správaní. Nedáva im to žiadny zmysel pre povinnosť. Namiesto toho ich to núti starať sa o seba a svoje prostredie ako o vec prežitia. Prijímajú život zo sentientnej mysle, ktorej povinnosťou je dohliadať na to, aby sa také pudy udržiavali funkčné a aby život neustále prúdil vo všetkých svojich formách a prejavocho.“

„V prípade mŕtveho života negatívneho stavu povinnosť je interpretovaná ako zachovávanie svojho vlastného statusu všetkými prostriedkami, snažiac sa vyrovnať pozitívnemu stavu. Toto je negatívna povinnosť. V negatívnom stave je každý nútený vykonávať činy, ktoré sú pre pravý život deštruktívne a v konečnom dôsledku priaznivé pre mŕtvý život.“

„Obzvlášť v prípade ľudského života môžete vidieť kombináciu všetkých troch spôsobov života, avšak vo zvrátanej, zdeformovanej a sfalšovanej kondícii. Rozpory ľudského života sú zdôraznené tým faktom, že ľudské tvory cítia, že majú povinnosť voči niečomu, čo nemôže byť živé alebo čo je živé len na krátke časové obdobie. Ľudské telo – v záujme toho, aby sa v ňom udržalo zdanie života – je najväčším objektom tej povinnosti.“

„Keďže ľudské telo trvá iba niekoľko málo dekád, bez ohľadu na to, ako si voči nemu vykonávate svoje povinnosti, neposkytuje vám žiadny pravý zmysel tej povinnosti. Koniec koncov zomrie, nech by ste robili čokoľvek.“

„Nemajúc žiadne priame skúsenostné a hmatateľné uvedomenie si svojho ducha a duše – mnoho ľudských tvorov dokonca popiera ich existenciu – život ľudských tvorov sa stáva výsmechom povinnosti voči sebe samému.“

„Nikde inde nemôžete vidieť také protikladné správanie sa k sebe samému. Na jednej strane sa ľudské tvory úzkostlivo a povinne starajú o vonkajší aspekt svojho života; niekedy o mentálny čiže prostredný aspekt svojho života; veľmi zriedka o duchovný čiže najvnútornejší aspekt svojho života. Na druhej strane, práve v tom istom čase, robia všetko, čo je všetkým aspektom ich života škodlivé. Môžete jasne vidieť, že jednou rukou ľudské tvory budujú a druhou rukou v tej istej chvíli ničia, čo vybudovali. To nedáva žiadny zmysel. Takže zmysel pre akúkoľvek povinnosť voči ľudskému životu tiež nemá žiadny zmysel.“

„Na takom nezmysle sa môže najlepšie ilustrovať a poznať pravá povaha všetkých následkov, dôsledkov a výsledkov aktivovaného negatívneho stavu. V tomto zmysle má ľudský nezmysel jediný zmysel. Ľudská povinnosť v tomto ohľade spočíva v ilustrovaní tejto nezvyčajnej situácie.“

„7. Život vo všeobecnosti má určitú štruktúru, obsah, dynamiku a zložky, ktoré tvoria jeho povahu. Toto sú vnútorné faktory života.“

„Štruktúra života vo všeobecnosti pozostáva zo stavebných blokov, odvodených z prirodzenosti jeho ducha. Na úrovni najvnútornejšieho aspektu života sú tieto vytvárané

duchovou ideou života. Životu predchádzajú idey života. Duch volí život prostredníctvom svojich neustále vytváraných ideí života. Zastavenie vytvárania týchto ideí života znamená zastavenie všetkého života.“

„Toto tvrdenie sa musí chápať pojmovo a činnostne. Idey života a samotný život sa v skutočnosti vyskytujú synchronne, súčasne a simultánne. Keďže sa však objavujú v diskkrétnej podobe ponímania ducha, idey života predchádzajú v tom zmysle samotný život.“

„Analýza štruktúry života si vyžaduje rozčlenenie procesu formovania života. Ako si však zo začiatku tejto kapitoly pamätáte, pravdou je, že ‚duch je život a život je duch‘. Duch a život proste vždy sú.“

„Keďže však život prebieha a duch vždy je, je logické ponímať ducha ako pôvodcu života, pretože žije zo svojej vlastnej idey života. Takže v tomto diskrétnom zmysle najprv jestvuje duch, po druhé jestvuje idea života a po tretie jestvuje neustála aktualizácia tej idey – samotný život.“

„Ako vidíte, na najvnútornejšej úrovni je hlavným stavebným blokom života idea života, ktorá sa neustále vyskytuje a je udržiavaná v sentientnej myslí.“

„Druhým stavebným blokom života na najvnútornejšej úrovni je stav ducha, kde sú tieto idey sformované. Sentientná myseľ ducha, neustále vedomá si svojho sebauvedomenia, vytvára idey života s cieľom sebaudržiavania a konečného dávania a zdieľania toho života.“

„V konečnom zmysle je teda sentientná myseľ ducha životne najdôležitejším a najrozhodujúcejším stavebným blokom života. Bez nej by nebol žiadny život vnímateľný.“

„Ešte ďalším stavebným blokom života na najvnútornejšej úrovni je ‚ja som‘ ducha. Potvrdenie života, to jest, že život je, vyviera zo sebauvedomenia ‚ja som‘. Bez uvedomenia si ‚ja som‘ sa nemôžu vytvárať žiadne idey života a nemôže byť počatá žiadna sentientná myseľ. Náležitá postupnosť týchto troch stavebných blokov života v najvnútornejšej úrovni života je zo sebauvedomenia ‚ja som‘ ducha, cez sentientnú myseľ ducha k ideám života ducha.“

„Na úrovni prostredného aspektu života, ktorý tvorí jeho dušu, možno nájsť nasledujúce životne dôležité stavebné bloky života:“

„Aktualizovaná idea jedinečného, neopakovateľného života tvorí jeho veľmi špecifickú mentalitu. Všeobecné idey života jej ducha, sú základom života, sú na tejto úrovni ponímané ako jedinečný a špecifický prejav v procese mentácie života. Život musí byť vnímaný špecificky, aby sa udržal. Takže špecifické vnímanie života je jedným stavebným blokom mentality života, prostredníctvom ktorej je život sebavnímový.“

„Druhým stavebným blokom na tejto úrovni je myslenie a cítenie, ktoré umožňujú životu, aby bol myslený a pociťovaný svojím vlastným uvedomovaním si. Život musí byť predmetom myslenia, cítenia a pociťovania, aby bol vnímaný a žitý.“

„Tretím stavebným blokom na prostrednej úrovni je vôľa a jej úmysel. Život musí byť chcený svojím nositeľom, aby bol a existoval s úmyslom byť zdieľaný, odplácaný a plne aktualizovaný.“

„Na úrovni vonkajšieho aspektu života stavebnými blokmi sú: Špecifická forma prejavu života, ktorá dáva životu pocit hmatateľnosti a konkrétnosti. Forma života je prostriedkom prejavu života, účelom čoho je spätná väzba uvedomovania si ho.“

„Druhým stavebným blokom na tejto úrovni je pocit prijatia. Život musí byť prijatý, aby potvrdil platnosť svojho bytia a existencie. Spätná väzba prijatia voči jeho zdroju dáva životu zmysel a účel.“

„Tretím stavebným blokom na vonkajšej úrovni je túžba, želanie a chcenie byť nažive, dávajúc spätnú väzbu svojmu zdroju, že život je skutočne žiadúci, želaný a chcený.“

„Týmto všetkými stavebnými blokmi vzatými dohromady a všetkými ich početnými deriváciami je život ustanovený vo svojom bytí a existencii. Keď sa ustanoví vo svojom zdroji, postupuje k vývoju svojich nekonečne mnohých spôsobov prejavu, tvorením rôznych schránok života a ich nadelením tým životom (sebou samým), aby žili a boli nažive.“

„V prípade nesentientného života, súc deriváciou derivácie, je jeho prejav obmedzený na procesy životného prostredia.“

„V prípade mŕtveho života negatívneho stavu je ten proces taký istý, no s úplne opačným účelom a zmyslom. Účelom je definitívne zničenie všetkého pravého života. Tento deštruktívny účel dáva zmysel mŕtvemu životu.“

„Obzvlášť v prípade ľudského života je proces ustanovenia života zvrátený, zdeformovaný, sfalšovaný a zmrzačený. Ľudské tvory nemajú žiadne vedomé predstavy o tom, čo vlastne život je. Nemajú žiadny pocit účelu svojho života, takého, aký je, a nedáva im to žiadny hmatateľný zmysel, iný než ten, že sú voľajako dočasne nažive.“

„Rozpor ľudského života z tohto hľadiska sa odvodzuje z nádeje, nepodloženej skúsenostným vnímaním, že dajako už len budú žiť navždy (hoci nie všetky ľudské tvory veria, že to tak bude). A zároveň – ľudské tvory zúfalo lipnú na živote svojho tela, ktorý im nevyhnutne uniká, veriac, že s prerušením života ich tela im už nebude dostupné žiadne sebauvedomé vnímanie života v ich jedinečných osobnostiach.“

„Ako bolo uvedené v jedenástej kapitole tejto knihy, ľudský život je medziiným ovládaný princípom neistoty. V ľudskom živote a ohľadne ľudského života niet ničoho istého. Nikto s istotou nevie, čo sa stane potom, keď jeho fyzické telo zomrie. Nebude už viac života? Je život obmedzený na tých niekoľko rokov, ktoré jedinec má na svojej planéte? A hoci je mnoho informácií o živote, podporujúcich obe alternatívy – žiadny život po smrti a nový život po smrti – všetky tieto informácie sú len hádaním a mienkami, dohadmi, domnienkami a predpokladmi, ktoré môžu, ale aj nemusia byť pravdivé.“

„Nikto nemá úplnú, bezprostrednú, dlhšie trvajúcu skúsenosť toho, čo sa stane po smrti ľudského tvora. Niektoré ľudské tvory mali v tomto ohľade určité krátke stretnutia, ktoré však neboli dostatočne dlhé na to, aby dali iným nejakú istotu, či skúsenosť bola pravá alebo či išlo iba o uvoľnenie predstáv – uložených v mozgových bunkách, odvodených zo systému viery jedinca – o tom, ako by mal život po smrti vyzeráť, čo proklamujú niektorí ‚vedci‘.“

„Takže ľudské ponímanie života neobsahuje nič pravdivé, pokiaľ ide o to, aký život skutočne je. Ľudský život môže byť v skutočnosti považovaný za karikatúru pravého života, násilne skombinovanú s mŕtvym životom a nesentientným životom.“

„8. Jedným z najdôležitejších vnútorných faktorov života je jeho obsah. Môžete povedať, že obsah života vo všeobecnosti je to, čo dáva životu život. Na najvnútornejšej úrovni života je obsah života definovaný a ustanovený obsahom jeho ducha. Ako si pamätáte, účelom života je medziiným dávať, zdieľať, prijímať a odplácať kvôli samotnému princípu. Tento princíp

opisuje obsah života. Aby sa tak konalo kvôli princípu, duch života obsahuje v sebe stav, zvaný **LÁSKA**.“

„Láska môže byť definovaná ako najintenzívnejšie sebauvedomenie a uvedomenie si života ducha, ktoré dáva duchu nesmierne príjemné pociťovanie svojho stavu. Láska miluje život absolútne. Všetky ostatné formy lásky sa odvodzujú z tejto všeobecnej lásky života.“

„Pravou Prirodzenosťou a Obsahom Absolútneho Ducha je čistá Absolútna Láska. Je to jeho večný, nezmeniteľný stav. Je to táto Absolútna Láska, ktorá je v skutočnosti zdrojom života vo všetkých jeho prejavoch. Keďže prirodzenosťou lásky je milovať život bezpodmienečne, tvorí a produkuje mnoho životných foriem, aby ich nadelila a zahrnula svojou láskou. Pravou prirodzenosťou lásky je zdieľať a dávať bezpodmienečne túto lásku niekomu inému. Aby sa to mohlo konať, Láska Pána Ježiša Krista tvorila, tvorí a naveky bude tvoriť nekonečné rozmanitosti sentimentného života, s ktorými sa táto láska môže zdieľať a odplácať na základe vyššie uvedených princípov slobodnej voľby a nezávislosti.“

„Povinnosťou lásky života je poskytovať životu príležitosti milovať a byť milovaný. V tejto povinnosti je obsiahnutá jej Absolútna Múdrosť. Je múdre milovať život a riadiť ho tak, aby mal neustále príležitosť k vyjadreniu, vnímaniu, cíteniu a k prežívaniu tej lásky. Múdrosť je regulátorom lásky. Láska je životom svojej múdrosti. Spolu tvoria hnacu energetickú silu života.“

„Lásku a múdrosť možno ponímať ako krv a kyslík, ktoré vyživujú všetky telesné orgány a bunky, aby ich udržiavali živé a funkčné. Takže láska a múdrosť sú pravým životom samotného života a pravým obsahom života vo všeobecnosti. Múdrosť nesie svoju lásku ku všetkým životným prejavom, prispôsobujúc ju úrovni jedinečnej kvality vnímanosti a vzájomnosti každého subjektu a objektu tej lásky. Z tohto hľadiska je zrejmé, že pravý význam života možno nájsť v láske a jej múdrosti. Toto je pravý základ a obsah života.“

„Na prostrednej úrovni života sa obsah života prejavuje svojou dobrotou a pravdou. Život vo všeobecnosti je vždy dobrý. Že je dobrý, je čistá pravda. Je dobré žiť, byť a existovať. Je pravdou, že každý žije zo svojej dobroty, lásky a múdrosti. Pravdou je to, že čokoľvek, čo nie je z pravého života lásky a múdrosti, nemôže byť dobré. Preto nemôže byť skutočne živé. Stav lásky a proces múdrosti, ako aj stav dobra a proces pravdy si vyžadujú plné uvedomenie si sebauvedomenia „ja som“ ducha života. Lásku a múdrosť je možné rozpoznať len z pozície „ja som“. „Ja som“ žije z uvedomenia si a prežívania svojej lásky cez jej múdrosť. Myslí svojou dobrotou cez svoju pravdu.“

„Na vonkajšej úrovni života sa obsah života prejavuje svojimi konkrétnymi láskyplnými skutkami a správaním a čistou vierou vo svoju moc a účel. Koná len to zo svojej lásky, čo je dobré – do takého rozsahu, nakoľko je to múdre a nutné v záujme prejavenia jeho pravej prirodzenosti. Do úvahy berie len to, čo je pravdivé, vhodné a múdre, aby dal všetkým skutkom a všetkému správaniu láskyplnú, starostlivú, chápujúcu a oceňujúcu kvalitu.“

„Všetky tri aspekty obsahu života sú funkciami, ktorými možno náležite realizovať dávanie, prijímanie, zdieľanie a odplácanie. Uvedomenie si tohto faktora dáva životu pravú realitu. Tým je život skutočný.“

„Na úrovni nesentimentného života sa tento obsah prejavuje v inštinktívnom a štruktúrnom púde na zachovanie svojho druhu, aby sa udržiaval neustály tok života vo všetkých jeho aspektoch.“

„Na úrovni mŕtveho života negatívneho stavu obsah toho života je opačný: Láska sa mení na páľčivú nenávisť; múdrosť na bláznovstvo; добрôta na zlo; pravda na nepravdy; konkrétne láskyplné skutky a správanie na konkrétne nenávisťplné skutky a zlomyseľné, ničomné správanie; a čistá viera na úplné popretie čohokoľvek pozitívneho, dobrého a pravdivého.“

„Obzvlášť na úrovni ľudského života je obsah života vnútenou zmesou všetkého vyššie uvedeného. Zmysel a význam lásky, múdrosti, dobra a pravdy a láskyplné skutky a viera sú prekrútené, zvrátené a nepochopené. Láska k iným je premenená na sebalásku, takže milovanie iných je kvôli sebe samému, a nie kvôli iným, a láska k Bohu je premenená na lásku k tomuto svetu a ku všetkému vonkajšiemu. V takej zvrátenej láske nachádzajú ľudské tvory svoju pseudomúdrost' a pseudopravdu.“

„Láska k tomuto svetu znamená lásku ku všetkému vonkajšiemu bez akéhokoľvek ohľadu na vnútorné duchovné faktory. To má široký zmyslový podtext. Neznamená len lásku k objektom vonkajšej povahy, ako sú napríklad peniaze, majetok, tovar a materiálne vlastníctvo všetkého druhu, ale aj rozličné rituály, zvyky, kultúry, konvencie, tradície, návyky, oddanosti a vonkajšie náboženstvá a iné rozličné vonkajšie združenia. Všetky sú milované vo vlastnom záujme, a nie kvôli nim samotným – ako prostriedkom na získanie vyššieho duchovného uvedomenia. Takže napríklad každý, kto rád chodí do kostola a vykonáva tam určité požadované rituály kvôli svojim vlastným pocitom, miluje tento svet čiže externosť, ktorá tvorí tento svet. Táto láska nahrádza pravú lásku života – Boha čiže Pána Ježiša Krista. Dokonca aj keď sa toto všetko robí v mene Pána Ježiša Krista, vo väčšine prípadov sa to robí z nejakých postranných dôvodov, a nie kvôli Pánovi Ježišovi Kristovi ako princípu – pretože by to tak malo byť.“

„Toto je obzvlášť podivná, abnormálna kondícia ľudského života.“

„9. Ďalším vnútorným faktorom života je jeho dynamika. Ako viete, život nie je stagnujúcim stavom. Duch života, súc vo svojom vlastnom stave, prejavuje svoj stav vo svojom procese. Život je teda neustály, dynamický, aktívny proces. Nikdy sa nezastavuje ani neodpočívá. Dokonca aj jeho odpočinok je aktívny, dynamický proces, pretože si vyžaduje uvedomovanie si odpočinku. Bez uvedomovania si odpočinku nemôže byť ponímaný ani následne prežívaný žiadny odpočinok.“

„Najzreteľnejším a najdôležitejším aspektom životnej dynamiky je jej tvorivý pud. Svojou láskou a múdrosťou je život pudený neustále tvoriť. Prostredníctvom svojho tvorivého úsilia môže život plne prejaviť svoju lásku a múdrosť. Tvorivosť je neustály proces lásky a múdrosti ducha. Tvorivosť môže byť v skutočnosti ponímaná ako samotný život lásky a múdrosti. Ako ináč sa môže láska a múdrosť realizovať, než prostredníctvom svojich tvorivých činov? Podľa týchto činov Stvorenie vie, že je milované a že je oň múdro postarané – neustále a trvale.“

„Tvorivosť života jestvuje v konečnom zmysle v záujme dávania, zdieľania, prijímania a odplácania skutkov lásky a múdrosti. Ak nemáte niekoho, kto môže oceniť, odpovedať, pozorovať a zúčastňovať sa na aktoch tvorivosti, vaše tvorivé úsilie nebude mať žiadny zmysel.“

„Stvorenie bolo stvorené aktom čistej Lásky cez proces jej čistej Múdrosti, aby sa životu poskytla spätná väzba jeho tvorivých snáh z jeho milovaného Stvorenia.“

„Na najvnútornejšej úrovni života je tvorivosť ponímaná ako idea samého života. Obsah a význam slova ‚život‘ odráža jeho tvorivý stav, ktorý je stále vo svojom procese. Takže najprv máte ideu tvorivosti, ktorá dáva popud tvorivosti, aby začala tvoriť. Toto je jej najvnútornejší stav.“

„Na prostrednej úrovni života je tvorivosť ponímaná ako účelný a zmysluplný proces, ktorý je dobre naplánovaný, premyslený a precítený všetkými spôsobmi mentálnych procesov. Jedným z mnohých dôvodov, prečo boli mentálne procesy v skutočnosti počaté, bolo urobiť tvorivosť rozoznatelnou, vnímateľnou a citelnou. Mentálne procesy samy osebe sú aktom tvorivosti svojho ducha. Sú senzormi tvorivosti.“

„Na vonkajšej úrovni je tvorivosť ponímaná ako konkrétny, hmatateľný, konečný produkt, ktorý dáva spätnú väzbu svojmu duchu o výsledkoch, dôsledkoch a následkoch jeho tvorivých snáh. Spätná väzba je nutným sprievodným javom celého tohto procesu. Prostredníctvom nej je duchu umožnené posudzovať výsledky svojich tvorivých aktivít a ďalej byť inšpirovaným vo svojej dynamickej tvorivosti.“

„Ďalším aspektom životnej dynamiky je teda inšpirácia. Život je inšpirovaný svojím bytím a existenciou. Inšpirácia je výsledkom procesu duchovného uvedomenia si svojho vlastného života, ktoré mu dáva inšpiráciu byť nepretržite tvorivým – v nekonečných rozmanitostiach, spôsoboch, formách a podobách. To je život tvorivosti ako taký.“

„Na nesentimentnej úrovni života sa táto tvorivosť prejavuje schopnosťou rozmnožovať svoj vlastný druh v nekonečnej rozmanitosti spôsobov. Nejestvujú dve rovnaké stebľá trávy ani dva listy, ktoré sú si navlas podobné. Nejestvujú ani dva navlas podobné pohyblivé tvory. Vo Stvorení neexistuje jednotvárnosť na žiadnej z jeho úrovní.“

„Na úrovni mŕtveho života negatívneho stavu je proces tvorivosti blokovaný a obmedzený na deštruktívne účely. Všetko inšpiračné úsilie smeruje k udržiavaniu mŕtveho života, ktorý sa neustále rúca. Účelom je tu sfabriковать stagnujúcu kondíciu, ktorá by udusila tvorivé úsilie pravého života. V mŕtvom živote je teda tvorivosť a inšpirácia premenená v proces fabrikovania a prefíkajúcnosti.“

„Na úrovni ľudského života je deformovanie a zvrátenie tvorivého úsilia a inšpiračných snáh kombinovaným, protikladným spôsobom všetkého vyššie uvedeného.“

„Ľudská tvorivosť a inšpirácia sú ponímané ako produkty nejakej životnej sily v nich, ktorá ich nutká stavať a zároveň ničiť; oceňovať a zároveň pohŕdať; obdivovať a zároveň opovrhovať; milovať a zároveň nenávidieť; vytvárať a zároveň ničiť; prijímať a zároveň odmietať; potvrdzovať a zároveň popierať; veriť a zároveň neveriť; dúfať a zároveň zúfať; vlastniť a zároveň byť vlastnený atď. – a toto všetko jestvuje v rámci jedného jednotlivca.“

„Protirečenia týchto stavov udržiavajú ľudský život v trvalom napätí a neistote. Tento stav je považovaný za normálny stav ľudského života a za predpokladaný zdroj inšpirácie a tvorivosti. Výsledkom je to, že všetko, čo ľudské tvory tvoria a k čomu sú inšpirované, má veľmi málo spoločného s pravou inšpiráciou a tvorivosťou.“

„Ľudské výtvary, považované za vrcholy tvorivých snáh, ako napríklad umenie, hudba a veda, sú veľmi slabými imitáciami pravej tvorivosti a inšpirácie. Na úrovni ľudského života je teda tvorivosť premenená na imitáciu jej snáh a inšpirácia na veľmi hmlisté, sotva čitateľné, faksimile svojho originálu.“

„Problém s ľudskými tvormi a s ich ľudským životom z hľadiska tvorivosti a inšpirácie je ten, že sú tak izolované a separované od kohokoľvek a čohokoľvek iného vo Stvorení – okrem seba podobných na ich vlastnej planéte –, že nemôžu porovnať nič z toho, čo robia s akýmkoľvek iným stavom či kondíciou tvorivosti a inšpirácie v ostatnom Stvorení. Ľudské tvory nemajú žiadnu náležitú spätnú väzbu od ostatného Stvorenia na to, čo robia a aké to je v porovnaní so všetkými ostatnými vo Stvorení. Spätná väzba jestvuje len v ich vlastnom systéme ako porovnávanie snáh dvoch rôznych jednotlivcov. Spätná väzba tejto povahy

nemôže byť považovaná za pravú spätnú väzbu, pretože nedáva jedincovi predstavu o tom, ako je na tom v porovnaní s niekým či niečím úplne iným, než je to, čo ľudské tvory na planéte Nula môžu ponúknuť.“

„10. Integrálnymi faktormi života sú jeho rôzne komponenty. Tieto môžu byť ponímané ako súhrn všetkých štrukturálnych stavebných blokov, obsahu a dynamiky života. Hlavnými komponentami života na najvnútornejšej úrovni sú teda všetky idey lásky a múdrosti, všetky idey tvorivosti a inšpirácie a všetky idey samotného života, zahrnuté pod sebauvedomenie ‚ja som‘ ako najzákladnejší komponent života. Tieto komponenty sa formujú v sentientnej myslí ducha ako podmienky jeho stavu a procesu. Bez formovania týchto ideí nemôže existovať žiadny stav ani proces. Toto je imanentnou podmienkou bytia a existencie ducha. Z nej sa odvodzujú všetky životné procesy.“

„Na prostrednej úrovni tieto komponenty zahŕňajú všetky formy mentálnych procesov, zahrnutých pod názvom myšlienkové procesy, uvažovanie, logika, racionalita, citovosť, vôľa, úmysel a dobro a pravda. Tieto komponenty tvoria mentálny život čiže dušu života. Prostredníctvom nich a nimi život vníma a zakúša sám seba.“

„Na vonkajšej úrovni života komponenty života zahŕňajú konkrétne skutky, správania, reakcie, odpovede a spätnú väzbu. V nich sa život plne aktualizuje a realizuje.“

„Z hľadiska nesentientného života sú jeho komponenty redukované na inštinkty a genetické kódy, ktoré im umožňujú byť a existovať bez uvedomenia si sebaexistencie a sebabytia.“

„Z hľadiska mŕtveho života negatívneho stavu zahŕňajú jeho zložky všetko, čo je opakom komponentov pravého života.“

„Z hľadiska ľudského života máte znovu rozporuplnú zmes všetkého vyššie uvedeného, v zdeformovanom, zvrátenom, sfalšovanom a zmrzačenom stave. Ako už bolo vyššie uvedené, ľudskému životu chýba akékoľvek ponímanie počiatočného bodu akéhokoľvek života. Keďže nemá žiadne priame uvedomenie si toho, ako a prečo život vo všeobecnosti začal – a ľudský život obzvlášť, je hrubo obmedzený vo svojej schopnosti definovania a rozoznávania svojich vlastných komponentov.“

„Nemajúc žiadne skúsenostné základy pre rozoznávanie akýchkoľvek iných sentientných životných foriem, ľudské tvory sú odkázané na svoje vlastné dohady, mienky, hypotézy, vedecké teórie a domnienky, ktoré sú všetky od základu mylné. Tvrdia, že ľudský život je odvodený buď z nejakého Boha, ktorý je ponímaný celkom nevhodným spôsobom, alebo z nejakého kozmického zmätku, v ktorom sa nejakou nepredvídateľnou náhodou skombinovali jeho komponenty a prvky takým spôsobom, aby dali popud k začatiu života, ktorý v procese svojej evolúcie vyvrcholil objavením sa ľudského života.“

„Tu je teda odpoveď na otázku, ako vyzerá život, ak je pojmovo odvodený z tohto hypotetického mŕtveho zmätku alebo z nejakého imaginárneho pseudoboha, ktorý nemá žiadnu oporu v realite, to jest z falošného Boha a z falošných zdeformovaných duchovných princípov. Je to vlastne ľudský život. Súc ilustratívnym príkladom tejto odpovede, ľudský život poskytuje neoceniteľné poučenie pre celé Stvorenie, ktoré sídli v pravom živote Absolútneho Života Absolútneho Ducha Pána Ježiša Krista.“

„11. Okrem vyššie ilustrovaných vnútorných aspektov života jestvujú aj vonkajšie faktory života. Život rád nabera svoju formu. Prostredníctvom svojej formy môže byť život konkrétne rozoznávaný, vnímaný a prežívaný aj z vonkajška či zvonku.“

„Je zrejmé, že v tejto konotácii môže byť život ponímaný jednak ako subjektívny stav a jednak ako fenomén, pozorovateľný z vonkajška. Jestvuje nositeľ života a jestvuje prežívateľ života. Prežívateľ života je jeho subjektom. Nositeľ života je jeho objektom.“

„Toto je súvzťažnosť so všeobecnou formálnou štruktúrou života, ktorá sa prejavuje, ako si pamätáte, vo svojich troch aspektoch: v najvnútornejšom, prostrednom a vo vonkajšom. Tieto tri aspekty života môžu byť ponímané jednak z pozície prežívateľa života a jednak z pozície nositeľa života. Prežívateľ života ho prežíva v jeho troch podobách: ako vnútorný či najvnútornejší stav, ako prostredný proces a ako vonkajší prejav. Vo všetkých troch prípadoch tohto prežívania ide o vnútornú čiže o subjektívnu skúsenosť.“

„Na druhej strane nositeľ života, súc jeho vlastným objektom, pozoruje život, ako by bol mimo neho. Odlišuje teda seba od prežívania života v sebe a od pozorovania toho života mimo seba samého.“

„Aby také pozorovanie bolo uskutočniteľné, v duchu života sa rodí idea formy pre prejavenie života. Účelom tejto formy je nielen stať sa objektom pozorovania, ale aj, čo je najdôležitejšie, stať sa médiom konkrétneho hmatateľného delenia sa o svoje stavy a procesy. Jednoducho povedané, vo vonkajšej forme sa život stáva hmatateľným. Aby sa dal ohmatať, pocítiť a pozorovať externe, forma života musí byť vybavená určitými zmyslovými orgánmi vnímania, pociťovania, prijímania a komunikovania. Tieto orgány sa vo všetkých svojich podobách stávajú vonkajšími faktormi života. Môžu byť duchovnej povahy, mentálnej povahy alebo fyzickej čiže telesnej povahy. Toto usporiadanie súvzťahuje s požiadavkami duchovného sveta, intermediálneho sveta a prírodného sveta.“

„Ako si pamätáte, každý svet obsahuje svoj vlastný vnútorný, prostredný a vonkajší stav. Každý má svoje vlastné veľmi špecifické orgány vnímania, pociťovania, prijímania a komunikovania, zhodné s povahou svojho sveta. Tieto orgány umožňujú každému, aby prežíval život a zdieľal život na všetkých úrovniach jeho prejavu. Sú vytvorené z ideí počatia života s cieľom prežívať a zdieľať ho.“

„Duch, v tomto prípade Absolútny Duch Života, vytvára ideu účelu života. Ustanovuje tento účel ako zdieľanie a odplácanie v múdrosti svojej lásky a všetkého, čo má. Z tejto idey sa vytvára ďalšia idea, ktorá definuje rozličné spôsoby zdieľania a odplácania. Idea týchto spôsobov vytvára nutné orgány, nástroje a prostriedky, ktorými sa toto všetko dosahuje na všetkých úrovniach a vo všetkých aspektoch života.“

„Na nesentientnej úrovni života sú tieto orgány obmedzené na vonkajší stupeň. Nie sú schopné vnímať nič z toho, čo je vnútornej povahy a prejavuje sa v nich len veľmi obmedzené množstvo prostrednej úrovne.“

„Na úrovni ľudského života máte obzvlášť násilnú kombináciu niektorých aspektov orgánov pravého života, orgánov nesentientného života a orgánov mŕtveho života. Táto nezvyčajná kombinácia dáva ľudskému životu podivný súbor zmyslových orgánov, ktoré úplne a totálne deformujú, prekrucujú a komolia všetko náležité vnímanie, pociťovanie, prijímanie a komunikovanie na všetkých úrovniach života. S ľudskými zmyslovými orgánmi je situácia fakticky taká, že boli starostlivo vypracované tak, aby ľudským tvorom dávali len skreslený pohľad na život – vo všetkých jeho aspektoch.“

„Ako viete, ľudské tvory sú vo väčšine prípadov schopné vnímať len svoj vlastný vonkajší fyzický svet a funkcie svojich tiel. V obmedzenej miere sú schopné zažívať svoj vlastný stav mysle a emócií. Avšak kvôli geneticky pozmeneným zmyslovým orgánom, dokonca ani vnímanie ich vlastného fyzického prostredia, ako aj funkcie ich vlastných tiel a mysle, nekorešpondujú s pravou realitou. Faktom je, že to, čo si ľudské tvory myslia alebo cítia, že

vnímajú, pociťujú a prijímajú, nie je v skutočnosti tým, čo si myslia, že je. Ich vnímanie sveta sa nezhoduje s tým, akým svet skutočne je. Je hrubo zdeformované.“

„Táto situácia dáva ľudskému životu celkom odlišnú perspektívu. Nemajúc žiadny iný modus či zdroj informácií než iba také skresľujúce zmyslové orgány, ľudské tvory robia také závery o živote vo všeobecnosti a o ľudskom živote obzvlášť, ktoré veľmi málo odrážajú realitu života. Okrem toho si neuvedomujú, že všetky vonkajšie aspekty ich života, ako aj vnútrajškovosť, boli zámerne pozmenené, prekřížené či nenáležite previnuté, aby sa taký zvláštny fenomén, ako je ľudský život, stal možným.“

„12. Existuje ešte jeden vonkajší faktor života, ktorý môže byť považovaný za vonkajšok vonkajška. Tento faktor môže byť ponímaný ako prostredie života. Pojem prostredia vyviera z duchovnej idey rôznych prostredí, do ktorého môže byť umiestnená vonkajšia forma so svojím vnútorným a prostredným obsahom, štruktúrou, dynamikou a všetkými komponentami.“

„Ako si pamätáte, jestvuje Absolútny Duch – Pán Ježiš Kristus –, ktorý je Životom Sám v Sebe a Sám Sebou. Z Absolútneho Ducha života vyžaruje a vytvára sa všetok život.“

„Aby tento Život plnil svoju funkciu a účel, sú stvorení prijímatelia tohto života, ktorí sa stávajú nositeľmi rozličných prvkov tohto Života. Keďže život postupuje z najvnútornejšieho, cez intermediálny stav k vonkajšku, vo vonkajšku sa javí byť separovaným od svojho zdroja. Len týmto javom môže byť ustanovená blízkosť k jeho Zdroju a môže sa začať komunikácia. Slovo „blízkosť“ postuluje imaginárnu vzdialenosť medzi dvoma bodmi, ktoré sú v stave nepretržitej komunikácie. Absolútny Bod Života vysielá a relatívny bod v diaľke prijíma a odpláca to, čo prijíma, dávaním spätnej väzby Počiatočnému Bodu.“

„Aby sa v tejto potrebnej blízkosti nachádzal bod príjmu, je preň stvorené veľmi špecifické prostredie, v ktorom relatívny bod vníma sám seba ako slobodného a nezávislého agenta prijímania a odplácania života so svojím vlastným prostredím. Toto prostredie môže byť ponímané ako základňa alebo matrica, ktorej bol Vysielateľom udelený život.“

„Keď je také prostredie stvorené, vyberú sa z neho prvky a fuzionujú sa s ideami vonkajšej formy v záujme vyjadrenia a pôsobenia života. Takto dostávajú veľmi špecifické telo života ducha a duše, ktoré je prispôbené vonkajšej štruktúre toho prostredia. Prostredie je vybavené určitými fyzickými, kozmickými, magnetickými, elektrickými, chemickými, gravitačnými a podobnými silnými a slabými silami a stavmi, prispievajúcimi k udržiavaniu vonkajšej formy života – tela – aby to telo bolo účinným senzorom, vnímateľom, sprievodcom a odplácaťom prijímaného života.“

„Každá špecifická štruktúra jedinečného ducha a jeho života si vyžaduje špecifické prostredie a bázu či matricu, aby sa plne realizovala a aktualizovala.“

„Jestvuje toľko prostredí a matric života, koľko jestvuje jedinečných rodín duchov s ich jedinečnými dušami a formami prejavu. Keďže v ich prípade sú prostredia prispôbené ich potrebám, duchovia plne kontrolujú tieto prostredia, upravujú ich ako je potrebné, kedy je potrebné a ak to je potrebné. Toto je normálny spôsob interakcie medzi prostredím a doň premietnutým životom duchov. Toto je usporiadanie pravého života.“

„Nesentientné životné formy môžu byť považované za integrálnu súčasť takých prostredí. Ich hlavným účelom je poskytovať špecifické komponenty toho prostredia, ktoré sú potrebné pre náležitú manifestáciu a funkciu sentientného života. Uskutočňuje sa to formou udržiavania rovnováhy a vhodnej ekológie každého špecifického prostredia. Špecifickosť toho prostredia

určuje špecifickosť nesentientných životných foriem, ktoré sa objavajú v tom prostredí ako súvzťažnosť špecifickosti jedinečných duchov, ktorí budú to prostredie obývať.“

„Mŕtvy život negatívneho stavu vytvára svoje vlastné negatívne prostredie so svojimi vlastnými negatívnymi nesentientnými životnými formami, prospešnými ich vlastnému cieľu – zničiť pravý život. Prostredie mŕtveho života je jedovaté pre čokoľvek z pravého života práve tak, ako prostredie pravého života je smrteľné pre mŕtvy život. Nezmiešavajú sa a vysielajú a prijímajú na úplne odlišných vlnách. Vlny mŕtveho života sa šíria v opačnom smere než vlny pravého života a nikdy sa nestretávajú s výnimkou neutrálnej zóny planéty Nula.“

„Matrica alebo báza mŕtveho života negatívneho stavu pozostáva zo všetkých častíc, chemikálií či čohokoľvek, čo má, čo pochádza z odmietnutých ideí pravého života, popierajúcich jeho Absolútny Zdroj – Pána Ježiša Krista. Mŕtvy život negatívneho stavu pozostáva teda z odpadu a odpadkov, vyvrhnutých z pozitívneho stavu pravého života. Prostredie, báza a matrica ľudského života je krutou a nemožnou zmesou pravého života, mŕtveho života a nesentientného života.“

„Aby sa taký devastujúci život uchytil, bolo potrebné preňho vytvoriť veľmi špeciálne prostredie, najnepohodľnejšie a najneobyčajnejšie telo s najslabšou matricou, nesúcou odtlačok ľudského života. Ako viete, ľudský život je vo svojom tele založený na tom, čo vedci nazývajú karboxygenproteinová matrica. Táto kombinácia je nutná, aby sa ľudský život mohol vôbec prejavíť. Žiadne iné fyzické prostredie nie je schopné udržať ľudské telo nažive. Protirečiac viere ľudských vedcov, táto fyzická matrica života je najmenej vhodným prostredím pre akýkoľvek život. Žiadna iná forma života sa v ňom nedokáže udržať.“

„Keďže však ľudské tvory nemajú žiadnu priamu skúsenosť akéhokoľvek iného života okrem svojho vlastného a svojich nesentientných foriem, a práve tak len svojho vlastného prostredia, ktoré nesie život tak, ako ho poznajú, prežívajú a vnímajú, prišli k záveru, že žiadna iná báza ani iná matrica života neexistuje.“

„Nech je teraz známe, že prostredie ľudského života a forma jeho prejavu – ľudské telo – ako aj nesentientné životné formy, ktoré sprevádzajú ľudský život, sú smrteľné a neznesiteľné pre akýkoľvek iný život. Ich životné prostredie sa nehodí na nič iné, než na veľmi krátkodobé udržiavanie ohavnosti rozporuplnej zmesi umelo sfabrikovaného života, zvaného ľudský život.“

„Ako vidíte, ľudský život je artefakt, ktorý nemá žiadne základy v realite pravého života v jeho čistej kondícii. Tento artefakt pôsobí ako deformácia a hrubá, príšerná karikatúra pravého života.“

„Toto je jeden z primárnych dôvodov, prečo Pán Ježiš Kristus počas Svojho života na vašej planéte vyhlásil – ‚... ten, kto nenávidí svoj život v tomto svete, zachová si ho pre večný život‘ (Ján 12:25). ‚Nenávidieť svoj život na tomto svete‘ znamená odmietnuť ho ako pravý život. V živote na tomto svete neexistuje nič, čo by bolo milovania hodné. Takým konaním jedinec ustanovuje priaznivé položenie pre udržanie nekonečne malého množstva pravého života, ktoré ľudské tvory z vyššie uvedenej zmesi majú. Z toho nepatrného množstva jedinec získava plnosť pravého života po svojom odchode z tohto ľudského života. Tu je to označené slovami ‚zachová si ho pre večný život‘.“

„To, že prostredie i telo ľudského života a jeho nesentientný doprovod sú najnevhodnejšími podmienkami pre život, sa odráža v tom fakte, že ľudské tvory nie sú schopné prežiť v ňom viac než niekoľko dekád. Ako si pamätáte, v rozličných prostrediach pravého života môžu sentientné entity žiť po celé eóny alebo naveky, ak sa rozhodnú ostať v tom istom prostredí.“

Taktiež mŕtve sentientné entity môžu žiť bez akýchkoľvek ťažkostí po eóny vo svojom mŕtvom prostredí, pokiaľ je negatívne mu stavu dovolené byť a existovať.“

„Ako vidíte, situácia ľudského života je v negatívnom zmysle celkom odlišná. Nikde inde a u nikoho iného taká situácia neexistuje. Toto je dobrá, jasná ilustrácia odpovede na otázku, formulovanú mnohokrát predtým.“

„13. Ako bolo uvedené predtým, jedným z hlavných účelov bytia a existencie života je zdieľať a odplácať ten život z pozície lásky a múdrosti, prostredníctvom rôznych prostriedkov a spôsobov. Vyššie už boli opísané niektoré vnútorné a vonkajšie faktory života, ktorými a prostredníctvom ktorých dochádza k tomuto zdieľaniu a odplácaniu.“

„Keďže toto je hlavným účelom života, samotný život a jeho Absolútne a relatívne zdroje sú štruktúrované, vybudované a usporiadané takým spôsobom, aby boli schopné plne a dokonale dosiahnuť tento cieľ zdieľania a odplácania. Toto je naplnením pravej prirodzenosti života a jeho ducha.“

„Prostým dôvodom toho, prečo účelom života je zdieľať a odplácať, je to, že taká je povaha obsahu, štruktúry, dynamiky a všetkých zložiek života. Život nemôže byť a existovať bez tohto účelu.“

„Aby sa teda tento účel plne aktualizoval a realizoval, duch života i jeho život sú vybavené zvláštnou formou vzťahu, posielania, dávania, zdieľania, prijímania, odplácania a komunikovania na všetkých úrovniach svojho bytia a existencie – všezahrňujúco. Táto forma je známa pod menom sexualita.“

„V tomto ohľade môže byť sexualita ponímaná ako všezahrňujúci prostriedok zdieľania a odplácania života, ktoré sa simultánne vyskytuje na všetkých úrovniach života a vo všetkých jeho aspektoch – vo vnútornom - duchovnom, v prostrednom - mentálnom a vo vonkajšom - fyzickom.“

„Hlavným účelom sexuality je byť prostriedkom úplnej výmeny stavov a procesov jedného jedinečného nositeľa života s druhým jedinečným nositeľom života opačného pohlavia.“

„V absolútnom zmysle je sexualita Absolútnym Prostriedkom Absolútneho Ducha Absolútneho Života – Pána Ježiša Krista – na výmenu celého obsahu lásky, náklonnosti, múdrosti, pravdy a všetkého vnímania pravého života, účelom čoho je zdieľanie a odplácanie, a rodenie nových tvorivých ideí, ktoré budú iniciovať ďalších nositeľov sentientného života, aké doposiaľ neboli v bytí a existencii. Týmto sa poskytuje stále viac a viac príležitostí na zdieľanie a odplácanie vždy s novými prvkami života, predtým skúsenostne neprežitými. Robí sa to v záujme neustáleho obohacovania a skvalitňovania života ako takého.“

„Tvorivé úsilie Absolútneho a relatívnych duchov vrcholí v tomto všezahrňujúcom spôsobe zdieľania.“

„Na najvnútornejšej duchovnej úrovni života sa sexualita prejavuje v najpríjemnejšej orgazmickej skúsenosti produkovania nových ideí života, ktoré umožnia duchu života deliť sa o seba samého najsúkromnejším, najosobnejším a najintímnejším spôsobom.“

„Pre ducha života niet ničoho príjemnejšieho a rozkošnejšieho, než vynaliezať nové idey, ktoré budú použité na stvorenie niekoho iného a odlišného, s odlišným a novým prostredím a so všetkými jeho komponentami, ktoré je potrebné poskytnúť tomu niekomu, s kým sa môže

uskutočňovať nový a odlišný spôsob zdieľania a odplácania. Tento proces pokračuje naveky.“

„Na duchovnej úrovni života sa sexuálny styk života uskutočňuje chvíľkovým splynutím dvoch rozličných duchov opačného pohlavia, účelom čoho je výmena ich jedinečných ideí. Výsledkom tejto výmeny a zdieľania je zrod celkom novej idey života, ktorá je použitá na udelenie života novému, doposiaľ neznámemu nositeľovi života – sentientnej entite. Zrod takej idey je najpríjemnejšou skúsenosťou dvoch dočasne splynutých duchov a ich jedinečných ideí. Toto je duchovný základ pre orgazmickú skúsenosť. Toto je duchovná konotácia sexuality.“

„Na intermediálnej úrovni života sa sexualita prejavuje ako najpríjemnejšia orgazmická skúsenosť prijímania a spracovania – prostredníctvom jej mentálneho stavu a procesu – všetkých vytvorených ideí dvoma chvíľkovo splynutými duchmi, účelom čoho je výmena a zdieľanie ich ideí života.“

„Táto skúsenosť umožňuje zrod nových myšlienok, pocitov, náklonností a zmyslov pre dobro a pravdu a odlišného stavu mentality, ktorá sa nekonečne líši od čohokoľvek predtým zakúseného. Táto novosplynutá mentalita je následne udelená novozrodenej sentientnej entite – ako výsledok tejto výmeny. Zároveň skúsenosť tejto novosti a odlišnosti ďalej skvalitňuje a obohacuje mentalitu dvoch dočasne splynutých duchov, pridajúc jej niečo, čo nikdy predtým nebolo počaté ani ponímané.“

„V procese duchovného a mentálneho sexuálneho styku vyžaruje z tých, ktorí sú v tomto procese angažovaní, zvláštny druh energie. Táto energia je použitá energiou všeobecného života na stvorenie nových prostredí, stavov, podmienok, časov a miest pre sídlo týmto sexuálnym stykom novostvorených sentientných entít.“

„Cez všeobecnú životnú energiu, vyžarujúcu z Absolútneho Zdroja Života – Pána Ježiša Krista – a zo všetkých ostatných relatívnych zdrojov – sentientných entít – je táto zvláštna energia zdieľaná so všetkými vo Stvorení. Takže každý má úžitok z tejto špecifickej, súkromnej, intímnej a osobnej skúsenosti dvoch duchov a duší opačného pohlavia, angažovaných v sexuálnom styku.“

„V tomto ohľade je čas zjaviť, že Životná energia, neustále vyžarujúca zo svojho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista – je čisto sexuálnej povahy. Koniec koncov, život je pre zdieľanie, dávanie, prijímanie, odplácanie a vymieňanie. Nech by sa toto zdieľanie a vymieňanie konalo v akejkolvek forme, stave, kondícii či procese, v konečnom zmysle je vždy sexuálnej povahy.“

„Toto chápanie a ponímanie sexuality, ktoré nemá nič spoločné s tým, ako ju chápu a praktizujú ľudské tvory, ste samozrejme úplne prehliadali. Pravá sexualita neobsahuje vôbec nič z ľudského ponímania a chápania sexuality.“

„Jednoducho povedané, v duchovnej a mentálnej konotácii pravej sexuality je sexualita cestou, cez ktorú neustále prúdi životná energia, účelom čoho je zdieľanie, odplácanie a vymieňanie. Je tvorivou energiou ducha života, z ktorej sú tvorené sentientné entity, aby im bol nadelený jedinečný život na obraz a podobu Absolútneho Zdroja Života, s ktorým sa celá táto výmena môže stať realitou. Taký akt je najpríjemnejšou skúsenosťou pre Absolútne Tvorivého Ducha. Táto slasť je zdrojom prežívania orgazmu – obrovskej neopísateľnej rozkoše z konania tohto aktu.“

„Toto je dôvod, prečo životná energia, neustále vyžarujúca zo svojho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista – je čisto sexuálnej povahy.“

„Na vonkajšej úrovni života sa sexualita prejavuje ako najpríjemnejšie a konkrétne orgazmické precítanie všetkých duchovných a mentálnych aktivít, ktoré sú vymieňané vo forme telesných a fyzických reakcií, ktoré zjednocujú skúsenosť v jeden jedinečný celok. Duchovná a mentálna výmena je prenášaná prostredníctvom zmyslovej a zmyselnej skúsenosti tejto výmeny, ktorá plodí novú ideu formy prejavu. Táto idea je následne použitá na vytvorenie tela – vonkajšej formy – pre novonarodenú sentientnú entitu, cez ktorú a ktorým bude tá sentientná entita prejavovať svoj život – kvôli svojmu vlastnému zdieľaniu a odplácaniu.“

„Pravá sexualita môže byť teda ponímaná v úplnosti vyššie opísaných pojmov. Všetky ostatné formy a prostriedky sexuálneho styku sa v základe odvodzujú z tohto ponímania.“

„Na úrovni nesentientného života je sexualita obmedzená na jediný účel, účel rozmnožovania druhov a udržiavania toku života v najexternejšej úrovni. Obmedzenie tohto procesu je regulované štruktúrnym a inštinktívnym pudom, ktorý umožňuje rastlinám a živočíchom mať len sezónne potreby sexuálnych aktov.“

„Na úrovni mŕtveho života negatívneho stavu má akt sexuálneho styku jediný účel –produkciiu a realizáciu ideí ziele a nepravdy, ktoré by umožnili zachovanie tohto mŕtveho života pokiaľ možno naveky. Keďže účelom je tu zlo a nepravda, všetky úchylné sexuálne chovania vyvierajú z tejto realizácie. Cieľom tu koniec koncov musí byť oponovať účelu sexuality v pozitívnom stave života.“

„Na úrovni ľudského života sú pojem a prax sexuality najpodivnejšie, najzdeformovanejšie, najzvrátenejšie a najabnormálnejšie. Ako všetko ostatné, aj ľudská sexualita je zdeformovaná, previnutou, sfalšovanou a úchylnou kombináciou sexuality pravého života, nesentientného života a mŕtveho života negatívneho stavu. Také ponímanie, chápanie a praktizovanie sexuality neexistuje nikde inde vo Stvorení. U ľudských tvorov nadobúda sexualita svoju najúchylnjšiu a najpatologickejšiu formu.“

„Kvôli štruktúrnym genetickým zmenám má ľudská sexualita vo väčšine prípadov veľmi malú duchovnú a mentálnu konotáciu. V tomto ohľade sa viac podobá sexuálnemu modu nesentientného života až na to, že má rovnako nepretržité trvanie ako pravý a mŕtvy život, a nie sezónne. Pohlavné orgány ľudských tvorov sú na najneprirodzenejšom mieste a ich anatomická štruktúra je najmenej vhodná na prenos a výmenu jedinečných ideí života medzi mužom a ženou. Ľudský sexuálny styk prebieha v úplnej separácii a izolácii každého sexuálneho účastníka. Nie je možné žiadne iné než slovné a vonkajšie vyjadrenie toho, čo v sebe prežíva každý partner počas sexuálneho aktu.“

„Tento spôsob výmeny neposkytuje žiadnu hlbšiu reakciu, ktorá by bola schopná preniknúť celého ducha, dušu a telo. Je obmedzený na povrchnú fyzickú skúsenosť dotyku, ktorý vzruší telesné hormóny, umožňujúc konanie pohlavného styku.“

„Ľudské tvory sú teda úplne zbavené akejkoľvek pravej skúsenosti toho, aký je sexuálny styk a čo môže docieľiť. Táto situácia je neprekonateľne komplikovaná úžasne smiešnymi a bláznivými obmedzeniami, tabu, zákazmi, predpismi a zákonmi, ktoré regulujú ľudskú sexualitu. Sexualita sa kvôli tomu stala najcitlivejšou a najproblematickejšou záležitosťou ľudského života. Namiesto toho, aby ľudská sexualita bola požehnaním, rozkošou a slasťou, ako to bolo mienené, stala sa prekliatím, hanbou, rozpačitosťou, problémom, zdrojom manipulácie a hriešnym aktom, ak sa nepraktizuje podľa predpísaných pravidiel ľudskej spoločnosti, zákonov a náboženstva.“

„Táto situácia ľudského života a jeho sexuality ilustruje, ako by sa sexualita nikdy nemala brať, chápať, ponímať a praktizovať.“

„Viac o tajomstve sexuality vo všeobecnosti a ľudskej sexuality obzvlášť sa dočítate v dvadsiatej kapitole tejto knihy.“

„14. V totalite prejavovania sa života, prúdiaceho zo svojho ducha, jestvujú dva zreteľne odlišné trendy, ktoré dávajú životu rozličný význam, zmysel, vnímanie a kvalitu.“

„Všetko, čo sa zahŕňa pod termíny láska, dobrota, náklonnosť, vôľa, intuícia, tvorivosť, cítenie, hrejivosť a podobné faktory života, sa poníma ako feminínne princípy a obsahy života.“

„Všetko, čo sa zahŕňa pod pojmy múdrosť, pravda, rozum, logika, racionálnosť, myslenie a podobné faktory života, sa poníma ako maskulínne princípy a obsahy života.“

„V Absolútnom Stave Absolútneho Života Absolútneho Ducha sú tieto dva princípy v procese neustáleho Absolútneho Zjednotenia, jednoty a harmónie. Ako vyžarujú zo svojho absolútneho stavu, udeľujú všetkým aspektom a formám životného prejavu určitú špecifickú kvalitu, ktorá ovplyvňuje to, ako sa má ich interakcia a vzťah realizovať.“

„Vo vyššom zmysle tvorí feminínny princíp života jeho esenciu, zatiaľ čo maskulínny princíp jeho substanciu.“

„Neustála interakcia a vzťah esencie a substance tvorí v skutočnosti v Duchu Života samotný život – z čoho život pramení a vyžaruje.“

„V procese interakcie feminínnych a maskulínnych princípov, s cieľom produkovať a udržiavať život, je vytváraná špeciálna energia, ktorá sa stáva prostriedkom, prostredníctvom ktorého sa všetky aspekty femininity a maskulinity spájajú dohromady v akési duchovné manželstvo. Tento prostriedok bol opísaný v predchádzajúcom bode pod pojmom sexualita.“

„Esencia života, čiže femininita, je trvalým stavom, ktorý už svojou samotnou povahou potrebuje zdieľať a byť zdieľaný. Substancia života, čiže maskulinita, je v neustálom procese, ktorý samotnou svojou povahou poskytuje najvhodnejšie prostriedky pre také zmysluplné zdieľanie života. Maskulinita je očami femininity, cez ktoré sa život hodnotí a oceňuje. Femininita je tvorivou mocou maskulinity, ktorá robí život možným. Vo svojej integrálnej jednote tvoria jedného ducha života.“

„V tomto ohľade **duch môže byť definovaný ako integrálna jednota všetkých feminínnych a maskulínnych princípov, účelom ktorej je vytváranie, vyžarovanie, udržiavanie a podporovanie života vo všetkých jeho formách a prejavoch.**“

„Proces integrácie je **tým** pravým sexuálnym procesom. Vytvára stav nesmiernej rozkoše, radosti a slasti zo vzájomného zjednotenia.“

„Takže všetky sexuálne energie, vytvorené takým spojením a zjednotením, vždy smerujú od feminínnych k maskulínnym princípom a od maskulínnych k feminínnym princípom. Vo vzájomnej skúsenosti tohto obojstranného spojenia sa rodí orgazmus. Orgazmus je intenzívnym stavom takého spojenia, ktoré vo svojom duchu vytvára nesmiernu túžbu zdieľať tento blažený stav s niekým iným. Z tejto túžby sú všetky životné energie usmernené k aktualizovaniu a realizovaniu tejto túžby. Ako výsledok tohto usmernenia je stvorené Stvorenie na obraz a podobu svojho Stvoriteľa. Takže každá životná forma vo Stvorení obsahuje v sebe, do tej či onej miery, feminínne a maskulínne princípy.“

„Bez súčasného obsahovania oboch princípov v každom individuálnom nositeľovi života, nemohol by sa udržať žiadny život. Koniec koncov, život je integrálnou jednotou všetkých feminínných a maskulínných princípov. Kvôli tomuto dôležitému faktoru ktokoľvek, kto je živý a čokoľvek, čo je živé, je živý resp. živé touto zjednotenou integrálnou prítomnosťou. Tá prítomnosť tvorí jedincovu sexualitu. Jedinec cíti a prežíva sám seba ako sexuálnu bytosť.“

„Aby sa ilustrovala dôležitosť tohto faktu, javia sa niektoré sentientné entity vo svojich vonkajších formách ako muži a ženy. V každom mužovi i v každej žene je obsiahnutý ako princíp femininity, tak aj princíp maskulinity, avšak jeden je zdôraznený viac než druhý, na základe voľby demonštrovať vonkajšiu túžbu po ich splnutí do integrovaného celku. Takže už svojou vlastnou prirodzenosťou majú obaja, muž i žena, intenzívnu sexuálnu príťažlivosť jeden pre druhého a vzájomne po sebe túžia, aby opätovne potvrdili účel svojho života – maximálnu výmenu všetkých princípov života, zo všetkých perspektív, dávajúc zrod novým ideám, ktoré sú následne použité na stvorenie nových životných foriem.“

„Na úrovni nesentientného života sa princípy maskulinity a femininity prejavujú vo forme inštinktov na zachovanie druhu, aby život v tej forme nevyhasol.“

„Na úrovni mŕtveho života negatívneho stavu pôsobia tieto princípy v opačnom zmysle. Ich účelom je zničiť potrebu zjednotenia a integrácie a udržiavať ich separované, aby sa vo sfére mŕtveho života nemohli uchýtiť žiadne znaky pravého života. Aby sa dosiahla táto separácia, došlo ku genetickej reštrukturalizácii feminínných a maskulínných génov, ktorá bola prenesená na všetkých aktivátorov a zvečňovateľov negatívneho stavu, aby mŕtvy život mohol dospieť k svojej plodnej zrelosti.“

„V ľudskom živote sú princípy maskulinity a femininity úplne separované nielen vo vonkajšej forme, ako sa to javí u muža a ženy, ale aj prostredníctvom celej ľudskej mysle. Táto separácia sa odráža v spôsobe, akým sú muž a žena ponímaní vo svojich príslušných spoločnostiach. Jeden princíp sa stavia nad druhý, akoby bol jeden hodnotnejší a potrebnější než druhý. Ľudské ponímanie prirodzenosti a účelu femininity a maskulinity je navyše tak úmyselne zdeformované a prekrútené, že nič zo správneho chápania ich prirodzenosti v ňom nezostalo. A nielen to, no kombinovaním všetkých protikladných aspektov rozličných životných foriem v procese fabrikovania ľudských tvorov, stratila pravá povaha femininity a maskulinity v ľudských tvoroch akúkoľvek súvislosť s tým, čo je pravou maskulinitou a femininitou.“

„15. Prirodzenosti života ako takého je vlastná jeho užitočnosť. Princípom, mnohokrát predtým formulovaným je to, že nič neexistuje bez nejakého účelu. V bytí a existencii musí byť potvrdená nielen platnosť všetkého, ale všetko musí byť aj ospravedlnené. Akékoľvek bytie a existencia sa ospravedľňuje úžitkom, ktorému slúži alebo ktorý predstavuje.“

„Takže dokonca aj samotný život musí byť ospravedlnený svojou užitočnosťou. Je život užitočný ? Akému úžitku slúži? V Absolútnom Stave Absolútneho Ducha Absolútneho Života – Pána Ježiša Krista – sa táto užitočnosť prejavuje v Jeho tvorivom procese. Ak jedinec tvorí s cieľom zdieľať a odplácať kvôli princípu, robí niečo užitočné každému pre potešenie, niečo, z čoho každý môže mať úžitok. Keďže tvorivý proces je imanentný samotnému životu, jeho užitočnosť je určená už jeho samotnou povahou. Život, pretože je životom, je užitočný.“

„Užitočnosť všetkých ostatných nositeľov života je určená rozsahom, v akom využívajú ten život pre svoje vlastné tvorivé úsilie s cieľom zdieľať a odplácať kvôli samotnému princípu. Čím viac využívajú svoj život v sebe na tento účel, tým sú užitočnejší, a tým väčšiu mieru ospravedlnenia má ich žitie.“

„Užitočnosť nesentientného života sa odvodzuje zo služieb, ktoré poskytuje pri udržiavaní náležitej rovnováhy a ekológie prostredia a zabezpečovaní zdroja energie pre telá sentientných entít.“

„Užitočnosť mŕtveho života negatívneho stavu možno vidieť v tom fakte, že nemá žiadny úžitok. Ilustrovanie neužitočného života je užitočné pre poznanie toho, čo je skutočný úžitok. Týmto aktom mŕtvy život dočasne ospravedlňuje svoje bytie a existenciu.“

„Užitočnosť ľudského života je určená tým faktom, že celému Stvoreniu ilustruje to, čo si nevolíť a ako nežiť. V tomto ilustrovaní je jeho ospravedlnenie.“

„16. V Evanjeliu podľa Jána, v kapitole 11, verš 25, je napísané: „Ježiš jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život...”““

„Toto vyhlásenie vyzdvihuje celkom odlišné chápanie toho, čo život vlastne je. Doteraz bol život štrukturálne opísaný ako stav a proces Absolútneho Ducha Absolútneho Života – Pána Ježiša Krista – a ako funguje v nositeľoch toho života či vo všetkých tých, ktorí sú tým životom nadelení.“

„V konotácii vyššie uvedeného prehlásenia jestvuje ďalší prístup k chápaniu života. Tento prístup sa nevzťahuje na štruktúru, dynamiku, obsah a zložky života, ktorými je život vo všeobecnosti opisovaný a chápaný, ale k duchovnej kvalite života. Máte tu teda život ako taký a žitie toho života.“

„Otázkou je, ako sa život žije. Inými slovami, otázkou je, aká je kvalita žitého života. Toto je duchovný zreteľ z hľadiska jeho etickej a morálnej aplikácie. Nestačí život mať, no ten život musí byť žitý nejakým spôsobom a štýlom.“

„Spôsob a štýl, akým sa akýkoľvek život žije, určuje, či jedinec je skutočne nažive a žijúci. Ako vidíte, sú tu použité dve slová – ‚nažive‘ a ‚žijúci‘. Väčšina lingvistov používa tieto slová zameniteľne, ako synonymá. Avšak v tu použitej konotácii slovo ‚nažive‘ znamená byť nadelený životom; je to stav života. Jedinec má život. Zatiaľ čo slovo ‚žijúci‘ znamená proces života, čiže to, ako sa ten život žije.“

„Ako si pamätáte, všetci v negatívnom stave veria, že sú plne nažive a žijúci. No z hľadiska pravého života je ich život mŕtvym životom. Ich život teda nie je pravým životom.“

„Vnímanie jedincovho vlastného žitia a bytia nažive duchovne neznamená, že to je fakt. Jediniec sa môže domnievať, môže cítiť a myslieť si, že je nažive, no v skutočnosti môže byť mŕtvy.“

„Ako vidíte, slovo ‚mŕtvý‘, v tejto konotácii, nie je použité v tom istom zmysle a s rovnakým obsahom, ako je to u ľudských tvorov na vašej planéte. Byť mŕtvym je pre nich to isté, čo úplné zastavenie všetkých funkcií ich tiel a všetkých telesných orgánov. Z hľadiska pravého života toto nie je pravá smrť. Vo Svätej Biblii sa takáto smrť nazýva prvou smrťou. Prvá smrť je maskovaným požehnaním, pretože oslobodzuje jedinca od ohraničení a obmedzení deformovaného, zvráteného, neprirodzeného, abnormálneho, defektného a šialeného života ľudského typu. Jediniec je vzkriesený z takéhoto života resp. zo smrti a vstupuje buď do pravého života, alebo do naozajstného mŕtveho života (voľba môže byť akákoľvek). Voľba vstúpiť do pravého života chráni jedinca pred vplyvom druhej smrti, ktorá nemá žiadnu moc nad pravým životom, ako je to zrejmé zo Zjavenia 20:6.“

„Z tohto ilustrovania je zrejmé, že bytie nažive a žitie nie je určované faktorom vlastníctva života, ale kvalitou žitia života a postojom, aký jedinec ku pravému zdroju života má.“

„Kvalita žitia života je v skutočnosti vždy určovaná typom postoja, ktorý jedinec má k pravému zdroju života. Predovšetkým – uznáva jedinec, že jestvuje Absolútny Zdroj života, z ktorého pochádza jeho život ? A ak áno, aký je jeho postoj k tomu Zdroju ? Aký má k tomu Zdroju vzťah ?“

„Uznanie bytia a existencie toho Zdroja samo osebe a samo sebou nie je postačujúce na potvrdenie platnosti jedincovho bytia nažive a žitia. Je to iba prvý krok. Dôležitým duchovným princípom, ako to už bolo uvedené mnohokrát predtým, je tu to, že platnosť bytia nažive a žitia môže byť potvrdená len typom postoja, myšlienok, citov, správania atď., aké jedinec voči Zdroju svojho života má.“

„Keďže Pán Ježiš Kristus vyhlasuje, že On/Ona je život a že On/Ona má život v Sebe Samom/Samej a Sám/Sama Sebou, je to výslovne postoj voči Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý určuje, či je jedinec skutočne živý a žijúci. Žiadny iný faktor nie je schopný potvrdiť platnosť tohto faktu.“

„Teraz si, prosím, všimnite špecifickosť tohto tvrdenia: Pán Ježiš Kristus je pravým životom. Prijatie tohto faktu a štruktúrovanie žitia jedincovho života v súlade s týmto prijatím a v súlade s tým, čo učí Pán Ježiš Kristus, umožňuje každému jedincovi byť nažive a robí ho skutočne žijúcim. Špecifickosť tohto tvrdenia je veľmi zrejmá v menovaní Pána Ježiša Krista, a nie nejakého iného Boha, Otca, Syna, Ducha Svätého, Budhu, Krišnu, Jehovu, Alaha atď., za jediný Zdroj tohto faktu.“

„Niet iného Boha okrem Pána Ježiša Krista, ktorý môže potvrdiť jedincovu platnosť a urobiť ho živým a žijúcim.“

„Z tohto tvrdenia je zrejmé, že uctievať akéhokoľvek iného Boha než Pána Ježiša Krista, nech by už používal akékoľvek iné meno, nemôže byť skutočne živý a žijúci. Toto bude veľmi zdruvujúce a nepríjemné tvrdenie pre všetkých tých, ktorí uctievali niekoho iného a nie Pána Ježiša Krista.“

„Keďže Pán Ježiš Kristus je nielen Životom, ale aj vzkriesením, je schopný priviesť k pravému bytiu nažive a žitiu všetkých tých, ktorí uctievali iných Bohov – pod akýmikoľvek inými menami, ktorí po spoznaní tohto nepopierateľného faktu prejavili túžbu odstúpiť od svojej sfaľovanej a zdeformovanej viery a prijať Pána Ježiša Krista ako jediného Jedného Boha Nedeliteľného, Najvyššieho, Ktorý je jediným pravým Zdrojom všetkého pravého života.“

„Toto tvrdenie sa vzťahuje aj na väčšinu kresťanov, pretože neprijali pravého Pána Ježiša Krista, ale len Syna Božieho pod menom Ježiš alebo Kristus, alebo Kristus Ježiš, alebo Ježiš Kristus ako druhú osobu v jednom Božstve. Také ponímanie Prirodzenosti Pána Ježiša Krista je duchovnou ohavnosťou, ktorá robí všetkých jeho veriacich duchovne úplne mŕtvymi. Popretie a odmietnutie tohto faktu ustanovuje pseudoživot čiže mŕtvý život negatívneho stavu – celej Zóny Vymiestnenia a všetkých Pekiel.“

„Vytrvalé a neprestajné popieranie a odmietanie tohto faktu dokonca aj po Druhom Príchode Pána Ježiša Krista, keď sa Sám/Sama osobne zjaví všetkým v mŕtvom živote a na vašej planéte (ako je to opísané vo štvrtej kapitole tejto knihy), ustanovuje druhú smrť, z ktorej žiadne vzkriesenie nie je možné. V tomto prípade akékoľvek životné energie, v takých jednotlivcoch prítomné, budú z nich vyňaté a oni sa obrátia v ničotu.“

„V bode ukončenia tohto časového cyklu sa bez Pána Ježiša Krista, Kto je jediným životom a jediným vzkriesením, skutočne stanú ničím v pravom zmysle tohto slova a nielen duchovne.“

„Je teda duchovne nemorálne a neetické odmietat' alebo popierať pravú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Každý, kto to robí, žije nemorálny a neetický život. Takým postojom jedinec anuluje svoje bytie a existenciu čiže svoje bytie nažive a žitie. Ako vidíte, bytie nažive zodpovedá bytiu a žitiu existencii.“

„Na úrovni nesentientného života, ktorý úplne závisí od bytia a existencie sentientných myslí, jeho kvalita a forma závisí od stupňa bytia nažive a žitia tých myslí. Takže uznanie a prijatie Pána Ježiša Krista ako jediného Zdroja pravého života so všetkými následkami takého aktu, vytvára nesentientné životné formy najprijemnejšej, najkrajšej, najmierumilovnejšej, najrozkošnejšej a najužitočnejšej povahy. Na druhej strane popretie a odmietnutie Pána Ježiša Krista ako jediného Zdroja pravého života, produkuje nesentientné životné formy najzlomyselnejšej, najstrašnejšej, najničivejšej, najohavnejšej, najagresívnejšej, najnásilnejšej, najodpudivnejšej a najjedovatejšej povahy.“

„Ako vidíte, bez Pána Ježiša Krista jestvuje len ničenie a degradácia života a žitia. Toto sa odohráva v mŕtvom živote negatívneho stavu.“

„Na úrovni ľudského života máte znovu abnormálnu a patologickú kombináciu všetkého vyššie uvedeného, lenže vo zvrátenej, zdeformovanej a sfalšovanej forme. Máte tam malú menšinu, ktorá prijíma Pána Ježiša Krista správnym a náležitým spôsobom. Tieto ľudské tvory, tým, že žijú ľudský život tejto povahy, sa nachádzajú v prvej smrti. V skutočnosti sú veľmi živé a žijúce vnútorne. Ľudský život na vašej planéte je považovaný za prvú smrť. Na druhej strane, ako bolo uvedené na začiatku tejto kapitoly, ľudské tvory nie sú ani mŕtve, ani živé. Toto je dôvod, prečo sa ich položenie nazýva prvou smrťou. Budú z prvej smrti Pánom Ježišom Kristom (nikto iný to nemôže urobiť) vzkriesení, buď do pravého života, alebo do druhej smrti. Ľudské tvory, ktoré prijímajú pravú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista a žijú v súlade s týmto prijatím, budú vzkriesení do pravého života.“

„Na vašej planéte máte potom tých, ktorí buď veria v nejakých iných bohov, alebo uctievali nepravého Ježiša alebo Krista, alebo Pána, alebo Ježiša Krista, alebo Pána Ježiša Krista ako druhú osobu Božstva. Tieto ľudské tvory sú fakticky tými, ktorí nie sú ani mŕtvymi ani živými a žijúcimi. Toto je obrovská väčšina ľudských tvorov na vašej planéte.“

„Potom tu máte tretiu kategóriu ľudských tvorov, ktoré sú z mŕtveho života Pekiel. Sú skutočne mŕtve a neobsahujú nič z pravého života a žitia. Opäť – ich počet je obrovský a neustále stúpa.“

„Prítomnosť všetkých troch prejavov života (ako bolo práve uvedené) určuje povahu vášho nesentientného života. Pomer počtu ľudských tvorov v každej kategórii určuje počet pozitívnych, ako aj negatívnych nesentientných životných foriem na vašej planéte.“

„Na vašej planéte máte teda reprezentantov pozitívnych nesentientných životných foriem i negatívnych životných foriem. Negatívni reprezentanti značne prevládajú. Musíte však chápať, že na vašej planéte – tým, že všetko na nej je v zdeformovanej, zvrátenej a sfalšovanej kondícii – sú dokonca aj pozitívne nesentientné životné formy tou kondíciou kontaminované a nepodobajú sa čomukoľvek, čo sa objavuje v pozitívnom stave pravého života.“

„Podobne ako ľudské tvory, ktoré sú agentami pozitívneho stavu (tie, ktoré vyznávajú a prijímajú pravú prirodzenosť pozitívneho stavu pravého života) a ktoré prebývajú v telách, utvorených z prvkov mŕtveho života, sú ovplyvnené povahou tej štruktúry; práve tak sú týmto negatívnym usporiadaním ovplyvnené aj takzvané pozitívne nesentientné životné formy.“

„Definícia čohokoľvek pozitívneho na vašej planéte môže byť ponímaná len vo vzťahu ku zjavne negatívnemu zvyšku. Kvôli úplnej separácii a izolácii ľudských tvorov od ostatného Stvorenia a jeho multivesmíru, nemajú tieto žiadnu príležitosť na spoznanie a pochopenie toho, čo je čistý pozitívny stav či ako vyzerá. Ich pozitívnosť sa preto vo väčšine prípadov veľmi málo podobá pravej pozitívnosti.“

„Keďže však ľudské tvory sú ochudobnené o také pravé poznanie, ich pozitívnosť je Pánom Ježišom Kristom prijímaná ako taká a po vzkriesení sú ľudské tvory tejto prirodzenosti zbavené svojej ‚pozitívnosti‘, očistené od všetkého negatívneho, čo na nich lipne z jestvovania na planéte Nula, a sú nadelené pravým pozitívnym stavom. Vzhľadom na tento fakt je zrejmé, ako životne, rozhodujúco a fundamentálne dôležité je získať náležité poznanie a chápanie Pána Ježiša Krista, aby bolo možné byť nažive a žijúcim.“

„17. Absolútny Život Pána Ježiša Krista preniká celé bytie a existenciu, dávajúc, podporujúc, udržiavajúc a regulujúc život vo všetkých jeho formách, podmienkach, stavoch, procesoch a prejavoch. Toto je pravdou aj ohľadne mŕtveho života negatívneho stavu a ľudského života. Ako si pamätáte, jedným z najtajomnejších činov Najvyššieho bol Jeho/Jej vstup do negatívneho stavu všetkých Pekiel cez vašu planétu. Na vašej planéte získal Ježiš Kristus typ ľudského tela, ktorý Mu/Jej umožnil interakciu s negatívnym stavom a umožnil mu zobrať negatívny stav pod Svoju kontrolu.“

„Znovu si tu zopakujme: To telo bolo špeciálnym procesom fuzionované do Najvyššieho a Najvyšší sa stal plnosťou Pána Ježiša Krista. Ako Pán Ježiš Kristus, prostredníctvom pôvodných prvkov Zóny Vymiestnenia, preniká všetkých a všetko aj na vašej planéte i vo všetkých Peklách, ako aj v celej Zóne Vymiestnenia.“

„Takže, čo už bolo zjavené v druhej kapitole tejto knihy, pravá Prirodzenosť Boha Pána Najvyššieho podstúpila hlboké zmeny. Bola Ním/Ňou ustanovená revolučne Nová Prirodzenosť, ktorá Ho/Ju neurobila nikým iným než Pánom Ježišom Kristom.“

„Táto situácia si vyžaduje rozhodujúcu modifikáciu v celom bytí a existencii, účelom ktorej je prispôbenie sa každého tejto zmene. Odteraz bude bytie nažive a žitie každého určené tým, aký bude mať postoj a stanovisko k tejto Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista.“

„Aby jedinec bol nažive a žijúcim, musí uznať a prijať nasledujúce fakty:“

„a. Najvyšší Boh urobil Svoje Božské Ľudským – ako Ježiš Kristus na vašej planéte – spôsobom opísaným v druhej kapitole. Ježiš Kristus bol teda pravým Bohom.“

„b. Ježiš Kristus urobil Svoje Ľudské Božským a vzal Svoje ľudské telo so Sebou po odchode z vašej planéty. V prechodnom stave, medzi ukrižovaním a vzkriesením, vstúpil do všetkých Pekiel a splnil tam jedno z najdôležitejších poslaní, keď vzal celý negatívny stav pod Svoju kontrolu.“

„c. V procese času a nečasu, v priestore a nepriestore bol Ježiš Kristus znovuzjednotený s Najvyšším Pánom Bohom a fuzionoval Svoje ľudské telo do totality Absolútnej Prirodzenosti Boha. Najvyšší Pán Boh sa stal teda naveky Pánom Ježišom Kristom.“

„d. Týmto rozhodujúcim aktom bol Prvý Príchod Ježiša Krista zavŕšený a začal sa Druhý Príchod Pána Ježiša Krista.“

„Od uznania a prijatia týchto štyroch základných princípov bude závisieť bytie nažive a žitie každého. Ten, kto ich plne prijme, bude živý a žijúci. Ten, kto ich odmietne alebo poprie,

stane sa mŕtvym a nežijúcim. Zopakujme si znovu, že je nemorálne a neetické odmietat' alebo popierať tieto fakty.“

„V súlade s týmito faktormi sa bude konať modifikácia života vo všetkých jeho aspektoch a na všetkých jeho úrovniach vrátane nesentimentného života, mŕtveho života negatívneho stavu a ľudského života. Čím väčšie prijatie, tým pozitívnejšia modifikácia; čím menšie prijatie, tým negatívnejšia modifikácia.“

„18. Tieto štyri faktory ustanovenia faktu bytia nažive a žitia hrajú tiež najrozhodujúcejšiu úlohu pri určovaní rozličných životných štýlov života a žitia.“

„Modus životného štýlu dovoľuje životu a žitiu byť tým, čím skutočne je. Etické a morálne aspekty života a žitia sa z duchovného hľadiska prejavujú v životnom štýle, ktorý sa praktizuje.“

„Keďže jedinec žije a je nažive podľa toho, aký má postoj voči Pánovi Ježišovi Kristovi, nech by už bol ten postoj akýkoľvek, ovplyvňuje jeho/jej záľuby, lásky, príťažlivosti, sklony, správanie, názory, mienky, idey, pojmy a všetko, čo má, na čom lipne a čo vyhľadáva.“

„Zaujímavým bodom, ktorý si tu treba uvedomiť, je to, že Absolútne Bytie a Existencia Pána Ježiša Krista umožňuje akémukoľvek životu, vrátane mŕtveho života negatívneho stavu a ľudského života, byť a existovať. Koniec koncov, bez Pána Ježiša Krista nie je žiadny život mysliteľný. Život vo všeobecnosti je preto možný len kvôli Absolútnemu Životu Pána Ježiša Krista. Dokonca aj popretie a odmietnutie Pána Ježiša Krista robí mŕtvy život negatívneho stavu možným. Popieranie a odmietanie je aktívnym stavom. To popieranie a odmietanie umožňuje práve bytie a existencia Pána Ježiša Krista. Bez Jeho/Jej Bytia a Existencie by nebolo a neexistovalo nič, čo by sa mohlo popierať či odmietat'. Neexistovalo by teda ani žiadne popieranie a odmietanie. Z tohto môžete vidieť, ako všetko závisí od bytia a existencie Pána Ježiša Krista.“

„Avšak kvalita jedincovho životného štýlu závisí výlučne od osobného, súkromného a intímneho postoja, ktorý má k Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ako sa to odráža v štyroch faktoroch, opísaných v bode 17.“

„V pozitívnom stave života všetci plne prijímajú, s povznesenosťou a s veľkou radosťou, Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Dáva im to príležitosť získať a zdieľať niečo celkom odlišné, čoho dovtedy ešte v bytí a existencii nebolo. Pretože plne prijímajú Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, ich životný štýl tú prirodzenosť plne odráža. Je založený na princípoch lásky a múdrosti, dobra a pravdy, dávania a prijímania, zdieľania a odplácania, ako aj správania, konania, myslenia, cítenia, chcenia, zamýšľania atď., kvôli všetkým duchovným princípom ako takým.“

„Je to život radosti, rozkoše, pôžitku, spokojnosti, uspokojenia, tvorivosti, produktivity, šťastia a veľkej užitočnosti kvôli všetkým a hlavne kvôli Pánovi Ježišovi Kristovi. Je to život bez problémov a bez akýchkoľvek odporných skúseností. Do takého života nemôže vstúpiť nič z negatívneho stavu, a práve tak nič z negatívneho stavu nemôže byť v Pánovi Ježišovi Kristovi. Kto odráža Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, odráža aj všetko to, čo je v tej Prirodzenosti obsiahnuté.“

„V negatívnom stave mŕtveho života, založenom na princípoch odmietania a popierania Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ako aj Jeho/Jej predošlej Prirodzenosti, je životný štýl presným opakom toho, ktorý je v živote pozitívneho stavu. Ak popierate alebo odmietať pravú Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, popierate a odmietať tiež všetko, čo je v tej

Prirodzenosti obsiahnuté. Váš životný štýl bude teda niečím, čo v tej Prirodzenosti nie je obsiahnuté.“

„Namiesto lásky budete mať nenávisť a sebalásku; namiesto múdrosti budete mať bláznovstvo; namiesto pravdy budete mať nepravdy; namiesto radosti, rozkoše a pôžitku budete mať biedu, chtivosť a šialenstvo, vyhľadávanie najnižších zmyselných ‚rozkoší‘; namiesto robenia vecí kvôli princípom, budete robiť veci kvôli svojmu vlastnému zisku bez akéhokoľvek ohľadu na kohokoľvek či čokoľvek iné atď.“

„Toto je definícia mŕtveho života. Je to život pravej nemorálnosti, neetického chovania a duchovnej ohavnosti. Preto je mŕtvy a nikto tam nie je živý a žijúci.“

„Životný štýl ľudského života odráža deformácie, zvrátenosti a falzifikácie ako pravého, tak aj mŕtveho života. V istom zmysle je ľudský život do určitej miery dokonca ešte horší než mŕtvy život, pretože z dôvodu násilnej kombinácie protikladných prvkov, umelo držaných pohromade špeciálnym genetickým a duchovným kódom, ľudský život nemá žiadnu stabilitu, žiadnu stálosť ani žiadnu istotu. Nikto nič s istotou nevie o čomkoľvek. Súc v takom neprirodzenom, protirečivom a nemožnom stave, ľudský život produkuje početné protirečivé, nezmieriteľné názory, mienky, filozofie, náboženstvá, postoje, životné štýly atď., ktoré všetky tvrdia, že sú jedinými správnymi a božskými.“

„Táto situácia vytvára všeobecný ľudský životný štýl, charakterizovaný napätiami, tlakmi, biedou, vojnami, zločinmi, agresivitou, terorizmom a čímkoľvek iným, čo v takej hojnosti na vašej planéte máte. Ako vidíte, ľudský život neobsahuje v sebe skutočne nič pozitívneho a dobrého, čo by pochádzalo z pravej Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista.“

„A teraz sa na vašej planéte, ako aj v celej Zóne Vymiestnenia nedávno objavil nový, duchovne úžasne nebezpečný smer, ktorý ustanoví iný životný štýl. Čelíte obrovskému počtu učení, seminárov, kultov, skupín a smerov proklamujúcich, že liek na všetky choroby a problémy ľudského života nespočíva v nevenovaní žiadnej pozornosti čomukoľvek negatívneho, no namiesto toho v tom, že sa jednoducho miluje. Milujte všetko také, aké je a všetky problémy odídu. Všimnite si, prosím, že v takej láske niet žiadnej múdrosti. Je to slepá láska, vodiaca slepca, a obaja skončia v priekope, vykopanej negatívnym stavom, kde sa zabijú alebo vážne zrania.“

„Všetky tieto učenia, hnutia a smery sú pekelného pôvodu, odvádzajú ľudské tvory od uvedomenia si existencie mŕtveho života negatívneho stavu **bez toho, žeby sa z nich najprv negatívny stav odstránil**. Toto je najprefíkanejší spôsob zachovávania negatívneho stavu v ľudskom živote – v jeho najplnšej miere, ktorý bude viesť ku konečnému úplnému dočasnému víťazstvu negatívneho stavu na vašej planéte.“

„Týmto sa vám radí a dáva toto poznanie, že všetci vodcovia takých hnutí, učení, bohoslužieb, smerov, kultov, seminárov atď. sú vo väčšine prípadov démonickými duchmi, inkarnovanými na vašu planétu s cieľom privodiť víťazstvo negatívneho stavu pod maskou lásky a v Božom mene. Ak tieto hnutia plne nepotvrdia štyri duchovné faktory, definované v bode 17, a poprú a odmietnu akékoľvek iné ponímanie reality pravého života, môžete si byť istí, že prichádzajú z Pekiel a z ich mŕtveho života.“

„Čo sa v týchto rozličných hnutiach ‚nového veku‘ priamo i podvedome proklamuje, je to, že by ste mali milovať seba samého takého, akým ste. To znamená nevenovať pozornosť svojim problémom, pretože ak milujete seba samého, problémy zmiznú. Čo sa však týmto v skutočnosti chce povedať je – nezbavujte sa svojich problémov, ale milujte ich a budete sa mať dobre.“

„Tak teda ak máte napríklad rakovinu, milujte ju, prosím, a ona odíde. Milujúc svoju rakovinu, negatívny stav jej dáva viac života, podporujúc jej šírenie, až kým vás nezabije so všetkou vašou láskou. Vaša láska k sebe samému, akej vás učia takzvané ľudské tvory nového veku, nemá žiadnu múdrosť. Pravá múdrosť tej lásky vám hovorí, že sa potrebujete zbaviť svojich problémov – negatívneho stavu – rakoviny – prv než môžete skutočne začať milovať seba samého. Zbavovaním sa svojich problémov, ustanovujete a opätovne potvrdzujete lásku k sebe samému. Niekedy sú na to potrebné drastické opatrenia. Väčšina zhubných nádorov musí byť chirurgicky odstránená.“

„Ako môžete úspešne a efektívne odstrániť niečo negatívne – svoju rakovinu –, ak nepoznáte a nie ste si vedomí, ba ani nechcete vedieť či priznať si podstatu svojho problému – rakovinu? Prv než chirurg odstráni rakovinu, on alebo ona musí najprv rakovinu diagnostikovať – pripustiť, že negatívny stav existuje. Potom je potrebné určiť povahu tej rakoviny. Zároveň nasleduje určenie, do akej miery sa tá rakovina – negatívny stav – vo vašom tele rozšírila a nakoľko je operovateľná. Keď sú všetky tieto faktory určené, definujú a zavádzajú sa kroky, účelom ktorých je uzdravenie a vyliečenie. Toto je prirodzený priebeh akéhokoľvek procesu. No súčasne existujúce hnutia sa príhodne vyhýbajú rozprávaniu o negatívnom stave alebo opisovaniu negatívneho stavu, považujúc takéto úsilie za negatívne samo osebe. Namiesto toho rozprávajú o láske a o pozitívnych citoch. To, čo vám v skutočnosti hovoria, je – milujte negatívny stav a cíťte sa v ňom dobre a budete prijatí v mŕtvom živote negatívneho stavu. Sľubujú vám nebo v Peklách, samozrejme, príhodne vynechajúc slovo ‚peklá‘.“

„Je nutné si uvedomiť a prijať fakt, že v tomto okamihu na vašej planéte a v celej Zóne Vymiestnenia neexistuje, okrem Nového Zjavenia Pána Ježiša Krista, vyjadreného v tejto knihe a v predošlých knihách Nového Zjavenia, žiadne učenie alebo hnutie, ktoré by pochádzalo z pravého života pozitívneho stavu a z pravého Pána Ježiša Krista. Mnoho ľudských tvorov, ak nie väčšina z nich, bude mať s prijatím tohto tvrdenia obrovské ťažkosti. No v konečnom zmysle, samozrejme, určíte, kto je kto alebo čo je čo, podľa plodov ich práce, ak nie počas svojho života na planéte Nula, tak definitívne po odchode zo svojho fyzického tela a vstupe do duchovného sveta. Inými slovami, ich životný štýl a to, čo vytvorili, bude sudcom pravdy v tejto veci.“

„Životný štýl nesentientného života závisí výlučne od jeho štrukturálneho genetického kódu a inštinktov, odvodených zo sentientného života, či už z pravého života, ľudského života, alebo z mŕtveho života. Nie je ničím viac než odrazom ich príslušných životných štýlov.“

„19. Ako si pamätáte z predchádzajúcej rozpravy, život vo všeobecnosti má dva spôsoby bytia a existencie. Jeden je diskretný a druhý kontinuálny. V pravom zmysle tohto slova život nemôže byť a existovať bez svojich nositeľov, ktorí svojím vedomým uvedením si sebauvedomenia ‚ja som‘ potvrdzujú platnosť života, čiže robia život možným.“

„Nositelia života sa zoskupujú v diskretnom mode svojho bytia a existencie. V rámci tohto modu žijú svoj život kontinuálnym spôsobom, to jest od najmenšieho stupňa poznania a prejavu života v diskretnom mode do jeho najplnšieho stupňa.“

„Tým, že všetci nositelia života sú relatívni k svojmu Absolútnemu Zdroju, to jest k Pánovi Ježišovi Kristovi, majú sklon vyčerpať stimulujúce faktory života v rámci modu, v ktorom žijú v každom danom čase či stave. Len Pán Ježiš Kristus, súc Absolútnym Pôvodcom, Nositeľom, Vyžarovateľom a Darcom Života, nikdy nemôže také stimulácie vyčerpať, pretože nepretržite tvorí zo Svojho Absolútneho Zdroja všetky nekonečné druhy ideí, ktoré na ten účel neustále vytvára.“

„Aby život bol neustále produktívny, tvorivý, konštruktívny a užitočný – ako to vyžaduje Zákon Úžitku – musí byť stimulovaný novými možnosťami.“

„U relatívnych nositeľov života – sentientných entít – je táto potreba vyjadrená v ich nutkaní a túžbe postúpiť ďalej – len čo splnia svoj účel v stave, položení, čase a mieste, kde sa nachádzajú v akomkoľvek danom okamihu svojho života.“

„Postupovanie niekde ďalej a k niečomu inému odráža Zákon Duchovného Pokroku, opísaný v desiatej kapitole tejto knihy.“

„Životný štýl a kvalita aktivít, akými sa akýkoľvek nositeľ života zamestnával počas svojho pobytu v rámci akéhokoľvek diskretného modu života i jeho kontinuálneho modu, určí, v akom smere k tomu postupu dôjde.“

„Jeden z duchovných zákonov života, doposiaľ neuvedený, si vyžaduje dôkladné vyhodnotenie kvality a obsahu jedincovho života v každom a počas každého spôsobu života. Toto je **Zákon odmeny**. Znie:“

„Každý sentientný nositeľ života, súhlasiac zo svojej vlastnej slobodnej vôle a voľby niest' a prejavovať ten život, si po završení každej etapy svojich slobodne prevzatých povinností a záväzkov voči životu zaslúži byť odmenený za svoje snahy a príspevky, učené v rámci a v priebehu každého spôsobu svojho špecifického bytia a existencie.“

„Odmenou vo všeobecnosti je nové rozšírenie života z Pána Ježiša Krista do nejakého iného diskretného spôsobu bytia a existencie a jeho vnútorného kontinuálneho modu, nikdy predtým neprežívaného; dovtedy a tak dlho, kým nositeľ akéhokoľvek života v tom mode nezavrší svoj účel a neposlúži jeho úžitku.“

„Jestvujú však špecifické aspekty tejto odmeny. Pán Ježiš Kristus udelí jedincovi nielen extenziu jeho života niekde inde, ale je mu tiež daná aj nikdy predtým nezakúsená nová kvalita a obsah toho života.“

„Kvalita a obsah nového života, ktorý prevezme či ponesie nositeľ toho života, je určená kvalitou príspevkov, ktoré boli vykonané kvôli princípu, v prospech všetkých, v rámci a počas pozície, ktorú predtým zaujímal v tých dvoch modoch života.“

„V pozitívnom stave života je kvalita a obsah nového života, ktorý má byť nesený, vždy lepšia a vyššia než čokoľvek predtým prežívané. Vždy ide o zlepšenie všetkých podmienok nositeľa toho života. Tento princíp však nenaznačuje, že podmienky predchádzajúcich spôsobov boli horšie alebo zlé. V pozitívnom stave pravého života zlé ani horšie podmienky neexistujú. Všetky podmienky sú tam dobré a vynikajúce. Progresívnym spôsobom pravého života sa však tieto podmienky stávajú neustále lepšími a znamenitejšími. V tomto stave nie je nikdy možná žiadna regresia.“

„Jedinou možnou regresiou z tohto spôsobu života je to, keď je niekto požiadaný Pánom Ježišom Kristom, aby sa inkaroval na vašu planétu alebo vstúpil do nejakého regiónu Zóny Vymiestnenia alebo do akýchkoľvek Pekiel s nejakým špecifickým poslaním od Pána Ježiša Krista. Toto je dobrovoľná regresia, aby sa poslúžilo väčšej miere úžitku a účelu, pomáhajúc Pánovi Ježišovi Kristovi v uskutočňovaní Jeho/Jej Veľkého Plánu ohľadne negatívneho stavu.“

„Fakt inkarnácie na vašu planétu alebo vstup do Pekiel je šokujúcou regresiou. Toto sa však vykonáva nie ako negatívna odmena či odplata, ale ako dobrovoľné poverenie. Počas doby tohto poverenia jestvuje vždy riziko regresie v dôsledku toho faktu, že je možné či už stratiť

sa v spletnosti a temnote negatívneho stavu, alebo stať sa jeho otrokom. Tieto riziká sa chápu a zvažujú pred prijatím poverenia a daním sľubu, že nakoniec dôjde k vyslobodeniu z toho položenia a k návratu do progresívneho modu pozitívneho stavu pravého života a tam sa bude pokračovať na úrovni, ktorá bola týmto poslaním prerušená. V samotnom pozitívnom stave života však žiadny regresívny trend neexistuje, ba nie je ani mysliteľný.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu je situácia rovnaká až na to, že všetko sa deje celkom opačným spôsobom. Odmena sa stáva trestom, pretože mŕtvy život jedinca v rámci a počas akéhokoľvek spôsobu bytia a existencie mŕtveho života je vždy zlý a negatívny. Taký pseudoživot odmeňuje svojho nositeľa jedinou vecou, ktorú má – väčšou mierou zla a negativity. Takže namiesto pokroku je tam každý ovládaný Zákonom regresie.“

„Musíte chápať, že systém odmien alebo trestov je zakorenený v samotnej štruktúre a prirodzenosti života. Jeho účelom je podnecovanie nových ideí života v pozitívnom zmysle alebo odradzovanie od pokračovania v mŕtvom živote negatívneho stavu.“

„V negatívnom zmysle, ak ste neustále trestaní za svoje ‚výdobytky‘ v službách negatívneho stavu, podnecuje vás to k tomu, aby ste sa zamysleli nad svojou nepríjemnou situáciou a nakoniec prišli k záveru, že nežijete pravý život. Taký záver môže vo vás podnieť túžbu zmeniť svoj status quo. Dá vám príležitosť k poproseniu Pána Ježiša Krista, ktorý sa vám zjaví osobne a súkromne, aby vás vzkriesil z vášho mŕtveho života.“

„Keďže prirodzenosť negatívneho stavu je vybudovaná na protikladoch prirodzenosti pozitívneho stavu, akákoľvek odmena, ktorá je tam komukoľvek udelená, obracia sa na trest. Toto je logický výsledok takej protikladnosti. Situácia ľudských tvorov je odlišná. Ako už bolo uvedené, na vašej planéte existujú v súčasnosti tri kategórie ľudských tvorov. Prvou kategóriou sú agenti pozitívneho stavu. Ich počet je pomerne veľmi malý a znižuje sa takmer každý deň. Keďže sú agentami pozitívneho stavu, podliehajú zákonu, ktoré vládnu životu pozitívneho stavu.“

„Druhou kategóriou sú agenti negatívneho stavu. Počet týchto sa rapídne zvyšuje takmer každý deň. Keďže sú agentami negatívneho stavu, podliehajú zákonu, ktoré vládnu mŕtvemu životu negatívneho stavu; ak sa, samozrejme, počas svojho života na vašej planéte nerozhodnú konvertovať do stavu pozitívneho. V tom prípade, po svojom odchode z vašej planéty, budú umiestnení do špeciálnych podmienok v Novej Škole, kde podstúpia veľmi zložitý proces duchovnej, mentálnej a fyzickej reštrukturalizácie, prestavby a transformácie, prijímajúc novú totožnosť, a budú umiestnení v pozitívnom stave pravého života, kde budú podliehať zákonu duchovného pokroku.“

„Treťou kategóriou sú otroci negatívneho stavu – vlastné ľudské tvory. Títo sú drvivou väčšinou. Počas ich povinnej cesty na vašej planéte je im dovolené svojím životným štýlom a fixnými identitami určiť, ktorou cestou chcú ísť a aké zákony chcú dodržiavať. Keďže také konečné rozhodnutie nemôže byť urobené z pozície ľudského života na tejto planéte, robia ho po svojom odchode z nej.“

„Ľudský život, súc v úplnej nevedomosti a súc nemožnou kombináciou protikladov všetkého druhu, nedovoľuje ľudským tvorom vidieť ani chápať skutočnú pravdu či to, čo skutočný život vlastne je. V stave svojej nevedomosti preto nemôžu byť súdené. Namiesto toho sú po svojej fyzickej smrti dané do rozličných podmienok v intermediálnom svete, ktoré vzbudia ich prednosti a totožnosti, čo im umožní urobiť voľbu, založenú na pravej informácii a poznaní, a nie na nevedomosti, dohadoch, deformáciách a neistotách ľudského života. Problémy s ľudskými tvormi spočívajú v tom, že nepoznajú pravdu. Členovia mŕtveho života pravdu poznajú, no popierajú ju a odmietajú. Členovia pravého života poznajú pravdu a prijímajú a včleňujú ju do svojich životov. Len ľudské tvory nemajú žiadne poznanie pravej reality

akéhokoľvek života. Musia byť preto najprv dekontaminované od tejto kondície a oboznámené s alternatívami.“

„Odmena ľudského života je založená na tom fakte, nakoľko sa ľudské tvory pokúšali s tým, čo mali, konať čo najlepšie – kvôli princípu – bez úmyselného ubližovania, podvádzania, klamaní alebo nenávidenia kohokoľvek atď. V ich prípade je jediným rozhodujúcim faktorom v ich prospech alebo proti nim úmysel, s akým robia všetko to, čo robia. Výsledok ich aktivít nie je dobrý ani spoľahlivý ukazovateľ čohokoľvek, pretože ľudské tvory robia veci na základe deformovaného a zvráteného chápania života a jeho princípov. Táto situácia umožňuje, aby sa mnohé ľudské aktivity javili ako dobré a pozitívne, zatiaľ čo sú robené so zlým úmyslom. Zároveň sa mnohé ľudské činnosti môžu javiť ako zlé a negatívne, hoci boli mienené s dobrým úmyslom.“

„Preto kvalitu ľudského života a jeho odmenu či odplatu určuje výlučne úmysel, s akým ľudské tvory pristupujú k svojim aktivitám.“

„Úmysel ľudských tvorov sa berie do úvahy po ukončení ľudského života na ich planéte. Je použitý ako základňa, na ktorej sa robia všetky rozhodnutia a voľby ohľadne ich budúcich osudov.“

„Kvôli tejto situácii sa ľudským tvorom doporučuje, aby veľmi starostlivo skúmali všetky svoje úmysly pri konaní čohokoľvek. Malo by sa to robiť nepretržite.“

„Odmeňovací systém nesentientného života spočíva v zaistení jeho bezpečia a istoty v pozitívnom zmysle; nebezpečia, neistoty a deštrukcie v negatívnom zmysle; a v prežití najsilnejšieho – v zmysle ľudského života. Ako si pamätáte, nesentientné životné formy sú len súvzťažnosťami stavov záležitostí sentientnej mysle.“

„20. Odmeňovací systém, vlastný stavu a procesu akéhokoľvek života, taktiež pôsobí ako vyššie uvedená spätná väzba. Informuje nositeľa života o tom, ako koná a aký dopad majú jeho/jej životné aktivity na všetkých účastníkov v rámci diskrétného a počas kontinuálneho modu ich života v každom okamihu ich bytia a existencie. Táto spätná väzba je nutným sprievodným javom života, pretože poskytuje nositeľom života motiváciu k tomu, aby pokračovali vo svojich životných aktivitách. Dáva ich životu zmysel a účel a sú povzbudzovaní k neustále lepšiemu konaniu. Bez tohto typu spätnej väzby by bol život pre kohokoľvek z jeho nositeľov bezo zmyslu, nedávajúci žiadnu motiváciu pre jeho pokračovanie.“

„V pravom živote pozitívneho stavu je táto spätná väzba nepretržite zabezpečovaná. Každý vždy vie, ako koná a aký dopad má jeho/jej prínos k životu na všetkých ostatných. Nič nie je skryté pred nikým a každý má okamžité potešenie a radosť pri pohľade na výsledky svojej činnosti a na to, aké plody prináša.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu trest nepôsobí ako spätná väzba. Je považovaný za náhodnú udalosť, týkajúcu sa reality mŕtveho života. Byť prekabátený niekým – to sa fakticky vníma ako trest a cieľom je zosnovať niečo iné, čo by vybabralo s tým, kto vás prvý prekabátil, aby mohol byť potrestaný ešte krutejším spôsobom, než ste boli vy. Takže, ako vidíte, spätná väzba v negatívnom stave spočíva v tom, ako úspešne môže jeden nositeľ mŕtveho života prekabátiť iného alebo privodiť inému nositeľovi života zlyhanie, čo by mu umožnilo trestať prekabáteného.“

„V ľudskom živote nie je možná žiadna pravá spätná väzba. Pôvodne bol sfabrikovaný takým spôsobom, aby pozbavil ľudské tvory akejkolvek pravej spätnej väzby ich aktivít. Spätná väzba, ktorú prijímajú ľudské tvory, nie je pravou spätnou väzbou, pretože neprechádza

diskrétnymi spôsobmi života. Pravá spätná väzba je možná iba vtedy, ak prichádza zo všetkých úrovní diskrétného modu a kontinuálneho modu života simultánne.“

„Ľudský život je izolovaný a separovaný, a preto je samonapájajúcou sa slučkou, ktorá nemá žiadne rozoznatelné ani priame skúsenostné vstupy zo žiadnych iných spôsobov života. Z tohto dôvodu sú ľudské tvory pozbavené akéhokoľvek vedomého poznania toho, ako aktivity ľudského života ovplyvňujú multivesmír vcelku alebo aký majú dopad na iné spôsoby života.“

„Dôvodom tejto okolnosti ľudského života je to, že ilustruje povahu života, ktorý nemá žiadnu priamu spätnú väzbu ohľadne ničoho, od ničoho ani od nikoho v iných spôsoboch života. Na takom živote možno najlepšie demonštrovať všetky následky, výsledky a dôsledky negatívneho stavu.“

„Ako obyčajne – v nesentientnom živote sa odrážajú súvzťahiace faktory každého modu sentientného života.“

„21. Ďalšou funkciou odmeňovacieho systému života vo všeobecnosti je vytvárať pocity ocenenia, vďačnosti a vďaky za príležitosť a privilegium byť nositeľom života. Vidiac výsledky svojich životných činností, zakúšajúc priamy dopad, aký má na všetkých ostatných, jedinec vyvíja pocit hlbokého ocenenia, vďačnosti a vďaky za to, kým je a za to, že existuje v mode života, v ktorom existuje.“

„Táto situácia má dvojaký smer. Jedinec nielenže cíti svoju vlastnú vďačnosť, svoje vlastné cenenie si a vďaku za toto položenie, ale vníma aj to – ako spätnú väzbu –, že je oceňovaný, že sa mu preukazuje vďačnosť a že sa mu ďakuje za to, čo robí a za to, čím je.“

„Táto situácia existuje aj na vyššej úrovni vzťahu medzi Absolútnym Zdrojom Života – Pánom Ježišom Kristom – a relatívnym nositeľom života. Jedinec vyjadruje svoje poďakovanie, vďačnosť a uznanie Pánovi Ježišovi Kristovi za zverenie tohto vzácneho jedinečného života, ktorého je nositeľom, a zároveň sa mu ďakuje, preukazuje vďačnosť a uznanie zo strany Pána Ježiša Krista za to, že je verným, lojálnym, oddaným a spoľahlivým služobníkom a nositeľom Jeho/Jej Života.“

„Spätná väzba tejto povahy pôsobí ako najväčší možný motivujúci faktor pre čo najlepšie plnenie si svojich povinností a záväzkov vo funkcii nositeľa tohto jedinečného života.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu – tým, že všetko je tam v protiklade k stavu pozitívnemu – sa poďakovanie mení na požiadavky, vďačnosť na znevažovanie a degradáciu, a uznanie na poníženie a hrozenie trestom.“

„Ľudský život je zmesou oboch týchto fenoménov, avšak v zdeformovanej, zvrátenej či prevrátenej podobe. Vo väčšine prípadov je jedinec chválený za to, že robí niečo vo svoj vlastný prospech a pre iných, iba ak to, samozrejme, takpovediac materiálne obohacuje jeho vlastné vrečko. V ľudských vojnách je napríklad najviac vyznamenávaný ten jednotlivec, ktorý zabije najväčší počet takzvaných nepriateľov. Ak niekto trávi priveľa času s nejakými nehmatateľnými, abstraktnými alebo duchovnými záležitosťami, je považovaný za blázna a za nepraktického. Koľko ľudských tvorov číta napríklad knihy, ktoré sa zaoberajú Novým Zjavením alebo podobnými záležitosťami?“

„Na druhej strane, aj keď ľudské tvory sú schopné vyjadriť svoju vďačnosť, poďakovanie a uznanie a veľmi často to robia, vo väčšine prípadov však nevhodne a z nesprávnych dôvodov, nemajú žiadne priame skúsenostné vnímanie vďaky, vďačnosti a ocenenia za to, čo robia alebo za to, čím sú, z akéhokoľvek iného modu, zdroja či dimenzie života. Sú obmedzené a izolované vo svojej vlastnej sfére neobyčajne čudného a nemožného života.“

„Vyjadrovanie a vnímanie vďačnosti, vďaky a ocenenia si vyžaduje plné uvedomenie si sebauvedomenia ‚ja som‘. Z tohto dôvodu nesentientný život neobsahuje túto skúsenosť, hoci sentientné entity môžu oceniť jeho krásu, užitočnosť a funkciu, robiac ho ešte viac takým.“

„22. Pri oceňovaní pojmu života vo všeobecnosti je potrebné vziať do úvahy určité dôležité atribúty života. Z nich možno rozoznať a ponímať celkom odlišné aspekty života.“

„V pozitívnom ponímaní života sú najdôležitejšími atribútmi krása a elegancia. Život je krásny a elegantný. Pojem krásy sa vzťahuje na feminínny princíp života. Pojem elegancie sa vzťahuje na jeho maskulínny princíp.“

„Vnímanie krásy a elegancie života vyvoláva v jeho sentientných nositeľoch pocit obdivu a zbožňovania Absolútneho Stvoriteľa Krásneho a Elegantného Života – Pána Ježiša Krista –, ktorý vytvára túto krásu a eleganciu, súc Sám/Sama Absolútnou Krásou a Eleganciou.“

„Jestvuje všeobecný zmysel krásy a elegancie života a jestvuje špecifický zmysel jeho krásy a elegancie. Všeobecný zmysel sa vzťahuje na vnímanie toho, že život sám osebe a sám sebou, ako aj vo svojom Absolútnom Zdroji je už svojou samotnou povahou krásny a elegantný. Pravý život je vždy takýto. Má byť obdivovaný, zbožňovaný a žitý krásnym a elegantným spôsobom.“

„V špecifickom zmysle sa krása a elegancia života prejavuje v nekonečných rozmanitostiach a spôsoboch jeho vnímania a vyjadrovania jedinečnými nositeľmi života a prostredníctvom nich. Každý jedinečný nositeľ života vníma a vyjadruje nejaký odlišný, neopakovateľný a nenapodobiteľný aspekt životnej krásy a elegancie. Kvôli tomuto usporiadaniu sú všetci nositelia pravého života vo svojich jedinečných, neopakovateľných a nenapodobiteľných spôsoboch a formách veľmi krásni a elegantní.“

„Ako viete, každý nositeľ života a jeho krása a elegancia je obrazom a podobou Stvoriteľa Života – Pána Ježiša Krista. Z toho vyplýva fakt, že Pán Ježiš Kristus je najkrajším a najelegantnejším Producentom, Vyžarovateľom a Darcom života v absolútnom zmysle. Obzvlášť láska, dobro, náklonnosť a pozitívne skutky sú vždy krásne. Múdrosť, pravda, viera, logika a rozum sú vždy elegantné. Preto čím viac niekto miluje a čím je múdrejší, tým je krajší a elegantnejší.“

„Takže, ako vidíte, atribúty krásy a elegancie sú určované stupňom jedincovej lásky a múdrosti, dobra a pravdy a pozitívnych skutkov a viery. Stav lásky a proces múdrosti potom určuje prostredné procesy a vonkajšie formy životného prejavu. Čím je väčšia miera lásky a múdrosti, tým väčšia je krása a elegancia prostredných čiže mentálnych procesov a vonkajších foriem života. Inými slovami, čím väčšia je miera lásky a múdrosti, tým väčšia je krása a elegancia jedincovho duše a tela.“

„Keďže Pán Ježiš Kristus je Absolútnou Láskou a Absolútnou Múdroťou, je Absolútne Krásny a Absolútne Elegantný. To je prirodzenosť pravého života.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu je, ako vždy, všetko pravým opakom. Krása sa mení na škaredosť a elegancia na neupravenosť. Nositelia mŕtveho života zbožňujú a obdivujú všetko škaredé a neupravené. Čím väčšia je miera zlého a neprávdy, tým je jedinec škaredší a neupravenejší. Stav zlého a proces neprávdy určuje prostredné procesy a vonkajšie formy prejavu mŕtveho života. Čím väčšia je miera zloby a falzifikácie, tým škaredšia a neupravenejšia je jedincova duša i telo.“

„V negatívnom stave mŕtveho života jestvuje vždy zhoda medzi zlobou a falzifikáciou jedinca a spôsobom, akým vyjadruje a vníma sám seba a ako sa javí ostatným. Keďže tam miluje zlá a nepravdy, zbožňuje a obdivuje tých, čo sú schopní do najväčšej možnej miery takú ‚lásku‘ prejavovať a zároveň byť škaredí a neupravení do najväčšej možnej miery.“

„V ľudskom živote je situácia odlišná. Ako viete, ľudský život je výsledkom vnútornej, neobyčajnej, neprirodzenej a nemožnej zmesi pravého života, mŕtveho života a nesentientného života. Táto zmes či umelá kombinácia je navyše ešte ďalej zdeformovaná, prekrútená a zmrzačená. Táto situácia poskytuje ľudským tvorom nezvyčajné vnímanie toho, čo je krásne a elegantné. Nemajúc žiadny priamy prístup k iným dimenziám a svetom, majú prevažne zatvorené dvere k vnútornej a prostrednej sfére ich vlastnej mysle, ľudské tvory sú obmedzené na vnímanie a určovanie krásy a elegancie z pozície vonkajšieho pozorovania za pomoci vonkajších zmyslových orgánov ich vonkajšej mysle. Takže krásu a eleganciu oceňujú zväčša podľa svojich vonkajších výzorov, a nie podľa pravého stavu vnútorných a prostredných dispozícií jedincovej mysle.“

„Deformácie a prekrútenia protirečivej kombinácie, z ktorej pozostáva ľudský život, vedú k veľmi podivnému stavu, *nikdy* a nikde inde neslýchanému. Len v ľudskom živote sa môžete stretnúť s obrovskými rozpormi, ktoré existujú medzi ich vnútornými dispozíciami a vonkajšími zjavmi. Takže ľudské tvory sa môžu javiť navonok, vo svojej telesnej forme, ako veľmi krásne a elegantné, zatiaľ čo zároveň sú vnútorne a duševne škaredé a neupravené. A naopak: Niektorí ľudia sa môžu javiť navonok škaredí a neupravení, ale sú dobrými ľudskými tvormi, krásnymi a elegantnými vo svojom vnútri a strede. Táto situácia vyviera z toho faktu, že, ako viete, len ľudské tvory sú schopné myslieť si a cítiť jednu vec a zároveň vyjadrovať a hovoriť úplný opak toho, čo si myslia a čo cítia. V ľudskom živote existuje veľmi malá zhoda medzi vnútorným stavom a vonkajším vyjadrením toho stavu. Rozpoloženia tejto povahy neexistujú nikde a *nikdy* vo Stvorení ani v ostatnej Zóne Vymiestnenia či v mŕtvom živote negatívneho stavu.“

„Toto špecifické ľudské rozpoloženie ilustruje životný štýl, ktorý je nielen odpojený od vnútorného duchovného zdroja, ale je s ním aj v rozpore, dávajúc ľudským tvorom dvojaké štandardy a dvojaké pripútanosti vo všetkých aspektoch ich života – ľudského života. Ľudský zmysel pre krásu a eleganciu je kvôli tomuto rozpoloženiu úplne zdeformovaný, dávajúc ľudským tvorom len veľmi malé vedomie toho, čo skutočná krása a elegancia je. Len prostredníctvom niektorých svojich umeleckých diel sú ľudské tvory schopné dostať sa k tomuto vnímaniu čo najbližšie. Toto je zvlášť pravdou ohľadne ich takzvanej klasickej hudby. Diela Bacha, Haydna, Mozarta, Beethovena, Schuberta, Dvořáka, Brahmsa, Mendelssohna, Chopina a iných, môžu poskytnúť určitý vzdialený dojem toho, aká skutočná krása a elegancia je. Mali by ste ale počuť, čo títo skladatelia zložili od svojho príchodu do duchovného sveta! Pravá krása a elegancia sa v skutočnosti začína v duchovnom svete pozitívneho stavu. To, čo je pre ľudských tvorov v tejto oblasti najvyšším výdobytkom, v pravom živote pozitívneho stavu je iba celkom prvým krokom začiatočníka.“

„Nesentientné životné formy v tomto ohľade plne odrážajú stavy sentientných myslí. V pozitívnom stave pravého života sa objavujú rozličné krásne a elegantné zvieratá a rastliny, dopĺňujúce svojich tvorcov a príjemne ozdobujúce ich prostredie.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu nesentientné životné formy presne odrážajú škaredosť, neupravenosť, krutú a zverskú prirodzenosť svojich pánov.“

„V ľudskom živote odrážajú nesentientné životné formy dvojaké štandardy, protiklady, deformácie a zvrátenosti ľudských tvorov, dávajúc život nespočetným nesentientným životným formám všetkých odtieňov, stupňov a zmesí pozitívnej a negatívnej povahy v

rovnakých špecifických formách. Ako ľudské tvory, tak aj ich nesentimentálne životné formy obsahujú v sebe zmes pozitívnych a negatívnych čŕt v deformovanej kondícii.“

„23. Ďalšou fundamentálne dôležitou okolnosťou života vo všeobecnosti je jeho štrukturálna zákonnosť a usporiadanosť. Vzťahuje sa to na krásu a eleganciu, tak ako krásu a eleganciu sa vzťahuje na femininitu a maskulinitu. Dá sa teda povedať, že zákonnosť a krásu predstavuje feminínny princíp a usporiadanosť a elegancia predstavuje maskulínny princíp. Alebo – jedno pochádza z lásky – zákonnosť; a druhé z múdrosti – usporiadanosť. Zákon a poriadok sú prostriedkami, ktorými sa život usporadúva, organizuje a riadi.“

„Prirodzenosti samotného života je vlastný stav jeho zákonnosti a proces jeho usporiadania. Keďže život vo všeobecnosti vždy vyviera zo svojho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista – Pán Ježiš Kristus je Absolútnym Stavom všetkých Zákonov a Absolútnym Procesom všetkého Usporiadania Života. Dá sa správne povedať, že Pán Ježiš Kristus je Absolútnym Zákomom a Absolútnym Poriadkom Sám Osebe a Sám Sebou. V kombinácii týchto dvoch okolností života v Pánovi Ježišovi Kristovi spočíva Jeho/Jej Božská Prozreteľnosť. Touto Božskou Prozreteľnosťou a prostredníctvom nej riadi a ovláda celé Stvorenie vo všetkých jeho multivesmíroch i v Zóne Vymiestnenia, ako aj vašu planétu.“

„Zákony sú princípmi, ktorými je životu dovolené byť. Poriadok je princíp, ktorým je životu dovolené existovať. Bytie je zákonné. Existencia je usporiadaná. Poriadok sa ustanovuje logikou zákonov. Zákony sú podmienkami, na ktorých sa buduje život. Niektoré z týchto zákonov boli definované v desiatej kapitole tejto knihy. Niektoré z nich sa špecificky vzťahujú na stav Stvorenia, na samotný život a na Prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Tieto posledne uvedené nemožno definovať ani zjaviť žiadnymi ľudskými výrazmi. Pravý život pozitívneho stavu je vždy zákonný a usporiadaný, pretože odráža obraz a podobu svojho Stvoriteľa. Nositelia tohto života nesú aj všetky životné podmienky, stavy, procesy, faktory a atribúty. Ich život preto nie je len odrazom jeho zákonnosti a usporiadania, ale oni samotní sú zákonní a poriadni. Zákon a poriadok je, takpovediac, zakorenený v ich mysli a srdciach.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu majú princípy oponovať všetkému, čo jestvuje v pravom živote pozitívneho stavu. Mŕtvy život je teda ovládaný princípom nezákonnosti a neusporiadania. Zlá sú nezákonné. Nepravdy sú neusporiadané. Neporiadok je ustanovený nelogickou nezákonnosťou. Nezákonnosť je práve tou podmienkou, na ktorej je budovaný mŕtvy život. Princípom negatívneho stavu je nemať žiadne princípy. Je to divoká džungľa nezákonnosti a neusporiadania. Od tej doby, čo Pán Ježiš Kristus prevzal od pseudotvorcov kontrolu nad celým mŕtvym životom negatívneho stavu, boli tam ustanovené niektoré striktné pravidlá, ktoré upravujú ich každodenné žitie, aby ich chránili pred ich vlastným zničením – ich vlastnou nezákonnosťou a neusporiadanosťou.“

„Ľudský život je v každom ohľade odlišný. Je riadený špeciálne vypracovanými a dovolenými princípmi, ktoré ľudským tvorom určujú, čo je zákonné a poriadne. Tým, že ľudské tvory majú veľmi malé priame spojenie s čímkkoľvek zákonným a poriadnym v pravom či v mŕtvom živote, nemajú žiadne náležité poňatie toho, aký je skutočný zákon a poriadok, čo riadi Stvorenie. Takže sú nutne ovládané externe vnúteným súborom smerníc, ktoré nazývajú zákonmi a ktoré sú externe vynucované špeciálne vyvinutou zákonnou inštitúciou – políciou.“

„Keďže ľudská prirodzenosť je vybudovaná na protikladoch, deformáciách a zvrátenostiach všetkého dostupného, ľudské zákony a poriadok sú protirečivé, rozporné, zdeformované a zvrátené, nemajúc žiadne zjednocujúce prvky, značne sa líšiac od kultúry ku kultúre, od krajiny ku krajine a od jedného náboženstva k druhému. Táto situácia len zosilňuje princíp neistoty a zmätku, na ktorom je vybudovaný ľudský život.“

„Nesentientné životné formy sú riadené kódmi a inštinkami, včlenenými do ich štruktúry v súlade so štruktúrou sentientnej mysle, v každom mode života, ktorý umožňuje ich bytie a existenciu.“

„24. Inými integrálnymi atribútmi života sú stálosť a dôslednosť. **Život je stálym fenoménom.** Fakticky – ako to bolo definované na začiatku tejto kapitoly – život je jedinou realitou, ktorá je a existuje. Všetko ostatné sa odvodzuje z jeho reality. V tomto zmysle – **akákoľvek životná stálosť je dôsledným fenoménom. Tým, že život je stály, je aj dôsledný.** Keďže život sa odvodzuje zo svojho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista – možno s istotou povedať, že Prirodzenosť Pána Ježiša Krista je Absolútne Stála a Absolútne Dôsledná. Stálosť je z feminínneho princípu a z jeho lásky, dobroty a pozitívnych skutkov. Láska a Dobrota Pána Ježiša Krista je stála. Dôslednosť je z maskulínneho princípu a z jeho múdrosti, pravdy a viery. Múdroosť a Pravda Pána Ježiša Krista je dôsledná. Nositelia pravého života, súc obrazmi a podobami svojho Absolútneho Zdroja, odrážajú tieto atribúty života. Vo svojom vlastnom živote sú stáli a dôslední. Princíp stálosti, ako integrálny atribút ich života, im dáva pocit istoty. Vo svojom živote sa cítia isto. Princíp dôslednosti, ako integrálny atribút ich života, im dáva pocit bezpečnosti. Vo svojom živote sa cítia bezpečne.“

„Stálosť je špecifický zákon života, ktorý prispieva k zákonitosti života. Dôslednosť je špecifický poriadok života, ktorý prispieva k usporiadanosti života. Stálosť je krásna a dôslednosť je elegantná. Život miluje svoju stálosť a tou láskou preukazuje vo svojom prejave dôslednosť. Stálosť zaisťuje stabilitu života. Stavom stálosti je život vždy stabilný. Dôslednosť zaisťuje tok vyváženého života. Procesom dôslednosti je život vždy vyvážený. Stálosť zaisťuje, že život vždy je. Dôslednosť zaisťuje, že je to vždy ten istý život.“

„Ako viete, jestvuje len jediný zdroj pravého života – Pán Ježiš Kristus. Toto je stály fenomén. Dôslednosť je vo fakte, že život bude vždy prúdiť z toho istého zdroja – z Pána Ježiša Krista. Je to teda vždy jeden a ten istý život. V tomto možno rozoznať trvalosť života. Žiadny iný zdroj života nie je mysliteľný. Akýkoľvek iný zdroj produkuje buď mŕtvy život negatívneho stavu, alebo ľudský život neistoty a zmätku.“

„Mŕtvy život negatívneho stavu v tomto ohľade neustále oponuje prirodzenosti pravého života. Jeho účelom je popierať a odmietaať stálosť a dôslednosť pravého života. Práve v takom konaní je mŕtvy život dôsledný a stály. V skutočnosti je tento typ dôslednosti a stálosti, samozrejme, prechodnosťou a nedôslednosťou. Nemajúc nič z pravého zdroja života, to jest z Pána Ježiša Krista, súc v stálom a dôslednom popieraní a odmietaní pravého života, mŕtvy život negatívneho stavu nemôže mať trvalosť vo svojej stálosti. Preto je prechodný a pomínutelný. Dôslednosť jeho nárokov, vyvierajúcich z jeho prechodnosti a dočasnosti, je iba relatívna. V tomto zmysle nie je mŕtvy život negatívneho stavu istý ani bezpečný, pretože mu chýba pravá stálosť a dôslednosť. Stálosť a dôslednosť možno predpokladať iba u niečoho, čo vždy je a existuje. Nič také nemožno tvrdiť o mŕtvom živote negatívneho stavu.“

„Na druhej strane ľudský život, súc životom protikladov a deformovania, je súhrnom nedôslednosti a nestability. Neustála hrozba smrti ľudského fyzického tela, ktorému ľudské tvory vo svojich životoch prikladajú taký veľký význam a účel, im znemožňuje zakúsiť stálosť života. Toto potom činí všetky procesy ich života nedôslednými. Ich vnímanie dôslednosti a stálosti je deformovaním ich pravej reality. To im nedáva žiadnu skúsenosť istoty a bezpečnosti. V ľudskom živote niet ničoho trvalého. Tento pocit netrvalosti preniká všetkými aspektami ľudského života, súc príčinou mnohých ľudských problémov, čo je opísané v predchádzajúcej kapitole.“

„Nesentientné životné formy odrážajú, ako obyčajne, tieto stavy pravého života, mŕtveho života a ľudského života. Nezmeniteľne sú súvzťažnosťou každého príslušného modu

sentientného života. Čím stálejší a dôslednejší je život ich pôvodcov, tým stálejší a dôslednejší je aj nesentientný život.“

„25. V totalite životných stavov a procesov sú isté špecifické charakteristiky života, ktoré mu dávajú charakter. Život má, samozrejme, svoj vlastný charakter. Vyviera z Charakteru jeho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista. Všetci nositelia pravého života odrážajú tento charakter svojím vlastným jedinečným spôsobom.“

„Hlavnými črtami životného charakteru sú jeho nevinnosť, skromnosť, poníženosť a pokora. V jeho základnej štruktúre sa tento charakter odráža v jeho jednoduchosti a šetrnosti. Zložitosť života je vyjadrená v jednoduchých prvkoch života, ktoré formujú rozličné jedinečné a neopakovateľné či nenapodobiteľné útvary. Tieto útvary sa navzájom spájajú, aby vytvárali rôzne zoskupenia života. Tieto zoskupenia života sa zase spájajú, čím vytvárajú multivesmír života. Šetrnosť života odráža túto jednoduchú štruktúru. Definuje akúkoľvek situáciu života z jej najjednoduchšieho aspektu, nedovoľujúc vstup žiadnemu spleťtému, zložitému a mätúcemu vysvetleniu akejkoľvek štruktúry či dynamiky života.“

„Život nemôže byť zložitejší než jeho nositelia. Ináč by ho nositelia nemohli niesť. Tým, že je taký, pravý život sa prejavuje v skromnosti, poníženosti, pokore a nevinnosti. Čím viac je týchto charakteristík života v jeho nositeľoch, tým viac sú samotní nositelia skromnejší, pokornejší a nevinnejší. Uvedomenie si toho, že život jeho nositeľov nevyviera z nich, ale z jeho Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista – robí ich viac žijúcimi a živými, ako aj skromnejšími, pokornejšími a nevinnejšími.“

„Nevinnosť života je definovaná čistotou jeho stavu a procesu, ktorý nie je kontaminovaný žiadnym iným zdrojom a ktorý prisudzuje všetok zdroj života späť jeho pôvodcovi – Pánovi Ježišovi Kristovi – nenárokujúc si, že sa stvoril sám bez nejakého vyššieho zdroja.“

„V mŕtvom živote negatívneho stavu je toto všetko popreté a odmietnuté. Členovia mŕtveho života tvrdia, že sú zdrojom svojho vlastného života, končiac v arogancii, chvastaní, vystatovaní, falošnej pýche, velikášstve a nadutom egu. Toto sú zvyčajné črty mŕtveho života negatívneho stavu, ktoré sú sprevádzané obrovskými komplikáciami, spleťtostami, nejasnosťami, zmätkom, byrokraciou a zamotanými vysvetleniami, falošnými ospravedlneniami a totálnou nerozvážnosťou.“

„Ľudský život je charakterizovaný hlúposťou, bláznovstvom, nevedomosťou, nespôsobilosťou a kombináciou deformovaných čŕt nevinnosti, skromnosti, poníženosti a pokory, umiestnených v nesprávnom zdroji. Ľudské tvory nevedia, odkiaľ ich život pochádza. Veria, že je to buď evolučný proces z najnižších nesentientných životných foriem, ktoré vzišli z mŕtveho kozmického zmätku, alebo je stvorený nejakou Vyššou Mocou, nazývanou Bohom, prirodzenosť ktorého všetky dogmy a doktríny ich smiešnych náboženstiev a filozofií natoľko zdeformovali, že z pravej Prirodzenosti Boha v nej nezostalo nič. Buď priveľmi zjednodušujú život, takže to stráca akýkoľvek zmysel, alebo ho tak nesmierne komplikujú, že väčšina ľudských tvorov sa vzdáva akejkoľvek snahy vypátrať, čo vlastne ľudský život je.“

„Charakter nesentientného života plne odráža tieto tri rozličné prístupy svojím vlastným špecifickým spôsobom.“

„26. Iné dôležité charakteristické črty života sa vzťahujú na jeho dynamiku. Pravý život má vo všetkých svojich dynamických aspektoch charakter mobility, pružnosti, adaptability, prispôsobivosti, pohyblivosti, meniteľnosti, rozmanitosti a mnohostrannosti. Ako všetko iné, aj tieto charakteristiky dynamických aspektov života sa odvodzujú z Absolútneho Zdroja – Pána Ježiša Krista –, ktorý je absolútne dynamický a ktorý je absolútne pružný, rozmanitý, mnohostranný, mobilný atď. Dôležitým faktorom, ktorý si tu treba znovu a znovu uvedomovať

je to, že pravý život nie je stagnujúcou kondíciou. Stav stagnácie v skutočnosti pravý život zabíja. V živote jestvuje stále dynamické prúdenie, ktoré sa prejavuje vo vyššie uvedených charakteristikách.“

„**Mobilita** znamená pohyb života v rozličných smeroch v jeho diskrétnych a kontinuálnych modoch. **Pružnosť** znamená schopnosť života nadobúdať mnohé formy, stavy a polohy. **Adaptabilita** znamená schopnosť života udržať sa v akomkoľvek polohy, stave a procese a včleniť seba do nich. **Prispôsobivosť** znamená, že život je schopný prispôbiť sa akejkoľvek situácii a včleniť ju do svojho obsahu. **Pohyblivosť** znamená, že život nemá charakter stagnujúceho, nepohyblivého stavu, ale mnohosmerného prúdenia. **Meniteľnosť** znamená schopnosť života transformovať akékoľvek svoje stavy, polohy a procesy na úplne nové a odlišné. **Rozmanitosť** značí, že život sa môže prejavovať v nekonečných rozmanitostiach foriem, stavov, polohy a procesov. **Mnohostrannosť** znamená, že život má mnoho funkcií a aplikácií. Taký je život pozitívneho stavu.“

„Tým, že mŕtvy život negatívneho stavu oponuje všetkému, čo je z pravého života pozitívneho stavu, jeho charakteristickými rysmi sú nemobilita, nepružnosť, neadaptabilita, neprispôsobivosť, stagnácia, strnulosť, jednotvárnosť a obmedzenie. Sú pseudodynamikou mŕtveho života negatívneho stavu, ktorá mu dáva typický mŕtvy charakter.“

„Ľudský život je neprirodzenou a nezdravou zmesou charakteristík mŕtveho života a deformovaných a zvrátených charakteristík pravého života. **Jednou z hlavných štrukturálnych charakteristík obzvlášť ľudského života je fakticky to, že je nielen kombináciou protikladných prvkov mŕtveho života, nesentientného života a pravého života, ale všetko, čo v sebe obsahuje z pravého života je zdeformované, zvrátené alebo úplne sfaľované.** Aby sa povaha ľudského života mohla náležite chápať, je nevyhnutné mať tento fakt o ľudskom živote neustále na mysli. Ľudskému životu dáva celkom inú perspektívu.“

„Nesentientné životné formy sú zrkadlovými obrazmi týchto charakteristík v každej sfére sentientného života, odrážajúc vo svojom charaktere to, čo im vstúpí sentientná myseľ bez akéhokoľvek vnímania sebauvedomenia či bez akéhokoľvek vnímania „ja som“.“

„27. Z hľadiska duchovnej mravnosti a etického obsahu života môže byť pravý život charakterizovaný ako vždy objektívny, spravodlivý, správny, nestranný a rovnoprávny vo všetkých svojich aspektoch.“

„**Objektívnosť** života sa odráža v jeho vnímaní a rozoznávaní všetkého takého, akým to skutočne je, bez pridávania alebo odoberania čohokoľvek z jeho obsahu a prirodzenosti.“

„**Spravodlivosť** života sa prejavuje v jeho zabezpečovaní presne tým, čo je potrebné pre každú situáciu, rozpoloženie či stav, ktorý k nemu patrí. **Správnosť** života naznačuje, že život robí len to, čo je správne a náležité.“

„**Nestrannosť** života znamená, že život neberie do úvahy žiadne iné faktory, ale iba tie, ktoré sú od neho, pomocou neho, z neho a so životom samotným.“

„**Rovnoprávnosť** života znamená, že život vôbec neuprednostňuje jedného či druhého nositeľa života, ale zaobchádza s nimi rovnako. Koniec koncov, sú nositeľmi toho istého života, hoci jestvujú v nekonečných rozmanitostiach, spôsoboch a formách jeho prejavu. Nezabúdajte, že prapôvodný zdroj života je iba jeden – Pán Ježiš Kristus. V Pánovi Ježišovi Kristovi je každý taký rovnoprávny, taký dôležitý, taký výnimočný, taký cenný a taký potrebný ako každý iný. V pravom živote teda nie je možné žiadne prednostné zaobchádzanie. Porušilo by to princíp rovnakosti života.“

„Mŕtvy život negatívneho stavu je založený na subjektivite, nespravodlivosti, nesprávnosti, straníckosti a nerovnosti. Každý sa tam považuje za dôležitejšieho, výnimočnejšieho, potrebniejšieho, cennejšieho a vznešenejšieho, než je ktokoľvek iný. Za týchto okolností sa nikdy nemôže vykonávať žiadna pravá spravodlivosť, objektivita a nestrannosť, pretože jeden k druhému pristupuje z pozície svojej osvojenej a domnej nadradenosti, považujúc všetkých ostatných za seba podradených.“

„Ľudský život je podivnou kombináciou oboch vyššie uvedených životov s úplne zdeformovaným, zvráteným a sfalšovaným ponímaním objektivity, spravodlivosti, rovnosti a nestrannosti pravého života. Ľudský život je v tomto ohľade formou extrémov, obsiahnutých v tom istom systéme, ba dokonca v tom istom jednotlivcovi, ktorý môže prejavovať oba extrémly súčasne. Tieto extrémly, objavujúce sa súčasne v tom istom systéme či jednotlivcovi, sú nemožnosťou, ktorá bola urobená možnou – umelou a nútenou kombináciou prvkov mŕtveho života so zdeformovanými, zvrátenými a sfalšovanými prvkami pravého života.“

„Proces zhotovovania takej obľudnej kombinácie odráža duchovne najnemorálnejší a najneetickejší čin, vrcholiaci nedostatkom akejkoľvek objektívnosti, spravodlivosti, súdnosti, správnosti, nestrannosti a rovnosti. Tieto charakteristiky sú kvôli tomu v ľudskom živote úplne nepochopené, nesprávne vykladané, scestné a zmrzačené. Preto majú v ľudskom živote malú hodnotu. Sú prekrútené, ohýbateľné, predefinovateľné a preinterpretovateľné, ako to vyhovuje akýmkoľvek potrebným situáciám a okolnostiam. Túto situáciu ľudského života najlepšie odrážajú súdne siene systémov ľudskej spravodlivosti. Ponímanie týchto charakteristík pravého života si vyžaduje vysokú úroveň sebauvedomenia či uvedomovania si sebauvedomenia ‚ja som‘. Keďže nesentientný život nevlastní takú kvalitu, je riadený svojimi štrukturálnymi genetickými kódmi a inštinktívnymi pudmi, ktoré sú mu určené príslušným sentientným životom.“

„28. A nakoniec, ako je to zrejmé z bodu č. 17, poznanie, chápanie a aplikácia všetkých týchto princípov, vzťahujúcich sa na život vo všeobecnosti, určuje jedincovo bytie nažive a žitie. Keďže všetok život vrátane mŕtveho života a ľudského života závisí od bytia a existencie Jediného Absolútneho Zdroja Života – Pána Ježiša Krista, ktorý je Absolútnym Duchom – pravé ponímanie života je vždy duchovné. Z toho dôvodu život a žitie každého tvorí poznanie, chápanie a aplikovanie duchovných princípov života.“

„V tomto ohľade sa všetko odvodzuje z duchovných princípov. Pokus odvodzovať niečo z iných princípov než z duchovných vedie k aktivácii negatívneho stavu a k ustanoveniu mŕtveho života, ako aj k fabrikácii ľudského života.“

„Jestvuje duchovný zákon, definovaný a opakovaný mnohokrát predtým a tu opakovaný kvôli zdôrazneniu jeho dôležitosti, ktorý vyžaduje, že život – ak sa má náležite a plne prejaviť, ako je tu načrtnuté – musí sledovať určitý smer. Ten smer je od najvnútornejšieho duchovného, cez prostredné - mentálne, k najexternejšiemu - vonkajšiemu, fyzickému a prírodnému.“

„Mŕtvy život bol založený na princípoch, ktoré sledujú práve opačný smer. Ľudský život bol založený na porušení všetkých zákonov a princípov ich prekrútením, deformovaním, falzifikáciou a zmrzačením.“

„Pravý život sa riadi týmito duchovnými princípmi života a týmto dôležitým aktom umožňuje, že všetky iné prejavy života sú a existujú. Keby pravý život nedodržiaval tieto zákony, nikdy by nemohol byť ani existovať žiadny život vrátane mŕtveho a ľudského života. To, že jestvuje niekto niekde tam vonku, kto sleduje tento náležitý duchovný smer života, umožňuje celému multivesmíru, celej Zóne Vymiestnenia i ľudskému životu na vašej planéte pokračovať vo

svojom živote. Majte na pamäti, prosím, že **život nie je možný za žiadnych iných okolností.**

„A keďže všetky duchovné princípy, ktoré umožňujú životu byť a existovať sa odvodzujú z Absolútneho Života Pána Ježiša Krista, akémukoľvek životu umožňuje byť a existovať iba ten fakt, že Pán Ježiš Kristus Absolútne Je a Existuje. Takže **život vôbec nie je možný za žiadnych iných okolností než prostredníctvom Pána Ježiša Krista, od Neho/Nej, cez Neho/Ňu, s Ním/Ňou a z Neho/Nej.** Toto je pravý duchovný princíp života, ktorý riadi všetko vo všetkom. **Toto je Absolútna Pravda Života.**“

„Ten/Tá, kto má uši, aby počul, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)